

૨૭૭૨

શ્રી વિધિપક્ષ ગરુડીય
શ્રાવકરય
પ્રતિક્રમણાદિ સૂત્ર.

આ પુસ્તક

જૈન માર્ગમાં પ્રવેશ કરનારા સન્નનોને
લાણવા વાંચવાને અર્થે,
મુનિ ન્યાયસાગરજી મહિમા સાગરજીયે.
શ્રાવક ભીમસિંહ માણકની મારફત.

શ્રી મુંબાપુરી મધ્યે.

ગુજરાત પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્યું.

સંવત્ ૧૯૪૨ સન ૧૮૮૬

શ્રાવણ શુક્લ પૂર્ણિમાં.

અથ અનુક્રમણિકા.

નવકાર તથા ખમાસમણ....	૧
છઞ્છં જયજય મહાપ્રભુ, ચૈત્યવંદન.	૧
પૂર્ણાનંદમયં, ચૈત્યવંદન.....	૩
ઊવસગ્ગહરસ્તવનં તથા જંકિંચિ	૪
નમોદ્યુષ્ટું વા શકસ્તવ.	૫
જે અઘઆતિથયરા તથા અષ્ટાપદેં શ્રી આદિ				
જિનવર તથા સકલ કુશલ વક્ષીઆદિ છૂટકકાવ્ય.				૬
રત્નાકર નયીશી.....	૮
અઘાલવત્ ઇત્યાદિ છૂટકકાવ્ય.	૧૧
દૈવસિક પ્રતિક્રમણ ઇરિયાવહી સૂત્રથી માંડીને				
જંજમણેણ બદ્ધં એ સામયિક પાલવાનો પાંચ				
ગાથા પર્યંત.....	૧૨
રાઘ પડિક્રમણ વિધિ	૩૨
શ્રી ગૌતમસ્વામિનો રાસ.....	૩૪
પ્રભાત સમયનો મંગલાચાર	૪૫
ગૌતમ સ્વામીનો છંદ.....	૪૬
બ્રાહ્મીચંદન પાલિકા ઇત્યાદિ સ્તુતિ.....	૪૭
એકાદશ ગણધર સ્તવન.....	૪૮

કેવલ નાણી, વૃક્ષચૈત્યવંદન....	૪૮
વાણારસી વિનયસાગરજીકૃતસ્તવન આઠ	૫૫
શ્રીગૌતમ પૃષ્ઠા કરે, શ્રીસિદ્ધપદ સ્તવન.....	૬૧
શાંતિપ્રભુ વીનતી એક મોરીરે.....	૬૩
નિત્યલાલજીકૃત સ્તવન શોલ, શાંતિજીનું મુખડું	
બેવા ભણીજી ઘઘાંથી માંડીને.	૬૪
સ્વરૂપચંદજીની ચોવીશીના સ્તવનદશ	૮૦

૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮-૧૧-૧૩-

જૂદા જૂદા રાગમાં આવના પ્રભાતિયા અઢાર....	૯૦
શોલ સતીનો છંદ....	૧૦૦
જિન નવ અંગપૂજના દોહા....	૧૦૩
જીવડા જિનવર પૂજ્યે'	૧૦૪
આરતિ પરશ્વમેરની	૧૦૪
આજધરે નાથ પધારયા કીજે મંગલાચાર	૧૦૫
દીવો રે દીવો મંગલિક દીવો	૧૦૬
ભવો ભવ તુમહિજ દેવ, ચરણ તોરાધરં.	૧૦૬
ચક્કેસરી માતાની આરતિ	૧૦૭

૨૭૭૮

અથ

શ્રાવકપ્રતિક્રમણાદિ સૂત્ર.

તત્ર પ્રથમ સામાન્ય દેવવંદન
વિધિઃ પ્રારભ્યતે.

॥ અથ નવકાર પંચમંગલરૂપ ॥

॥ નમો અરિહંતાણું, નમો સિદ્ધાણું, નમો
આયરિઆણું, નમો ઉવજ્જયાણું, નમો લોચે સંવ
સાહુણું, એસો પંચ નમુક્કારો, સંવપાવચ્ચણાસણો,
મંજલાણું ચ સંવેસિં, પઠમં હોધ મંજલં ॥ ૧ ॥

॥ અથ ખમાસમણુ ॥

॥ ઇચ્છામિ ખમાસમણો વંદિઉં જવણિજ્જાએ
નિસીહિઆએ, મથ્થએણુ વંદામિ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ ચૈત્યવંદન ॥

॥ ઇચ્છા કારેણુ સંદિસહ ભગવન્ ચૈત્ય વંદન કરું
છ ॥ ઇચ્છં જય જય મહાપ્રભુ, દેવાધિદેવ; સર્વજ્ઞ,
શ્રી વીતરાગ દેવ ॥ મુહ દિઠું પરમેસર, સુદરં સોમ
૧

સહાવ; ભૂરી ભવંતર સંચિઓ, નહો સો સવિ પાવ ॥
 જે મેં પાપ ક્રિયા ખાલા પણે, અહવા અનાણે અન્ન
 ભવંતર; સો સો ખંડ જ્યો પરમેસર, તુહ મુહ દિહું
 સિરિ પાસ જિણેસર ॥ પાસ પસી પસાએ કરી, વીન
 તડી અવધાર; સંસારડો બીહામણો, સામી આવા
 ગમણ નિવાર ॥ હથડા તે સુલખખણા, જે જિનવર
 પૂજંત; એકે પુણે બાહિરા, સોપરધર કામ કરંત ॥ કવ
 છેવાડી વાવિયા, કવણે મુથ્યાં ફૂલ; કવણે જિનવર ચ
 હાવિયા, ભાવ સરિસા મૂલ ॥ વાડી વેલો મહોરીઓ,
 સોવન ફૂંપલી એણ; પાસ જિણેસર પૂજિયેં, પંચે અં
 મુલીએણ ॥ દો ઘોલા દો સામલા, દો રત્તોપલવન;
 મરગય વન્ના દુમિ જિણ, સોલસ કંચન વન ॥ નિય
 નિયમાન કરાવિયા, ભરહેસ નયણાનંદ; તે મેં બા
 વેં વંદિયા, એ ચોવીસે જિણુંદ ॥

॥ વત્થુ ॥ કમ્મ ભૂમિહિં, કમ્મ ભૂમિહિં, પઠ
 મ સંધયણિ, ઉક્કેસય સત્તરિસય; જિણવરાણ વિહ
 રંત લલ્લમઠ, નવકોડિહિં કેવલિણ; કોડિસહસ્સ નવ
 સાહુ ગમ્મઠ, સંપઠજિણવર વીસ મુણિ; બિહું દો
 ડિહિં વરનાણ, સમણહ કોડી સહસ્સ દુઅ, મુણસું
 નિમ્મ્ય વિહાણિ; જયગી સામી જયગી સામી, રિસહ

સિરિસિતુંજ, ઉજિજંત પહુ નેમિજિથુ; જયગી વીર સ
 ચ્યગીરિમંડણ ॥ ભરૂ અચ્છહિં મુણિ સુવવય, મહુરિ
 પાસ ફુહુરિય ખંડણ, અવર વિદેહિં તિત્થયરા, ચિ
 હું દિસિ વિદિસિ જિં કેવિ, તીઅણાગયસંપધય, વં
 દુ જિથુ સવેવિ, સત્તાણુવધ સહસ્સા, લખખા છપ્પ
 અહુ કોડી એ, પંચસયં અઉત્તીસા, તિયલોએ ચેધએ
 વંદે ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ દ્વતીય ચત્થ વંદન ॥

॥ પૂર્ણાનંદમયં મહોદયમયં કેવલ્ય ચિદ્રૂપં,
 રૂપાતીતમયં સ્વરૂપરમયં સ્વાભાવિકિ શ્રીમયં ॥
 જ્ઞાનોદ્ધોતમયં કૃપારસમયં સ્યાદ્દાદિ વિદ્યાલયં, શ્રી
 સિદ્ધાચલ તીર્થરાજમનિશં વંદેહમાદીશ્વરં ॥ ૧ ॥
 શ્રીમધુગાદીશ્વર માત્મરૂપં, ચોર્ગીદ્રગમ્યં વિમલાદિ
 સંસ્થં ॥ સદ્જ્ઞાન સદૃષ્ટિ સુદૃષ્ટલોકં, શ્રીનાભિસૂતું
 પ્રણુમામિ નિત્યં ॥ ૨ ॥ રાજહનાવસ્તન ભૂમિભા
 જે, યુગાદિદેવાંધિ સરોજ પીઠં ॥ દેવેન્દ્ર વંધં નરરાજ
 પૂજ્યં, સિદ્ધાચલાગ્રસ્થિતમર્ચ્યામિ ॥ ૩ ॥ આદિ
 પ્રભો દક્ષિણદિગ્વિભાગે, સહસ્રદૃષ્ટે જિનરાજમૂર્તિનું
 ॥ સૌમ્યાકૃતીનું સિદ્ધિતતીનિભાંશ્ચ, શત્રુંજયસ્થા ન્પરિ
 પૂજ્યામિ ॥ ૪ ॥ આદિપ્રભો વૈત્કસરોરૂહા ચ્ય, વિનિ

ઋતાં શ્રીત્રિપદી મવાપ્ય ॥ ચો દ્વાદશાંગી વિદધે ગણે
 શ, સ પુંડરીકો જયતાચ્છિવાદ્રો ॥ ૫ ॥ ચતુર્દસા
 થું સયસંખગાણું, ખાવન્ન સહિઆણુ ગણાહિવાણું ॥
 સુપાઉઆજથ વિરાયમાણા, સત્તુજયં તં પણમાભિ
 શિચ્યં ॥ ૬ ॥ ચત્ત કુ કમ્મા પરિણામ રમ્મા, લક્ક
 ખ્ખ ધમ્મા સુગુણેહિં પુન્ના ॥ ચત્તારિ અઠ્ઠાદસ દુન્નિ
 દેવા, અઠ્ઠાવચ્ચે તાઘં જિણાઘં વંદે ॥ ૭ ॥ અણુંતના
 ણીણેા અણુંતદંસિણેા, અણુંતસુખ્ખાણુ અણુંતવીરિ
 ણેા ॥ વીસં જિણા જથ સિવં પવન્ના, સમેચ્ચ સેલં
 ત મહં ઘુણામિ ॥ ૮ ॥ જથ્થેવસિક્કથો પદમંમુણિં
 દો, ગણાહિવો પુંડરિચો વિસિક્કો ॥ અણેમસાહુ
 પરિવાર સંજુઓ, તંપુંડરીઆચ્ચલ મચ્ચયામિ
 ॥ ૯ ॥ કલશ ॥ વિમલગિરિવતંસઃ સિદ્ધિમાં
 માંબ્રુવંશઃ, સકલસુખવિધાતા દર્શનજ્ઞાનદાતા ॥ પ્રથુ
 તસુરનરેંદ્રઃકે વલજ્ઞાનચંદ્રઃ, સૃજતુ મુદમુદારં નાભિ
 જન્મા જિનેંદ્રઃ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ ચૈત્યવંદન ॥ એમ ચૈ
 ત્યવંદન કહીને પછી ચાર સ્તવન કહેવા.

॥ અથ ઉપસર્ગહરસ્તવન ॥

॥ ઉવસગ્ગ હરં પાસં, પાસં વંદામિ કમ્મ ધ
 ણુ મુક્કં ॥ વિસહર વિસનિન્નાસં, મંગલ કલ્લાણુ આ

વાસં ॥ ૧ ॥ વિસહર કુલિંગમંતં, કઠે ધારેઈ જો સ
 યા મણુઓ ॥ તસ્સ ગહરોગ મારી, દુકુજ રાજંતિ ઉ
 વસામં ॥ રા ॥ ચિહ્ન ઉ દૂરે મંતો, તુજજપ્પણામોવિ બ
 હુકલો હોઈ ॥ નરતિરિએ સુવિજવા, પાવંતિ નદુખ્ખ
 દોગચ્ચં ॥ ૩ ॥ તુહ સમ્મત્તે લંધે, ચિંતામણિ ક
 પ્પપાયવપ્પહિએ ॥ પાવંતિ અવિગ્ધેણું, જવા અય
 રામરં ડાણું ॥ ૪ ॥ ઇઅ સંથુઓ મહાયસ, ભત્તિપ્પ
 ર નિપ્પરેણ હિઅએણ ॥ તા દેવદિજ્જબોહિં, ભવે
 ભવે પાસજિણુચંદ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥ જંકિંચિનામ તિ
 થ્થં, સંગે પાયાલિ તિરિય લોગંમિ ॥ જંઘં જિણુખિં
 બાઈ, તાંઘં સંવાઈ વંદામિ ॥ ૧ ॥

॥ અથ નમોદ્યુણું વા શકસ્તવ ॥

॥ નમુદ્યુણું, અરિહંતાણું, ભગવંતાણું. આઈ
 ગરાણું, તિથ્થયરાણું, સયંસંબુદ્ધાણું. પુરિસુત્તમાણું,
 પુરિસ સીહાણું, પુરિસવર પુંડરીઆણું, પુરિસવર ગં
 ધહથીણું. લોગુત્તમાણું, લોગ નાહાણું, લોગ હિઆ
 ણું, લોગ પઘવાણું, લોગ પજ્જેઅ ગરાણું. અભય દ
 યાણું, ચખ્ખુદયાણું, મગ્ગદયાણું, સરણુદયાણું, બો
 હિદયાણું. ધમ્મદયાણું, ધમ્મ દેસિયાણું, ધમ્મનાયગ
 ણું, ધમ્મસારહીણું, ધમ્મવર ચાઉરંત ચક્કવટીણું. અ

પ્પડિહયવર નાણુદંસણુધરાણું, વિયદ્દછડિમાણું. જિણા
ણું જવયાણું, તિન્નાણું તારયાણું, બુદ્ધાણું બોહયાણું,
મુત્તાણું મોઅગાણું. સંવન્નૂણું સંવદરિસણું, સિવ
મયલ મરૂઅ મણુંત મખખય મંવાખાહ મપુણરાવિ
ત્તિસિદ્ધિગઠ નામધેયં, ઠાણું સંપત્તાણું નમો જિણાણું.

॥ અથ તીર્થસ્તુતિ ॥

॥ જે અધયા તિથ્થયરા, જે ભવિસંતિ અણાગ
એ કાલે ॥ જેઆવિ વદ્દમાણા, તે સંવે ભાવઓ નમિ
મો ॥ ૧ ॥ સુરકય મણુયકયં વા, ભુવણુતિગે સાસય
અ જં તિથ્થં ॥ તંસયદમિહ ઠિઓ વિહુ, મણુ વયણુ
તણુહિ પણુમમિ ॥ ૨ ॥ જથ્થય જિણાણું જમ્મો,
દિખ્ખા નાણું અ નિસિહિયા જથ્થ ॥ જયંઅ સમોસર
ણા, તાઓ ભૂમીઓ વંદામિ ॥ ૩ ॥ એવમસાસય સાસ
ય, પડિમા થુણિયા જિણુંદ અંદાણું ॥ સિરિમં મહિંદ
ભુવણુંદ, અંદમુણિ વિંદ થુઅમહિયા ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ સ્તુતિ કાવ્ય ॥

॥ અષ્ટાપદે શ્રી આદિ જિનવર, વીર પાવા
પુરિવર ॥ વાસુપૂજ્ય અંપા નયરસિદ્ધા, નેમ રેવાગિ
રિવર ॥ ૧ ॥ સમેત શિખરે વીશ જિનવર, મોક્ષ પ
હોતા મુનિવર, ચોવીશ જિનવર નિત્ય વંદું, સયલ

સંઘસુહંકરૂ ॥ ૨ ॥ ઇતિ ॥

॥ અશોક વૃક્ષઃસુર પુષ્પવૃષ્ટિઃ, દિવ્યકંવનિશ્ચા
મરમાસનં ચ ॥ ભામંદલં દુંદુભિરાતપત્રં, સત્પ્રાતિ
હાર્યાણિ જિનેશ્વરાણાં ॥ ૧ ॥ સકલકર્મચારી મોક્ષમા
ર્ગાધિકારી, ત્રિભુવન ઉપકારી કેવલ જ્ઞાનધારી ॥ ભ
વિયણુ નિત્યસેવો દેવ એ ભક્તિભાવે, એજિનભજ
તા સર્વ સંપત્તિ આવે ॥ ઇતિ ॥

॥ સકલ કુશલ વક્ષી પુષ્કરાવર્તમેધો, દુરિત
તિમિર ભાનુઃ કટ્યવૃક્ષોપમાનઃ ॥ ભવજલ નિધિ
પોતઃ સર્વ સંપત્તિહેતુઃ, સભવતુ ભવતાંભો, શ્રેયસે
પાર્શ્વનાથઃ ॥ ૧ ॥ દશાવતારો ભુવનૈક મહત્તો, ગો
પાંગના સેવિત પાદપદ્મઃ ॥ શ્રીપાર્શ્વનાથઃ પુરૂષોત્ત
મોયં, દદાતુ વઃ સર્વ સંમીહિતાનિઃ ॥ ૨ ॥ શ્રીપાર્શ્વના
થો ભવપાપતાપ, પ્રશાંત ધારાધર આરૂપઃ ॥ વિ
ધ્નોઽવહંતા પ્રણુતોરગેન્દ્રઃ સમસ્ત કલ્યાણકરોજિનેન્દ્રઃ
॥ ૩ ॥ વીરઃ સર્વસુરાસુરેન્દ્ર મહિતો વીરંબુધાઃસંશ્રિ
તાઃ ॥ વીરેણુભિહતશ્ચકર્મનિયયોવીરાય નિત્ય નમઃ
॥ વીરાત્તીર્થ મિદંપ્રવૃત્તમતુલં વીરસ્ય ધોરં તંવા,
વીરશ્રી ધૃતિ કીર્તિ કાંતિ નિચયઃ શ્રીવીર ભદ્ર
દિશ ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥

॥ શ્રીરત્નાકરપંચવિંશિકાપ્રારંભઃ ॥

॥ ઉપજતિછંદઃ ॥

॥ શ્રેયઃશ્રિયાં મંગલકેલિસદ્મ, નરેન્દ્રદેવેન્દ્રનતાં
 દ્વિપદ્મ ॥ સર્વજ્ઞસર્વાતિશય પ્રધાન, ચિરં જય જ્ઞાનક
 લાનિધાન ॥ ૧ ॥ જગન્ન્યાધારકૃપાવતાર, દુર્વારસંસાર
 રવિકારવૈધ ॥ શ્રીવીતરાગ ત્વયિ મુગ્ધભાવા દ્વિજ પ્ર
 ભો વિજ્ઞપયામિ કિંચિત્ ॥ ૨ ॥ કિં બાલલીલાકલિ
 તો ન બાલઃ, પિત્રોઃપુરો જટપતિ નિર્વિકલ્પઃ ॥ તથા
 યથાર્યં કથયામિ નાથ, નિજશયં સાનુશયસ્તવાગ્રે ॥
 ૩ ॥ દત્તં ન દાનં પરિશીલિતં ચ, ન શાલિ શીલં ન
 તપોભિતપ્તં ॥ શુભો ન ભાવોપ્યભવદ્ભવેસ્મિન્
 વિભોમયા ભ્રાંત મહો મુઘૈવ ॥ ૪ ॥ દગ્ધોઽગ્નિના ક્ષો
 બમયેન દૃષ્ટો, દુષ્ટેન લોભાખ્યમહોરગેષુ ॥ અસ્તોભિ
 માનાજગરેષુ માયા, જલેન બદ્ધોસ્મિ કથં ભજે ત્વાં
 ॥ ૫ ॥ કૃતં મયા મુત્ર હિતં ન ચેહ, લોકેપિ લોકેશ
 મુખં ન મેભૂત ॥ અસ્માદૃશાં કેવલમેવ જન્મ, જ
 નેશ જજ્ઞે ભવપૂરણાય ॥ ૬ ॥ મન્યે મનો યન્મ મનો
 જ્ઞવૃત્તં, ત્વદાસ્યપીયૂષમયૂખલાભાત્ ॥ દુતં મહાનંદ
 રસં કઠોર, મસ્માદૃશાં દેવ તદશ્મતોપિ ॥ ૭ ॥ ત્વ
 તઃ સુદુઃપ્રાપ્ય મિદં મયાત્મં, રતનત્રયં ભૂરિ ભવબ્રમેણુ

॥ प्रमादनिद्रावशतो गतं तत्, कस्याग्रतो नायक पूतक
 रौभि ॥ ८ ॥ वैराग्यरंगो परवच्यनाय, धर्मापदेशो न
 नरंजनाय ॥ वादाय विद्या ध्ययन य मे लूत, किय
 द्दृष्टुवे हास्य करं स्वभीश ॥ ९ ॥ परापवादेन मुष्णं
 सद्दोषं, नेत्रं परस्त्रीजनवीक्षणेन ॥ येतः पराप्रायवि
 च्यिंतनेन, कृतं लविष्यामि कथं विमोहं ॥ १० ॥
 विडम्बितं यत्स्मरधस्मरार्त्ति, दशावशात्स्वं विषयांध
 लेन ॥ प्रकाशितं तद्भवतो ह्येव, सर्वज्ञ सर्वं स्वय
 मेव वेत्सि ॥ ११ ॥ ध्वस्तोऽन्यभन्त्रैः परमेष्ठिभन्त्रैः, कु
 शास्त्रवाक्यैर्निहितागमोक्तिः ॥ कर्तुं वृथा कर्म कुटे
 वसंगाद्वांछि ही नाथ भतिभ्रमो मे ॥ १२ ॥ विमु
 च्य दृग्गलक्ष्यगतं लवतं, ध्याता भया भूढधिया तद्द
 तः ॥ कटाक्षवक्षोऽजगलीरनालि, कटीतटीयाः सुदृशा
 विलासाः ॥ १३ ॥ लोलक्षणावक निरीक्षणेन यो भा
 नसो राजलवो विलभः ॥ न शुद्धसिद्धांतपयोधिमध्ये,
 द्यौतोऽप्यगात्तारक कारणं किं ॥ १४ ॥ अंगं न यंगं
 न गणो गुणानां, न निर्मलः कोपि कलाविलासः ॥
 स्फुरत्प्रभा न प्रभुता य कापि, तथाप्यहंकारकदर्थितो
 हं ॥ १५ ॥ आयुर्जज्ञत्याशु न पापशुद्धिर्गतं व
 यो नो विषयाभिलाषः ॥ यत्नश्च लैषज्य विद्यो न ध

र्भे, स्वाभिन्महाभोहविडंयना मे ॥ १६ ॥ ना त्मा
 न पुण्यं न लवो न पापं, भया विटानां कटुगीरपीयं
 ॥ आधारि कर्णे त्वयि केवलार्के, पुरःस्फुटे सत्यपि देव
 धिग्गमां ॥ १७ ॥ न देवपूज न य पात्रपूज, न श्राद्ध
 धर्मश्च न साधु धर्मः ॥ लब्ध्वापि मानुष्यमिदं सम
 स्तं, कृतं भयारण्य विलापतुष्टयं ॥ १८ ॥ यत्के भ
 या सत्स्वपि कामधेनु, कष्टपद्रुचिंतामणिषु स्पृहार्तिः ॥
 न जैनधर्मे स्फुटशर्महे पि, जिनेश मे पश्य विभूढला
 वं ॥ १९ ॥ सहस्रभोगलीला नय रोगकीला, धनागभो
 नो निधनागमश्च ॥ दारा न कारा नरकस्य चित्ते, व्य
 चिंति नित्यं भयका धमेन ॥ २० ॥ स्थितं न साधो
 दृढि साधुवृत्तात्, परोपकारान्न यशो ॥ जिर्णतं य ॥ कृतं
 न तीर्थोद्धरणोदिकृत्यं, भया मुधा हारितमेव जन्म
 ॥ २१ ॥ वैराग्यरंगो न शुद्धितेषु, न दुर्जनानां वय
 नेषु शांतिः ॥ ना डक्यात्मलेशो भम कोपि देव, तार्थः
 कथं कारभयं लवाग्निः ॥ २२ ॥ पूर्वो लवे कारि भ
 या न पुण्य, भागाभिजन्मन्यपि नो करिष्ये ॥ यद्दी
 दृशोऽहं भम तेन नष्टा, लूतोऽहमवह्लाविलवन्नयीश ॥
 २३ ॥ किं वा मुधा हं प्लुधा सुधाभुक्ष्ण्य त्वह
 मे चरितं स्वकीयं ॥ जह्यामि यस्मात् त्रिजगत्स्वर्

પ, નિરૂપકસ્ત્વં કિયદેતદ્વત્ર ॥ ૨૪ ॥ શાર્દૂલ વિઠીડિત
અછંદ ॥ દીનોદ્ધાર ધુરંધરસ્ત્વદપરો નાસ્તે મદન્યઃ કૃ
પા, પાત્રં નાત્રજને જિનેશ્વર તથાપ્યેતાં ન યાયે શ્રિ
યં ॥ કિંત્વર્હન્નિદમેવ કેવલમહો સદ્ગોધિરત્નં શિવં,
શ્રીરત્નાકર મંગલૈકનિલયશ્રેયસ્કરં પ્રાર્થયે ॥ ૨૫ ॥

॥ વસંત તિલકાવૃત્તમ્ ॥

॥ અધાભવત્સફલતા નયન દ્વયસ્ય, દેવ ત્વ
દીયચરણાંબુજવીક્ષણેન ॥ અથ ત્રિલોકતિલકઃ પ્રતિ
ભાસતે મે, સંસારવારિધિરયં ચત્રુકપ્રમાણુઃ ॥ ૧ ॥

॥ શાર્દૂલવિઠીડિતં વૃત્તમ્ ॥

॥ દેવોનેક ભવર્જિતોર્જિતમહા પાપપ્રદીપ્તા
નલો, દેવઃસિદ્ધિવધૂવિશાલદદયાલંકારહરોપમઃ ॥
દેવોષ્ટાદશદોષસિંધુરઘટાનિર્ભેદ પંચાનનો, ભવ્યાનાં
વિદધાતુ વાંછિતફલં શ્રીવીતરાગોજિનઃ ॥ ૧ ॥

ભાલિનીવૃત્તમ્ ॥

॥ અવનિતલગતાનાં કૃત્રિમાઙ્કૃત્રિમાનાં, વર
ભુવનગતાનાં દિવ્યવૈમાનિકાનાં ॥ ૬૬ મનુજકૃતાનાં
દેવરાજર્ચિતાનાં, જિનવરભુવનાનાં ભાવતોઙ્ક્રં ન
માભિ ॥ ૧ ॥

॥ આર્યાવૃત્તમ્ ॥

॥ દિઠે તુહ મુહકમલે, તિન્નિવિનિહાધ નિરવિ સેસા
ધં ॥ દારિદ્રં દોહગ્ગં, જન્મંતરિ સંચિયં પાવં ॥૧૧॥
ઘતિ દેવવંદન વિધિઃ ॥

અથ દૈવસિક પ્રતિક્રમણ.

॥ અથ સુગુરનેશાતાસુખપૃચ્છા ॥

॥ ઇચ્છકારિ સુહરાધ, સુહદેવસિ સુખતપ શ
રીર નિરાબાધ, સુખસંયમ જના, નિર્વહોછો છ?
છે છ શાતા? ગુર કહે, દેવગુર પસાયેં છ. મધ્યએ
ણ વંદામિ ॥ ઇતિ ॥

॥ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ, ભગવન્! દિવસ
સંબંધિ સામાયિક ઠાવા ઇરિયાવહિયં પદિક્કમું છ
॥ ૧ ॥ ગુર કહે પદિક્કમેહ. ॥

॥ અથ ઇરિયા વહિયં ॥

॥ ઇચ્છામિ પદિક્કમિતિ ॥ ૧ ॥ ઇરિયાવહિ
યાએ, વિરાહણાએ ॥ ૨ ॥ ગમણાગમણે ॥ ૩ ॥ પા
ણક્રમણે, બોયક્રમણે, હરિયક્રમણે, ઓસા ઉત્તિંગ
પણુગદગ મટ્ટી મક્કડા સંતાણા સંક્રમણે ॥ ૪ ॥

જે મે જીવા વિરાહિયા ॥ ૫ ॥ એગિંદિયા, બેઈદિ
યા, તેઈદિયા, ચઉરિંદિયા, પંચિંદિયા ॥ ૬ ॥ અ
ભિહયા, વત્તિયા, લેસિયા, સંબાધયા, સંઘટ્ટિયા, પ
રિઆવિયા, કિલામિયા, ઉદવિયા, ઠાણાઓઠાણું, સં
કામિયા, જીવિઆઓ વવરોવિયા, તસ્સમિચ્છામિ
દુક્કડં ॥ ૭ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ તસ્સગિત્તરી ॥

॥ તસ્સગિત્તરીકરણેણું, પાયછિત્તકરણેણું, વિ
સોહીકરણેણું, વિસક્ષીકરણેણું, પાવાણુંકમ્માણું, નિ
ગ્ધાયણુઠાઓ, ઠામિ કાઉસ્સગ્ગમં ॥ ૮ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ અન્નથ ઉસસિએણું ॥ આગાર ॥

॥ અન્નથઉસસિએણું, નીસસિએણું, ખાસિએ
ણું, છીએણું, જંભાઇએણું, ઉરુંએણું, વાયનિસગ્ગેણું,
ભમલિયે, પિત્તમુચ્છાએ ॥ ૧ ॥ સુહુમેહિં અંગસંચા
લેહિં, સુહુમેહિં ખેલસંચાલેહિં, સુહુમેહિં દિઠ્ઠિસંચા
લેહિં ॥ ૨ ॥ એવમાઇએહિં આગારેહિં, અભગ્ગો અ
વિરાહિઓ, હુ જ્જ મે કાઉસ્સગ્ગો ॥ ૩ ॥ જવ અરિહં
તાણું, ભગવંતાણું, નમુક્કારેણું, ન પારેમિ ॥ ૪ ॥
તાવકાયં, ઠાણેણું, મોણેણું, જ્જણેણું, અપ્પાણું વો
સિરામિ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥ ઇહં એક લોગસ્સનું મનમાં

કાઉસ્સગ્ગ કરણું; પછી લોગસ્સ પ્રગટ કહેવો.

॥ અથ લોગસ્સ ॥

॥ લોગસ્સ ઉજ્જેઅગરે, ધમ્મતિથ્થયરે જિ
ણે; અરિહંતે કિત્તઘસ્સં, ચઉવીસંપિ કેવલી ॥ ૧ ॥
ઉસલભજિયં ચ વદે, સંભવ મભિણુંદણું ચ સુમધં
ચ; પઉમપ્પહં સુપાસં, જિણું ચ ચંદપ્પહં વદે ॥
૨ ॥ સુવિહિં ચ પુદ્દંતં, સીઅલ સિજ્જંસવાસુપુ
જ્જં ચ; વિમલ મણુંતં ચ જિણું, ધમ્મં સંતિં ચ
વંદામિ ॥ ૩ ॥ કુંથુઅરં ચ મહ્ધિં, વંદે મુણિસુવ
યં નમિ જિણું ચ; વંદામિ રિક્કનેમિં, પાસં તહ વદ્ધ
માણું ચ ॥ ૪ ॥ એવમએ અભિથ્થુઆ, વહુઅ રયમ
લા પહીણુ જર મરણા; ચઉવીસંપિ જિણુવરા, તિથ્થ
યરા મે પસીયંતુ ॥ ૫ ॥ કિત્તિય વંદિય મહિયા, જે
એ લોગસ્સ ઉત્તમા સિદ્ધા; આરૂગ્ગ ધોહિલાભં, સમા
હિવરમુત્તમં દિંતુ ॥ ૬ ॥ ચંદેસુ નિમ્મલ યરા, આ
ધમ્મેસુ અહિયં પયાસયરા; સાગર વર ગંભીરા, સિ
દ્ધા સિદ્ધિં મમ દિસંતુ ॥ ૭ ॥ પછી ઇચ્છાકારેણ
સંદિસહ ભગવન! ગમણાગમણુ આલોઝિં ८.

॥ અથ ગમણાગમણુ ॥

॥ મારગને વિષે, જતાં આવતાં, પૃથિવીકાય,

અપ્પકાય, તેડિકાય, વાડિકાય, વનસ્પતિકાય, ત્રસકા
ય, નીલકૂલ, માટી, પાણી, કણુ, કપાશીઆ, સ્ત્રી
આદિકતણે સંઘટ્ટ હુઓ હોય, તે સવિ હું, મન, વ
ચન, કાયાયે કરી મિચ્છામિ દુક્કડં ॥ ઇતિ ॥

॥ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ના સામાયિક
ઠાવા ત્રણ નવકાર ગણું છ. એમ કહી હેઠા બેશીને
ત્રણ નવકાર ગણવા તે ગણીને પછી ઉભા થઈને ઇ
ચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ના જીવરાશિ ખમાવું છ.

॥ અથ જીવરાશિ ॥

॥ સાત લાખ પૃથિવીકાય, સાત લાખ અપ્પ
કાય, સાત લાખ તેડિકાય, સાત લાખ વાડિકાય, દ
શ લાખ પ્રત્યેક વનસ્પતિકાય, ચતુદ લાખ સાધારણ
વનસ્પતિકાય, બે લાખ બેઈંદ્રી, બે લાખ તેઈંદ્રી, બે
લાખ ચતુરિંદ્રી, ચાર લાખ દેવતા, ચાર લાખ નાર
કી, ચાર લાખ તિર્યંચ પંચેંદ્રી, ચતુદ લાખ મનુષ્ય
ના ભેદ, એવંકારે ચતુદ રાજ ચોરાશી લક્ષ, જીવા
ચોનિમાંહે મહારે જીવે જિકો કોઈ જીવ દૂહંચો હોય,
વિરાઠ્યો હોય, તે સવિ, હું, મન, વચન, કાયાયે ક
રિ મિચ્છામિ દુક્કડં ॥ ઇતિ ॥ ઇચ્છાકારેણ સંદિસ
હ ભગવન્ના અદાર પાપ સ્થાનક આલોડિં છ.

॥ અથ અઢાર પાપ સ્થાનક ॥ ॥

॥ પહિલે પ્રાણાતિપાત, બીજે મૃષાવાદ, ત્રીજે
અદત્તાદાન, ચોથે મૈથુન, પાંચમે પરિગ્રહ, છઠ્ઠે ક્રોધ,
સાતમે માન, આઠમે માયા, નવમે લોભ, દશમે રા
ગ, ઇગ્યારમે દ્વેષ, બારમે કલહ, તેરમે અભ્યાખ્યા
ન, ચૌદમે ચાડી, પંત્રરમે રતિ અરતિ, શોલમે પરપ
રિવાદ, સત્તરમે માયા મૃષા, અઢારમે મિથ્યાત્વ શ
દ્ય, એ અઢારે પાપસ્થાનક મહારે જીવેં સેવ્યાં હોય,
સેવરાવ્યાં હોય, સેવતા પ્રત્યેં અનુમોદાં હોય, તે સ
ચિહ્નું, મન, વચન, કાયાયેં કરી મિચ્છામિ દુક્કડં
॥ ઇતિ ॥ પછી ગુરૂ સ્થાપના નિમિત્તે પંચિંદ્રિય કહી
યેં, તે કહેછે. ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ના ગુરૂસ્થા
પના કરું છું ॥

॥ અથ પંચિંદ્રિય ॥

॥ પંચિંદ્રિય સંવરણે, તહ નવવિહ બંભચેર
ગુત્તિધરો; ચત્તિવિહ કસાયમુક્કો, ઇય અહારસગુણેહિં
સંભુતો ॥ ૧ ॥ પંચ મહાવચનુત્તો, પંચ વિહાયાર
પાલણુ સમથો; પંચસમિચ્છો તિગુત્તો, છત્તીસ ગુણે
હિં ગુરૂ મન્જ ॥ ૨ ॥ ઇતિ ॥ એ પ્રથમ ખમાસમણ
થયું. પછી ખમાસમણ પૂર્વક નીચેં બેશીને ઇચ્છાકા

રેણુ સંદિસહ ભગવન્! દ્રવ્ય, ખેત્ર, કાલ, ભાવ ધારૂં જી.

॥ અથ દ્રવ્ય ખેત્ર કાલ ભાવ ॥

॥ દ્રવ્યથકી લૂગડાં, લત્તાં, ઘરેણું, ગાંડાં, પાથ રણું, નોકરવાલી, ધારયા પ્રમાણે મોકલાં છે. ખેત્ર થકી ઉપાશરાના બારણાના માંહેલીકોરે, કાલથકી સામાયિક નીપજે તિહાં સુધી, ભાવથકી યથા શક્તિ ચેં રાગ દ્વેષેં રહિત વ્રતી સંઘાતેં બોલણું. ગુરવાદિક સંઘાતેં બોલવાનો આગાર છે. અવ્રતી સંઘાતેં બોલવાનું પચ્ચખખાણુ છે. એ રીતેં છ કોટીએં કરી સામાયિક કરૂં. સામાયિક વ્રત ઉચ્ચાર કરવા એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરૂં જી. એમ કહી ઉભા થઈ ને એક નવકાર ગણીયેં. ॥ પછી ઇચ્છાકારેણુ સંદિસહ ભગવન્! સામાયિકવ્રત ઉચ્ચાર કરાવો જી.

॥ અથ સામાયિકનું પચ્ચખખાણુ ॥

॥ કરેમિ ભતે સામઘયં, સાવજ્જં જોગં, પચ્ચખખામિ, જવ નિયમં પજ્જતુવાસામિ, દુવિહં, તિવિહેણું, મણેણું, વાયાએ, કાએણું, ન કરેમિ, ન કારવેમિ, તસ્સ ભતે પઠિક્કમામિ, નિંદામિ, ગરિહામિ, અખ્ખાણું વોસિરામિ, એ સામાયિક કરતાં ચારિત્રાચાર શુદ્ધ થાય એ પહેલું સામાયિક નામે આવશ્યક અને બીજું

ખમાસમણ પુરં થયું ॥ ૧ ॥

॥ પછી ઇચ્છામિ ખમાસમણપૂર્વક. ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્! ખીજ આવશ્યક ભણી ઇરિઆ વહિયં પડિકકમું છ. એમ કહી ઇરિઆવહિ પડિકક મિ, પછી તસ્સોત્તરી કહેવી. પછી એક લોગસ્સનું કાઉસ્સગ્ગ કરી, લોગસ્સ પ્રગટ કહેવો, એ લોગસ્સ કહે વાથી દર્શનાચાર નિર્મલ થાય. એ ખીજું ચત્તિવિસ થયા નામે આવશ્યક અને ત્રીજું ખમાસમણ પુરં થયું. ॥ ૨ ॥

પછી ઇચ્છામિ ખમાસમણ પૂર્વક હેઠા બેશીને ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્! છેડાનું પડિલેહણ ક રું છ. એમ કહી દૃષ્ટિ પડિલેહણને અર્થે ઉત્તરાસંગના છેડાનું પડિલેહણ કરવું. એટલે છેડાથી હાથ પગ અ ને આસન પૂંજવાં ॥ પછી ઉભા થઇને ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્! ત્રીજ આવશ્યક ભણી આવ શ્યક વાંદણાં કરું છ.

॥ અથ આવશ્યક વાંદણાં ॥

॥ ઇચ્છામિ, ખમાસમણે, વંદિઉં, જવણિજ્જા એ, નિસીહિઆએ ॥ ૧ ॥ અણુજણુહ, મે, મિઉ

ગાહં ॥ ૨ ॥ નિસીહિ, અહો, કાયં, કાયસંકાસં,
 ખમણિજ્જે, ભે, કિલામો, અપ્પકિલંતાણું, ખહુસુ ભે
 ભુ, ભે, દિવસો, વઘક્કંતો ॥ ૩ ॥ જત્તા, ભે ॥ ૪ ॥
 જવણિજ્જં, ચ, ભે ॥ ૫ ॥ ખામેમિ, ખમાસમણો,
 દેવસિયં, વઘક્કમં ॥ ૬ ॥ આવસિયાએ, પડિક્કમા
 મિ, ખમાસમણાણું, દેવસિઆએ, આસાયણાએ,
 તિત્તીસન્નયરાએ, જં કિંચિ, મિચ્છાએ, મણુદુક્કડા
 એ, વયદુક્કડાએ, કાયદુક્કડાએ, કોહાએ, માણાએ,
 માયાએ, લોહાએ, સંવકાલિયાએ, સંવમિચ્છોવ
 યારાએ, સંવધમ્માઘ કમણાએ, આસારણાએ,
 જો, મે, દેવસિએ, અઘઆરો, કએ, તસ્સ, ખમા
 સમણો, પડિક્કમામિ, નિંદામિ, ગરિહામિ, અપ્પાણુ
 વોસિરામિ ॥ ૭ ॥ ઇતિ ॥ એમ ગુરૂ સમીપેં વાંદણું
 બે વાર દીજેં. ત્યાં બીજી વારને વાંદણે આવસિ
 આએ, એ પદ ન કહેવું. અને રાઘપડિક્કમણે, રાઘ
 એવઘક્કંતો કહેવું, પખખીયેં પખખએવઘક્કંતો કહે
 વું. ચઉમાસિયેં ચઉમાસિએ વઘક્કંતો કહેવું. સંવ
 ત્સરિયેં સંવચ્છરો વઘક્કંતો કહેવું. એ વાંદણું દેતાં
 જ્ઞાનાદિ ત્રણ નિર્મલ થાય. ઇહાં પોતાને મુખેં સંધ્યા
 હોય તો ચઉવિહાર અને સવાર હોય તો નવકારસી

પ્રમુખનું પરચખખાણ મનને ભાવેં ધારે, તેથી તપાચા
ર નિર્મલ થાય ॥ ઇતિ ॥ એ ત્રીજું વંદનકાવશ્યક
અને ચોથું ખમાસમણ પુરૂં થયું ॥ ૩ ॥

॥ પછી એકજણ ઉભો થઈને ઇચ્છામિ ખમા
સમણ પૂર્યક, ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! ચોથા
આવશ્યક ભણી અતિયાર આલોડિં છ.

॥ અથ લઘુઅતિયાર ॥

॥ પ્રથમ નવકાર કહીને, ઇચ્છાં અરિહંતદેવ,
સુસાધુ ગુરૂ, જિનપ્રણીતધર્મ, ભાવતો સમકિત પ્રતિ
પાત્રું; દ્રવ્યતો લાકિક લોકોત્તર દેવગત, ગુરૂગત, પ
ર્વગત, મિથ્યાત્વવિષે જયણા કરું. એ શ્રીસમકિતત
ણા પાંચ અતિયાર શોધું. શંકા, કંખા, વિતિગિ
ચ્છા, પરપાસંડીપરસંસા, પરપાસંડી સંથુઓ, એ
પાંચ અતિયારમાંહે જિકો કોઈ અતિયાર હુઓ હો
ય, તે સવિ હું, મન, વચન, કાયાએ કરિ મિચ્છા
મિ દુક્કડં. ॥

૧ બાર વ્રતમાંહે પહેલું પ્રાણાતિપાતવિરમણ વ્ર
ત. સ્થૂલ બેંદ્રિયાદિક ત્રસ છવ નિરપરાધ ઉપેતકર
ણ સંકટપી કરી હણવા નિયમ, આરંભે જયણા, એ

પહેલા પ્રાણાતિપાતવિરમણપ્રત તણા પાંચ અતિ ચાર શોધું. બંધે, વહે, છવિચ્છેએ, અધભારે, ભત્ત પાણુચ્છેએ ॥ એ પાંચ અતિચાર૦ ॥ ૧ ॥

૨ બીજું સ્થૂલમૃષાવાદવિરમણપ્રત. પંચવિધ. કન્નાલીએ, ગોવાલીએ, ભૂમાલીએ, નાસાવહારે, કૂડ સંખિખજ્જે, એ પાંચ મોટકાં કૂડાં આપણને કાળે, સ્વ જનને કાળે, ધર્મને કાળે મૂકી, પર કાળે કૂડું બોલવા નિયમ. સૂક્ષ્મ અલિક તણી જયણા કરૂં ॥ એ બીજાં ॥ સહસ્સાભખખાણે, રહસ્સાભખખાણે, સદા રામંતભેએ, મેસોવએસે, કૂડલેહકરણે ॥ એ પાંચ૦ ॥

૩ ત્રીજું સ્થૂલ અદત્તાદાનવિરમણપ્રત. સચિત્ત, અચિત્ત, રાજનિગ્રહ કારીઉં. પીયાડું અણુદીધું લેવા નિયમ. સૂક્ષ્મ તૃણ, ઇંધણ, પથિપતિત વ્યવહારનિ યોગે, દાણુચોરીજયણા ॥ એ ત્રીજાં ॥ તેનાકડે, ત ક્કરખ્યઓગે, વિરૂદ્ધરજ્જાધક્કમે, કૂડતુલ્લકૂડમાણે, ત ખડિરૂઅગવવહારે ॥ એ પાંચ૦ ॥ ૩ ॥

૪ ચોથું શીત્રપ્રત. યથા શક્તે, સ્વદારાસંતોષ, પરદારાવિવર્જના રૂપ ॥ એ ચોથાં ॥ ઇત્તરપરિગહિ યાગમણે, અપરપરિગહિયાગમણે, અનંગકીડા પરવિ વાહકરણે, કામભોગતિન્નાભિજ્ઞાસે ॥ એ પાંચ૦ ॥

૫ પાંચમું પરિગ્રહપરિમાણત્રત. નવવિધ. ખિત્ત, ધર, હટ્ટ, વાડિય, કુવિય, ધણ, ધન્ન, હિરણ્ય, સુવણ્ય, અર્ધપરિમાણ દુષ્પય ચતુષ્પય મિય, નવવિહ પરિગ્રહ વયંતો. ॥ એ પાંચમાં ॥ ખિત્ત વથ્યુપમાણાઠકકમે, હિરણ્યસુવણ્યુપમાણાઠકકમે, ધણધન્નપમાણાઠકકમે, દુષ્પયચતુષ્પયપમાણાઠકકમે, કુવિયપમાણાઠકકમે ॥ એ પાંચં ॥ ૫ ॥

૬ છઠું દિશિત્રત, ત્રિવિધે જાણુવું. ઉટ્ટદિસિવએ, અહોદિસિવએ, તિરિયદિસિવએ ॥ એ છઠાં ॥ ઊટ્ટદિસિપમાણાઠકકમે, અહોદિસિપમાણાઠકકમે, તિરિયદિસિપમાણાઠકકમે, ખિત્તત્રુટ્ટિ, સયંતરદ્ધા ॥ એ પાંચં ॥ ૬ ॥

૭ સાતમું ભોગોપભોગત્રત. દ્વિવિધ ભોજનતઃ, કર્મતશ્ચ, તત્ર ભોજનતઃ ॥ સચ્ચિત્તદંવ વિગઈ, ઉવાણુ તંબોલ ચીર કુસુમેસુ ॥ વાહણુ સયણુ વિલેવણુ, ખંભ દિસિ નહાણુ ભત્તેસુ ॥ ૧ ॥ એ સાતમાં ॥ સચિત્ત આહારે, સચિત્ત પડિબદ્ધઆહારે, અપ્પોસહિ ભખ્ખણુયા, દુપ્પોસહિભખ્ખણુયા, તુચ્છોસહિભખ્ખણુયા ॥ એ પાંચ અતિચારં ॥ ૭ ॥

॥ કર્મતો પન્નરે કર્માદાન. ઈંગાલ કર્મમે, વણુ

કમ્મે, સાડી કમ્મે, ભાડી કમ્મે, ફેાડી કમ્મે, દંત
વાણિજ્જે, લખ્ખ વાણિજ્જે, રસ વાણિજ્જે, વિસ
વાણિજ્જે, કેસ વાણિજ્જે, જંતપીલણુ કમ્મે, નિલ્લ
છયુ કમ્મે, દવગિગદાવણુયા, સર દહ તલાવ સોસ
ણુયા, અસઈ પોસણુયા, એ પત્તર કર્માદાન સ્યૂલ
નિયમ, સૂક્કમ તણી જયણુ ॥ એ પન્નર૦ ॥

૮ આઠમું અનર્થદંડવિરમણુવત. ચતુર્વિંધ, અવ
જ્જાણુયરિએ, પ્પમાયાયરિએ, હિંસપ્પયાણે, પાવક
મ્મેવએસે ॥ એ આઠમા૦ ॥ કંદપ્પે, કુકકુઇએ, મુહ
રિએ, સંજુત્તાહિગરણે, ઉવભોગ પરિભોગ અઠરિગે
॥ એ પાંચ૦ ॥ ૮ ॥

૯ નવમું સામાયિકવત. સામાઈય નામં, સાવજ્જ
જોગપરિવજ્જણું, નિરવજ્જજોગ આસેવણું ચ ॥
એ નવમા૦ ॥ મણુ દુપ્પણિહાણે, વય દુપ્પણિહાણે,
કાયદુપ્પણિહાણે, સામાઈયસ્સ અકરણુયા, સામાઈય
સ્સ અણુવુઠ્ઠિયસ્સ કરણુયા ॥ એ પાંચ૦ ॥ ૯ ॥

૧૦ દશમું દેશાવગારિકવત. દ્વિસિવપગહિયસ્સ,
દ્વિસાપરિમાણુસ્સ, પઘ્ઠિણું પરિમાણુકરણું ॥ એ દ
શમા૦ ॥ આણુવણુપ્પએગે, પેસવણુપ્પએગે, સદા
ણુવાઈ, રવાણુવાઈ, બહિયાપુગ્ગત્તપ્પએવે ॥ એ પાં

અ અતિચાર૦ ॥ ૧૦ ॥

૧૧ ઇગ્યારમું પૌષધવ્રત. ચિહ્નું ભેદે જાણવું.
આહારપોસહે, સરીર સક્કારપોસહે, બાંભયેરપોસહે,
અન્વાવાર પોસહે ॥ એ ઇગ્યારમા૦ ॥ અપ્પડિલેહિ
ય દુપ્પડિલેહિય સિજ્જસંથારે, અપ્પમન્જિય દુપ્પ
મન્જિય સિજ્જસંથારે, અપ્પડિલેહિય દુપ્પડિલેહિય
ઉચ્ચારપાસવણુભૂમિ, અપ્પમન્જિય દુપ્પમન્જિય
ઉચ્ચારપાસવણુભૂમિ, પોસહોવવાસસ્ત, સમ્મં અ
ણુણુપાલણુયા ॥ એ પાંચ૦ ॥ ૧૧ ॥

૧૨ બારમું અતિથિસંવિભાગવ્રત, અતિથિસંવિ
ભાગોનામ, નાયા ગયાણું, કપ્પણિજ્જાણું, અન્ન પા
ણાણું દન્વાણું દેસ કાલ સદ્ધાસક્કાર કમ્મજ્જેએ
પરાઇભત્તિએ, આયાણુગ્ગહ બુદ્ધિએ, સંજયાણું દા
ણું ॥ એ બારમા૦ ॥ સચિત્ત નિષ્ખેવણુયા, સચિત્ત
પિહણુયા, કાલાઇકકમ દાણે, પરોવએસે, મચ્છર
યા ॥ એ પાંચ૦ ॥ ૧૨ ॥

॥ સંલેષણા તણા પાંચ અનિચાર શોધું. ઈહ લો
ગાસંસપ્પએગે, પરલોગાસંસપ્પએગે, જીવિઆસંસ
પ્પએગે, મરણાસંસપ્પએગે, કામભોગાસંસપ્પએ
ગે ॥ એ પાંચ૦ ॥

॥ એવંકારે શ્રી સમકિત મૂલ ખાર વ્રતવિષે પં
ચાશી અતિયારમાંહે જિકે કોઇ અતિયાર, અના
યાર, અતિક્રમ, વ્યતિક્રમ હુઓ હોય તથા જાણુતે,
અજાણુતે, સૂક્ષ્મ, બાદર, કાનો, માત્ર, મિંડી, પદ,
અક્ષર, ઓછો, અધિકો, હલવો, ભારી, આગલ, પાછ
લ, કહ્યો-કહેવાણો હોય, તે સવિ હું, મન, વચન,
કાયાયેં કરો મિચ્છામિ દુક્કડં ॥

॥ દેસાવગાસિઅં ઉવભોગં પરિભોગં, પરચખખા
મિ, અન્નથણાભોગેણું, સહસ્ત્રા ગારેણું, મહત્તરા
ગારેણું, સંવ સમાહિવત્તિયાગારેણું, વોસિરામિ ॥
ઇતિ લઘુઅતિયારઃ સમાપ્તઃ ॥ એ ચોથું પડિક્કમણના
મે આવશ્યક અને એ પાંચમું ખમાસમણ પૂરું
થયું ॥ ૪ ॥

॥ પછી ઇચ્છામિ ખમાસમણ પૂર્વક હેઠા બેટી
ને ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્! ચૈત્યવંદન કરું છ
॥ એમ કહીને “ ઇચ્છંજયજય મહાપ્રભુ ” એ ચૈત્ય
વંદન કહેવું તે કહીને પછી ચાર સ્તવન અથવા અઢો
ત્તરિ તીર્થમાત્રા કહેવી, પછી ઉભા થઇને “ ઓ
વસગગહર ” કહેવું તે કહી રહ્યા પછી નીચાં બેશીન

નમુચ્ચુષું કહેવો ॥ એ છઠું ખમસમાણ પૂરું થયું.
પછીઘઞ્છામિ ખમાસમણ પૂર્વક ઇચ્છાકારેણ સંદિસ
હ ભમવન્ ગુરવંદના કરેછ એમ કહી ગુરવંદના
કહીયેં તે આ પ્રમાણે.

॥ અથ ગુરવંદના ॥

॥ અઠ્ઠાઈજાએસુ દીવસમુદેસુ, પનરસસુ કમ્મ
જૂમીસુ ॥ જવંતિ કેવિ સાહુ, રયહરણગુચ્છ પડિગ્ગહ
ધારા ॥ ૧ ॥ પંચમહાવચ ધારા, અઠાર સહસ્સસી
લંગ ધારા ॥ અખખોહાયારચરિતા, તેસવે સિરસા મ
ણુસા મથ્યએણ વંદામિ ॥ ૨ ॥ પુજ્જસિરિ અજ્જ
રખખય, ગુરુણો તપ્પટ્ટિ પુજ્જજયસિંહા ॥ સૂરિસિરિ
ધમ્મધોસા, મહિંદસિંહા તથો ગુરુણો ॥ ૩ ॥ તપ્પ
ય સિરિસિંહપહા, તેસિંપય અિયસિંહવર ગુરુણો ॥
દેવિંદસિંહ ગુરુણો, તપ્પય સિરિધમ્મપહસૂરિ ॥
૪ ॥ સિરિતિંહતિલયસૂરો, તપ્પય સિરિમંમ
હિંદપહ ગુરુણો ॥ સિરિમેરુતુંગ ગુરુણો, તપ્પય
જયકિત્તિગુરુરથો ॥ ૫ ॥ સિરિજયકેસરિસૂ
રી, તપ્પય સિદ્ધંતસાયરો સુગુરુ ॥ સિરિ ભાવસાયર
ગુરુ, તપ્પય સૂરિગુણિહાણો ॥ ૬ ॥ સિરિધમ્મ
મુત્તિસૂરી, તપ્પય કલ્લાણસાયર મુણિદો ॥ સિરિ

અમરસાયર ગુરુ, કલ્લાણું કુણુડિ સંઘસેસ ॥ ૭ ॥
 તપ્પદિ પુઞ્વ પુઞ્વય, ભાણુવિજ્ઞય સાયરં
 સૂરિં ॥ સિરિ ઉદયસાયર સૂરિ, તપ્પય ગુણુમણિ ર
 હાણું ॥ ૮ ॥ શ્રી કીર્તિસાગર સૂરિ, શ્રી પુ
 ણ્ય સાગર સૂરિ, શ્રી રાજેન્દ્રસાગર સૂરિ, શ્રી મુ
 ક્તિસાગર સૂરિયં વદે, વિહરમાન શ્રી વિવેકસંગર
 સૂરિયં વદે. અચલ ગચ્છનાયકં વદે, વિધિપક્ષગચ્છ
 નાયકં વદે ॥ પહેલે પાટે સુધર્મા સ્વામી, બીજે પા
 ટે જંબૂ સ્વામી, ત્રીજે પાટે પ્રભવો સ્વામી, ચોથે
 પાટે સિન્જાલવસૂરિ, પાંચમે પાટે યશોભદ્રસૂરિ,
 છઠ્ઠે પાટે સંભૂતિવિજ્ઞય સૂરિ, સાતમે પાટે ભદ્રબા
 હુ સ્વામી, આઠમે પાટે થૂલિભદ્ર સ્વામી, એવા પા
 ટાન પાટ છેલ્લા શ્રી દુપ્રસહનામા આચાર્ય થાશે,
 તેને મહારી એકશેને આઠ વાર ત્રિકાલ વંદના
 હોજો ॥ ઇતિ ॥ એ સાતમું ખમાસમણ પૂરથયું ॥
 પછી ઇચ્છામિ ખમાસમણ પૂર્વક ઇચ્છાકારેણ
 સંહિસહ ભગવન્ ! સિન્જાય કહું સિન્જાય સાંભ
 લું છ. અહીં નવકાર કહીને સિન્જાય કહેવી.
 ॥ અથ પ્રથમ સિન્જાય ॥

॥ અરિહંતા મંગલં મુજ્જ, અરિહંતા મુજ્જ દેવ

યા; અરિહંતા કિત્તિયં તાણું, વોસિરામિત્તિ પાવ
 ગં ॥ ૧ ॥ સિદ્ધાય મંગલં મુજ્જ, સિદ્ધાય મુજ્જ દેવયા;
 સિદ્ધા કિત્તિયં તાણું, વોસિરામિત્તિ પાવગં ॥ ૨ ॥
 આયરિયા મંગલં મુજ્જ, આયરિયા મુજ્જ દેવયા; આ
 યરિયા કિત્તિયં તાણું, વોસિરામિત્તિ પાવગં
 ॥ ૩ ॥ ઊવજ્જાયા મંગલં મુજ્જ, ઊવજ્જાયા મુજ્જ
 દેવયા; ઊવજ્જાયા કિત્તિયં તાણું, વોસિરામિત્તિ
 પાવગં ॥ ૪ ॥ સાહુ મંગલં મુજ્જ, સાહુ મુજ્જ દે
 વયા; સાહુ કિત્તિયં તાણું, વોસિરામિત્તિ પાવ
 ગં ॥ ૫ ॥ એ પંથે મંગલં મુજ્જ, એ પંથે મુજ્જ દેવ
 યા; એ પંથે કિત્તિયં તાણું, વોસિરામિત્તિ પાવગં
 ॥ ૬ ॥ એસો પંથ ણુમુક્કારો, સંવ પાવ ધણાસ
 ણો; મંગલાણું ચ સંવેસિં, પદમં હોઘ મંગલં ॥
 ॥ ૭ ॥ ઇતિ ॥ એ આહમું ખમાસમણ પૂરંથયું ॥

॥ અથ દ્વિતીય સિદ્ધાય પ્રારંભઃ ॥

॥ ધમ્મો મંગલમુક્કિઠું, અહિંસા સંયમો તવો ॥
 દેવાવિ તં નમંસંતિ, જસ્સ ધમ્મે સયા મણે ॥ ૧ ॥
 જહા હુમ્મસ્સ પુદ્ગેસુ, ભમરો આવિઅધરસં ॥
 નય પુદ્ગં કિલામેઘ, સોઉ પીણુઘ અપ્પયં ॥ ૨ ॥

એ મે એ સમણા વુત્તા, જે લોએ સંતિ સાહુણે ॥
 વિહંગમાવ પુષ્કેસુ, દાણભત્તેસણેરયા ॥ ૩ ॥ વ
 યંચવત્તિં લખ્ખામે, નયકોઘ ઉવહમ્મઘ ॥ અહાગ
 ડેસુ રીયંતિ, પુષ્કેસુ ભમરો જહા ॥ ૪ ॥ મહુકાર
 સિમા બુદ્ધા, જે ભવંતિ અણિસ્સિયા ॥ નાણાપિં
 ડરયા દંતા, તેણુ વુચ્ચંતિ સાહુણે ॥ તિમેમિ ॥ ૫ ॥
 ઇતિ એકાદશ દુમપુષ્પિકાધ્યયનં સંપૂર્ણં ॥

॥ પછી ઊભા થઇને ઇચ્છામિ ખમાસમણ
 પૂર્વક ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્! પાંચમા આવ
 ર્યક ભણી દૈવસિક પ્રાયાશ્વિત્ત વિશેધનાર્યં કરેમિ કાઉ
 સગ્ગં. અન્નથ્યં ॥ ઇત્યાદિક કહીને ચંદેસુનિમ્મલય
 રા સુધી ચારલોગસ્સનું કાઉસગ્ગ મનમાં કરવું. પછી
 “ નમો અરિહંતાણું ” એ એક પદ કહીને કાઉસગ્ગ
 પાલીયેં. પછી પ્રગટ લોગસ્સ કહીયેં. એ નવમું
 ખમાસમણ થયું. ફરી ઇચ્છામિ ખમાસમણ પૂર્વક
 ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્! અભિભવ કાઉ
 સગ્ગ ઠાઉં. ઇચ્છં અભિભવ અરોપ દુખખખય
 કમ્મખખય નિમિત્તં કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં અન્નથ્યં ॥
 ઇત્યાદિક કહીને સિદ્ધાસિદ્ધિં મમદિસંતુ પર્યંત પૂરે
 પૂરા પાંચ લોગસ્સનું કાઉસ્સગ્ગ મનમાં કરવું

પછી નમો અરિહંતાણું એ એક પદ કહીને કાઉસ્સ
ગ્ગ પાલણું, પછી પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો. એણે ક
રી પડિક્કમણમાં જે અશુદ્ધ આચાર રહ્યા તે સર્વ એ
પાંચ લોગસ્સના કાઉસ્સગ્ગ થકી શુદ્ધ થાય છે એ
પાંચમું કાઉસ્સગ્ગ નામે આવશ્યક અને દશમું ખ
માસમણ પૂરું થયું ॥ ૫ ॥

॥ પછી ઇચ્છામિ ખમાસમણપૂર્વક ઇચ્છાકારે
ણું સંદિસહ ભગવન્ ! છઠ્ઠા આવશ્યક ભણી પ
ચ્ચખ્ખાણ વાંદણાં કરેં છ. એમ કહી બે વાર વાંદ
ણાં દીજે. પછી ગુરુમુખે પચ્ચખ્ખાણ કરીયે.
એ છઠું પચ્ચખ્ખાણ નામે આવશ્યક અને અગીઆ
રમું ખમાસમણ પૂરું થયું ॥ ૬ ॥

પછી ઇચ્છામિ ખમાસમણપૂર્વક હેઠા બેશીને
ઇચ્છાકારેણું સંદિસહ ભગવન્ ! સામાયિક પાલવા
ત્રણ નવકાર ગણું છ, એમ કહી ત્રણ નવકાર મન
માં ગણવા. પછી નમો અરિહંતાણું એ એક પદ
પ્રગટ કહીને ઇચ્છાકારેણું સંદિસહ ભગવન્ ! સામા
યિક પાલવા ગાથા ભણું છ એમ કહી ગાથા ભણવી.

॥ અથ સામાયિક પાલવાની ગાથા ॥

॥ જં જં મણેણ બદ્ધં, જં જં વાયાય ભાસિ
યં પાવં ॥ કાએણુ વિ દુકુકય, મિચ્છામિ દુક્કડં તસ્સ
॥ ૧ ॥ સંવે જીવા કમ્મવસ, ચઉદ્દહ રજ્જ ભમં
ત ॥ તે મે સંવ ખમાવિયા, મુજ્ઝવિ તેહ ખમંત ॥ ૨
॥ ખમી ખમાવી મેં ખમી, છવિહ જીવ નિકાય ॥
શુદ્ધ મને આલોવતાં, મુજ મન વેર ન થાય ॥ ૩ ॥
દિવસે દિવસે લખખં, દેધ સુવન્નસ્સ ખંડિયં એગો
॥ એગો પુણુ સામાધય, કરેધ ન પહુપ્પએ તસ્સ
॥ ૪ ॥ કુણે પમાએ બોલીઉં, હુધ વિરધ બુદ્ધિ ॥ નિણુ
સાસણુમેં બોલીઉં, મિચ્છા દુક્કડં સુદ્ધિ ॥ ૫ ॥

॥ સામાયિક વ્રત ફાસિઅં, પાલિઅં, પુરિઅં
તીરિઅં, કિત્તિઅં, આરાહિઅં, વિધેં લીધું, વિધે
કીધું, વિધેં પાડ્યું, વિધેં કરતાં, કિસી અવિધિ
આશાતના હુધ હોય, તે સવિ હું મને, વચને, કા
યાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કડં ॥ ૧ ॥ પાટી, પોથી, ક
વલી, ઠવણી, નોકરવાલો, કાગલે પગ લગાડયો
હોય, ગુરૂને આસણે બેસણે, ઊપકરણે પગ લગાડયો
હોય, જ્ઞાનદ્રવ્યતણી આશાતના થઈ હોય. તે
સવિ હું, મને, વચને, કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુ

ક્રંડં. અઢી દ્વીપને વિષે સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક,
 શ્રાવિકા, જે કોઇ પ્રભુ શ્રી વીતરાગ દેવની આ
 જ્ઞા પાલે, પલાવે, ભણે, ભણાવે, અનુમોદે, તેહને
 મહારી ત્રિકાલ વંદના હોજે. સીમંધર પ્રમુખ વી
 શ વિહરમાન જિનને મહારી ત્રિકાલ વંદના હોજે,
 અતીત ચોવીશી, અનાગત ચોવીશી, વર્તમાન ચો
 વીશીને માહારી ત્રિકાલ વંદના હોજે. ઋષભા
 નન, ચંદ્રાનન, વર્દ્ધમાન, વારીષેણ, એ ચાર શાશ્વ
 તા જિનને માહારી ત્રિકાલ વંદના હોજે. દશ
 મનના, દશ વચનના, બાર કાયાના, એ બત્રીશ દો
 પ માંહેલો સામાયિકવ્રતમાંહે જિકો કોઇ દોષ
 લાગો હોય, તે સવિ હું મને, વચને કાયાયે ક
 રી મિચ્છામિ દુક્કડં, સાચાની સદહણા, જુઠાના
 મિચ્છામિ દુક્કડં. પછી ત્રણ નવકાર મનમાં ગણી ત્ર
 ણ બ્રહ્માસમણ દેઠ જયણાપૂર્વક ઊઠવું. એ બારમું બ્ર
 માસમણ પૂરું થયું ॥ ઇતિ શ્રી વિદ્યપક્ષગચ્છના
 શ્રાવકોને દૈવસિકપ્રતિક્રમણવિધિ સમાપ્ત ॥

॥ અથ શ્રાવકસ્ય રાઠપડિક્રમણવિધિઃ ॥

॥ પ્રથમ ત્રણ બ્રહ્માસમણ આપી ઇચ્છકારિં ॥
 કહીને ઇરિયાવહીં ॥ પડિક્રમિ પછી તસ્સોત્તરીં ॥

કહી, એક લોગસ્સનું કાઉસસગ કરી, પ્રગટ લોગસ્સ
કહી ગમણાગમણ આલોવવું એટલે માર્ગને વિષે
જતાં આવતાં ॥ એ કહીને પછી સામાયિક કાવા
ત્રણ નવકાર ગણીયેં. પછી જીવ રાશિ ખમાવી,
અઢાર પાપસ્થાનક આલોચી, પછી ગુરૂસ્થાપના
નિમિત્ત પંચેદિય કહીને દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાલ, ભાવ ત્રાર
વા. પછી સામાયિક ઉચ્ચાર કરવા એક નવકાર ગ
ણીને સામાયિક વ્રત ઉચ્ચાર કરીયેં. પછી ફરી ખીજ
આવશ્યક ભણી ધરિયાવહી ॥ તસ્સોત્તરી ॥ કહી
એક લોગસ્સનું કાઉસસગ કરી લોગસ્સ પ્રગટ
કહેવું. પછી ત્રીજ આવશ્યક ભણી ઇચ્છાં અભિભવ
અરોષદુષ્ખખખય કમ્મખખય નિમિત્ત પાંચ લોગસ્સ
નું કાઉસસગ કરવું. પછી લોગસ્સ એક પ્રગટ
કહીને પછી કુસુમિણ કુસુમિણ ઉદામિ નિમિત્ત કરે
મિ કાઉસસગ. એમ કહી ચાર લોગસ્સનું કાઉસસગ
કરવું. પછી એક લોગસ્સ પ્રગટ કહીને ઉત્તરાસં
ગનો છેહડો પડિલેહેવો. પછી ચોથા આવશ્યક ભણી
એ વાર આવશ્યક વાંદણાં દેવા. પછી એક જણ ઉ
ભો રહીને પાંચમા આવશ્યક ભણી લઘુ અતિચાર ક
હે. પછી ચૈત્યવંદન કહી ચાર સ્તવન કહેવાં, પછી ઉવ

સગ્ગહરંનમોઽથ્યુણંકહીનેગુરુવંદનાકહેવી. પછીસિ
જાજયકહેવી. પછી છઠ્ઠા આવશ્યક ભણીપચ્ચખ્યા
ણ વાંદણાં બે વાર દેઘને ગુરુમુખેં પચ્ચખ્યાણ કરી
યેં. પછી સામાયિક પાલવા ત્રણ નવકાર ગણીને
“જંજંમણેણુખદ્ધં” ઇત્યાદિક ગાથા કહી પ્રતિક
મણુ સમાપ્ત કરીયેં ॥ ઇતિ શ્રી અચલ ગચ્છીય શ્રાવ
કસ્ય રાઘ પાંડુક્રમણુવિધિઃ સમાપ્તઃ ॥

॥ અથ ॥

॥ શ્રી ગૌતમસ્વામીનો રાસ પ્રારંભઃ ॥

॥ પ્રથમ ભાષા ॥

॥ વીર જિણેસર ચરણુકમલ, કમલા કય વા
સો ॥ પણુમવિ પલણિસું સામિસાલ, ગોયમ ગુરુ
રાસો ॥ મણુ તણુ વયણુ એકંત કરવિ, નિસુણો ભો
ભવિયાં ॥ જિમ નિવસે તુમ્હ દેહ ગેહ, ગુણુ ગણુ
ગહગહિયા ॥ ૧ ॥ જંખૂદીવ સિરિ ભરહખિત્ત, ખો
જીતલ મંડણુ ॥ મગધદેસ સેણિયનરેસ, રિઉદલખ
લ ખંડણુ ॥ ધણુવર સુવર ગામ નામ, જિહાં જણુ
ગુણુસજ્જ ॥ વિખ્ય વસે વસુભૂધ તથ્થ, જસુ પુહવી
ભજ્જ ॥ ૨ ॥ તાણુ પુત્ત સિરિ ઇંદભૂધ, ભૂવલય પ

સિદ્ધે ॥ ચઉદ્દહ વિજ્ઞવિવિહ રૂવ, નારીરસ વિદ્ધે ॥
 ॥ વિનય વિવેક વિચાર સાર, ગુણ ગણહ મનોહર ॥
 સાત હાથ સુપ્રમાણ દેહ, રૂપે રંભાવર ॥ ૩ ॥ નયણ
 વયણ કર ચરણ જિણ, વિ પંકજ જલ પાડીય ॥ તે
 જે તારા ચંદ સૂર, આકાસ ભમાડિય ॥ રૂવે મય
 ણ અનંત કરવિ, મેદિહ્યો નિરધાડીય ॥ ધીરમે મે
 ર ગંભીર સિંધુ, ચંગમયયયાડીય ॥ ૪ ॥ પેખવિ
 નિરૂવમ રૂવ જસ, જિણ જપે કિંચિય ॥ એકાકી
 કિલ ભીત ઇથ્થ, ગુણ મેદ્દહા સંચિય ॥ અહવા
 નિર્જે પુન્વ જન્મ, જિણવર ઇણ અંચિય ॥ રંભા
 પડિમા ગતિરી ગંગા, રતિહા વિધિ વંચિય ॥ ૫ ॥
 નહિં બુધ નહિં શુર કવિ ન કોઇ, જસુ આગલ ર
 હિઓ ॥ પંચસયા ગુણપાત્ર છાત્ર, હિંડે પરવરિઓ
 ॥ કરે નિરંતર યજ્ઞકર્મ, મિથ્યામતિ મોહિય ॥ ઇણ
 છત્ર હોસે ચરમ નાણ, દંસણહ વિસોહિય ॥ ૬ ॥

॥ વસ્તુ છંદ ॥

॥ જંબૂદીવહ જંબૂદીવહ, ભરહ વાસંતિ ॥
 ખોણીતલ મંડણે, મગધ દેસ સેણીય નરેસર ॥ વર
 ગુન્વર ગામ તિહાં, વિખ્ય વસે વસુભૂધ સુંદર ॥
 તસુ ભજ્જ પુહવી સયલ, ગુણ ગણ રૂવ નિહાણ ॥ તા

ણ પુત્ર વિજ્ઞાનિલઐ, ગોયમ અતિહિ સુખણ ॥ ૭ ॥

॥ દ્વિતીય ભાષા ॥

॥ ચરમ જિણેસર કેવલનાણી, ચઉવિહ સં
 ધપધઠા જાણી ॥ પાવાપુર સામી સંપત્તો, ચઉવિ
 હ દેવનિકાયે જુત્તો ॥ ૮ ॥ દેવે સમવસરણ તિ
 હાં કીજે ॥ જિણ દીઠે મિથ્યામતિ ખીજે ॥ ત્રિ
 ભુવનગુરુ સિંહાસણ બધઠો, તતખિણ મોહ દિગતે
 પધઠો ॥ ૯ ॥ ક્રોધ માન માયા મદ પૂરા, જ.
 યે નાહા જિમ દિન ચોરા ॥ દેવદુંદુહિ આકાશે
 વાજી, ધરમ નરેસર આવીઓ ગાજી ॥ ૧૦ ॥ કુસુ
 મવૃષ્ટિ વિરચે તિહાં દેવા, ચોશકુ ધંદ્ર જસુ માગે
 સેવા ॥ ચામર છત્ર સિરૌવરિ સોહે, રૂપેહિં જિ
 ણુવર જગ સહુ મોહે ॥ ૧૧ ॥ ઉવસમ રસભર
 ભરી વરસંતા, જોજન વાણી વખાણ કરંતા ॥
 જાણવિ વદ્ધમાણ જિણ પાયા ॥ સુરનર કિન્નર
 આવે રાયા ॥ ૧૨ ॥ કંતિસમૂહે ઝલ જલકં
 તા, ગયણ વિમાણે રણ રણકંતા ॥ પેખવિ ઇંદભૂ
 ઇ મન ચિતે, સુર આવે અમ્હ જગન હોવંતે
 ॥ ૧૩ ॥ તીર તરંડક જિમ તે વહતા, સમવ
 સરણ પહોતા ગહગહતા ॥ તો અભિમાને ગોય

મજપે, ઇણિ અવસરેં કોપેં તણુ કંપે ॥ ૧૪ ॥
 મૂઢ લોક અજણિઉં બોલે, સુર જાણંતા ઇમ
 કાંઈ ડોલે ॥ મૂ આગલ કોઈ જાણુ ભણીજે, મેરૂ અ
 વર કેમ ઉપમા દીજે ॥ ૧૫ ॥

॥ વસ્તુ છંદ ॥

॥ વીરજિણુવર વીરજિણુવર, નાણુ સંપન્ન ॥
 પાવાપુરિસુર મહિય, પત્તનાહ સંસાર તારણુ ॥ તિ
 હં દેવેહિં નિમ્મવિય, સમવસરણુ બહુ સુખખ
 કારણુ ॥ જિણુવર જગ ઉજ્જેય કરે, તેજેં કરિ
 દિનકાર ॥ સિંહાસણુ સામિય ઠવિઓ, હુઓ મુ
 જ્યજ્યકાર ॥ ૧૬ ॥

॥ તૃતીય ભાષા ॥

॥ તો ચઢિઓ ઘણુમાણુ ગજેં, ઇંદભૂઈ ભૂયદે
 વ તો ॥ હુંકારો કરી સંચરિઓ, કવણુ સુજિણુવર
 દેવ તો ॥ ૧૭ ॥ જોજન ભૂમિ સમોસરણુ, પેખ
 વી પ્રથમારંભ તો ॥ દહદિસિ દેખે વિબુધવહ્ન,
 આવંતી સુરરંભ તો ॥ ૧૮ ॥ મણિમય તોરણુ
 દંડ ધજ, કોસીસે નવ ઘાટ તો ॥ વયર વિવર્જિત
 જંતુગણુ, પ્રાતીહારજ આઠ તો ॥ ૧૯ ॥ સુર નર
 કિન્નર અસુરવર, ઇંદ્ર ઇંદ્રાણીરાયતો ॥ ચિત્ત ॥

મહાય ચિંતવે એ, સેવતા પ્રભુપાય તો ॥ ૨૦ ॥ સ
 હસકિરણ સમ વીર જિણે, પેખવી રૂપ વિશાલ
 તો ॥ એહ અસંભવ સંભવ એ, સાચો એ ઇંદ્રજલ
 તો ॥ ૨૧ ॥ તો બોલાવે ત્રિજગ ગુરૂ, ઇંદ્રભૂઈ ના
 મેણુ તો ॥ શ્રીમુખ સંસય સામિ સવે, ફેડે વેદ
 પચેણુ તો ॥ ૨૨ ॥ માન મેટિહ મદ ઠેલિ
 કરે, ભગતેં નામે સીસતો ॥ પંચસયાસું વ્રત લીઓ
 એ, ગોયમ પહિલો શિષ્યતો ॥ ૨૩ ॥ બંધવ સંજમ
 મુણુવિ કરે, અગિનિભૂઈ આવેઈ તો ॥ નામ લેઈ
 આભાષ કરે, તં પુણુ પ્રતિબોધેઈ તો ॥ ૨૪ ॥ ઇણિ
 અનુક્રમેં ગણુહરરયણુ, થાપ્યા વીર ઇગ્યાર તો
 ॥ તો ઉપદેશેં ભુવન ગુરૂ, સંજમસું વ્રત બાર તો
 ॥ ૨૫ ॥ બિહું ઉપવાસેં પારણું એ, આપણુપેં વિ
 હરંતં તો ॥ ગોયમ સંજમ જગ સયલ, જયજયકાર
 કરંત તો ॥ ૨૬ ॥

॥ વસ્તુ છંદ ॥

॥ ઇંદ્રભૂઈ ઇંદ્રભૂઈ, અદિય બહુમાન ॥ હુંકારો
 કરિ સંચરિઓ, સમવસરણુ પુહતો તુરંતો ॥ ઇહ સં
 સા સામિ સવે, ચરમનાહ ફેડે પુરંતો ॥ બોધબીજ
 સજ્જન્યમને, ગોપમ ભવહ વિરત ॥ દિખ્ખ લેઈ સિ

ખખા સહિય, ગણુહર પય સંપત્ત ॥ ૨૭ ॥

॥ ચતુર્થ ભાષા ॥

॥ આજ હુઓ સુવિહાણુ, આજ પચેસિમાં પુ
ણુ ભરો ॥ દીઠા ગોયમ સામિ, જે નિય નયણે
અમિય ભરો ॥ ૨૮ ॥ સિરિગોયમ ગણુહર, પંચ સ
યા મુનિ પરવરિય ॥ ભૂમિય કરય વિહાર, ભવિયાં
જન પડિયોહ કરે ॥ ૨૯ ॥ સમવસરણુ મઝાર, જે
જે સંસા ઉપજે એ ॥ તે તે પર ઉપગાર, કારણુ
પૂછે મુનિપવરો ॥ ૩૦ ॥ જિહાં જિહાં દીજે દિ
ખખ, તિહાં તિહાં કેવલ ઉપજે એ ॥ આપ કન્હે
અણુ હુત, ગોયમ દીજે દાન ધમિ ॥ ૩૧ ॥ ગુરૂ ઉપર
ગુરૂભત્તિ, સામી ગોયમ ઉપનિય ॥ ઇણુ છલ કે
વલ નાણુ, રાગજ રાખે રંગભરે ॥ ૩૨ ॥ જે
અષ્ટાપદ શૈલ, વદે ચઢિ ચઉવીસ જિણુ ॥ આત
મ લખિધ વસેણુ, ચરમસરીરી સોઇ મુનિ ॥ ૩૩ ॥
ઇઅ દેસણુ નિસુણેઇ, ગોયમ ગણુહર સંચલિઓ ॥
તાપસ પન્નરસએણુ, તો મુનિ દીઠો આવતો એ ॥ ૩૪
॥ તવસોસિય નિય અંગ, અમ્હસકિત નવિઉપજે એ
॥ કિમ ચઢસે દૃઢકાય, ગજ જિમ દીસે ગાજતો એ
॥ ૩૫ ॥ ગિરૂઓ એ અભિમાન, તાપસ જે મન ચિંત

વે એ ॥ તો મુનિ ચઢિઓ વેગ, આસંખવિ દિનકર
 કિરણ ॥ ૩૬ ॥ કંચણ મણિ નિખપન્ન, દંડ કલસ ધ
 જ વડ સહિય ॥ પેખવિ પરમાણુંદ, જિણહર ભ
 રહેસર મહિય ॥ ૩૭ ॥ નિય નિય કાય પ્રમાણ, ચ
 ઉદિસિ સંકિય જિણહખિંબ ॥ પણમવિ મન ઉક્ષા
 સ, ગોયમ ગણહર તિહાં વસિય ॥ ૩૮ ॥ વય
 ર સામીનો જીવ, તીર્યકૂ જૃંભક દેવ તિહાં ॥ પ્ર
 તિબોધે પુંડરીક, કંડરીક અધ્યયન ભણી ॥ ૩૯ ॥
 વસતા ગોયમ સામિ, સવિ તાપસ પ્રતિબોધ
 કરે ॥ લેછ આપણે સાથ, ચાલે જિમ જૂથાધિપ
 તિ ॥ ૪૦ ॥ ખીર ખંડ ધૃત આણિ, અમિત્ય વૂ
 ડ અંગુડ ડવે ॥ ગોયમ એકણ પાત્ર, કરાવે પાર
 છું સવ ॥ ૪૧ ॥ પંચસયા શુભ ભાવ, ઉજ્જલ ભરિ
 ઓ પી નીસે ॥ સાચા ગુરૂસંજોગ, કવલ તે કે
 વલ રૂપ હુઓ ॥ ૪૨ ॥ પંચસયા જિણનાહ, સ
 મવસાખ પ્રાકાર ત્રય ॥ પેખવિ કેવલ નાણ, ઉ
 ખત્રો કિલ્લોય કરે ॥ ૪૩ ॥ જાણે જિણહ પીયૂષ,
 ગાજંતી પાણ મેવ જિમ ॥ જિણવાણી નિસુણેઈ, ના
 ણી દૂધા પંચસયા ॥ ૪૪ ॥

॥ વસ્તુ છંદ ॥

॥ ઇણે અનુક્રમેં ઇણે અનુક્રમેં, નાણ સંપ
 ન્ન ॥ પન્નરહ સય પરવરિય, હરિય દુરિય જિણના
 હ વંદઇ ॥ જાણવિ જગ ગુરૂવયણ, તિહ નાણ અ
 પ્પાણનિંદઇ ॥ ચરમ જિણેસર ઇમ ભણે, ગોયમ
 મ કરિસ ખેજી ॥ છેહ જઇ આપણ સહી, હો
 સું તુલ્લા ખેડી ॥ ૪૫ ॥

પંચમ ભાષા ॥

॥ સામિઓ એ વીર જિણુંદ, પૂનિમ ચંદ જિ
 મ ઉદ્ભસિય ॥ વિહરિઓ એ ભરહવાસન્નિ, વરિ
 સ બહુત્તર સંવસિય ॥ કવતો એ કણય પડિમેવ,
 પાયકમલ સંધેં સહિય ॥ આવિઓ એ નયણા
 ણુંદ, નયર પાવાપુરિસુરમહિય ॥ ૪૬ પેખીઓ એ
 ગોમય સામી, દેવસમા પ્રતિખોધ કરે ॥ આપણ એ
 ત્રિસત્તા દેવિ, નંદન પહોતો પરમ પએ ॥ વલતો
 એ દેવ આકાસ, પેખવિ જણિય જિણ સમે એ ॥
 તો મુનિ એ મન વિખવાદ, નાદ ભેદ જિમ ઉપનો
 એ ॥ ૪૭ ॥ કુંણ સમો એ સામિય દેખિ, આપ ક
 ન્હે હું ટાલિઓ એ ॥ જાણતો એ તિહુઅણ નાહ,
 લોક વિવહાર ન પાલિઓ એ ॥ અતિ ભલું એ

કીધલું સામિ, જણિઉં કેવલ માગસે એ ॥ ચિંત
 વિઉં એ બાલક જેમ, અહવા કેડે લાગસે એ ॥
 ૪૮ ॥ હું કિમ એ વીર જિણંદ, ભગતેં ભોલો ભો
 લવિઓ એ ॥ આપણો એ અવિહલ નેહ, નાહ ન
 સંપે સૂચવિઓ એ ॥ સાચો એ ઇહ વીતરાગ, નેહ
 ન જણે લાલિઓ એ ॥ ઇણ સમે એ ગોયમ
 મિત્ત, રાગવૈરાગેં વાલિઓ એ ॥ ૪૯ આવતો
 એ જો ઊલટ, રહેતો રાગેં સાહિઓ એ ॥ કેવલુ
 એ નાણ ઉપમ, ગોયમ સેહેજેં ઉમાહિઓ એ ॥
 ત્રિભુવન એ જય જયકાર, કેવલ મહિમા સુર ક
 રે એ ॥ ગણહર એ કરય વખાણ, ભવિયણ ભવ
 ઇમ નિસ્તરે એ ॥ ૫૦ ॥

॥ વસ્તુ છંદ ॥

॥ પઢમ ગણહર પઢમ ગણહર, વરસ પંચાસ
 ॥ ગિહિવાસેં સંવસિય, તીસ વરિસ સંજમ વિભૂ
 સિય ॥ સિરિકેવલ નાણ યુણ બાર વરિસ તિહુ
 યણ નમંસિય ॥ રાયગિહિ નયરી ઠવિય, બાણ
 વધ વરિસાઓ ॥ સામી ગોયમ યુણ નિલો, હો
 સે સિવપુર ઠાઓ ॥ ૫૧ ॥

॥ ૫૪ ભાષા ॥

॥ જિમ સહકારેં કોયલ ટહુકે, જિમ કુસુમ
 વનેં પરિમલ બહકે, જિમ ચંદન સુગંધનિધિ ॥
 જિમ અંગાજલ લહેરેં લહકે, જિમ કણાયાચલ
 તેજેં ઝલકે, તિમ ગોયમ સૌભાગ્ય નિધિ ॥ ૫૨ ॥
 જિમ માનસરોવર નિવસે હંસા, જિમ સુરવર
 સિરિ કણાયવતંસા, જિમ મહુચર રાણવવની ॥ જિ
 મ રચણાયર રચણેં વિલસે, જિમ અંબર તારાગણ
 વિકસે, તિમ ગોયમ ગુણકેલિવની ॥ ૫૩ ॥
 પૂનિમ નિસિ જિમ સસિહર સોહે, સુરતરૂ મહિ
 મા જિમ જગ મોહે, પૂરવ દિસિ જિમ સહસ
 કરો ॥ ૫૪ ॥ જિમ ગિરિવર રાજે, નરવધ ધર
 જિમ મયગલ ગાજે, તિમ જિનશાસન મુનિ પ
 વરો ॥ ૫૫ ॥ જિમ સુરતરૂવર સોહે શાખા, જિ
 મ ઉત્તમ મુખ મધુરી ભાખા, જિમ વનકેતકી
 મહમહે એ ॥ જિમ ભૂમિપતિ ભુયબલ ચમકે,
 જિમ જિનમંદિર ઘંટા રણકે, તિમ ગોયમ લબ્ધેં
 ગહગહે એ ॥ ૫૬ ॥ ચિંતામણિ કર ચઢિઓ
 આજ, સુરતરૂસારે વંછિત કાજ, કામકુંલ સ
 વ વશ હુઆ એ ॥ કામગવી પૂરે મનકામિય, અ

૪ મહાસિદ્ધિ આવે ધામિય, સામી ગોયમ અણુ
 સરો એ ॥ ૫૬ ॥ પણવખખર પહેલો પલણીજે,
 માયાર્ખાજ શ્રવણ નિસુણીજે, શ્રીમતી શોભા સં
 ભવે એ ॥ દેવહંધુરિ અરિહંત નમીજે, વિનયપહુ
 ઉવજાયા થુણીજે, ઇણ મંત્રે ગોયમ નમો એ ॥ ૫૭
 ॥ પુરપુર વસતાં કાંઈ કરીજે, દેશ દેશાંતર કાંઈ ભ
 મીજે, કવણ કાજ આયાસ કરો ॥ ગ્રહ ઊઠી
 ગોયમ સમરીજે, કાજ સમગ્રહ તતખણ સી
 જે, નવનિધિ વિલસે તાસ ધરે ॥ ૫૮ ॥ ચ
 ઉદ્ધ સય ખારોત્તર વરસે, ગોયમ ગણહર કેવ
 લ દિવસે, “ખંભ નયર સિરિ પાસ પસાયે” કિઝીં
 કવિત ઉપગાર કરો ॥ આદે મંગલ એહ પલ
 ણીજે, પરવ મહોચ્છવ પહિલો લીજે, ઋદ્ધિ વૃ
 દ્ધિ કલ્યાણ કરો ॥ ૫૯ ॥ ધન્ય માતા જિણેં ઉય
 રેં ધરિયા, ધન્ય પિતા જિણ કુલ અવતરિયા, ધ
 ન્ય સહ ગુર જિણે દિખિખયા એ ॥ વિનયવંત વિદ્યા
 ભંડાર, જસ ગુણ પુહવી ન લખે પાર, વડ
 જિમ શાખા વિસ્તરો એ ॥ ૬૦ ॥ ગૌતમ સ્વામી
 નો રાસ ભણીજે, ચઉઠિવહ સંઘ રલિયાયત કી
 જે, સકલ સંઘ આણંદ કરો ॥ કુંકુમ ચંદન

છડો દેવરાવો, માણુક મોતીના ચોક પૂરાવો, રચણુ
 સિંહાસણુ બેસણુ એ ॥ ૬૧ ॥ તિહાં બેસી ગુરૂદેશના
 દેશે, ભવિક જીવનાં કાજ સારશે, ઉદયવંત મુનિ ધમ
 ભણે એ ॥ ગૌતમસ્વામી તણે એ રાસ, ભણુતાં
 સુણુતાં લીલ વિલાસ, સાસય સુખનિધિ સંપન્ને એ
 ॥ ૬૨ ॥ એહ રાસ જે ભણે ભણાવે, વરમંગલ લ
 ઝિછ ધર આવે, મન વંછિત આશા ફૂલે એ ॥ ૬૩ ॥
 ધૃતિશ્રી ગૌતમ સ્વામીનો રાસ સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ શ્રી પ્રભાતસમયે મંગલાચાર ॥

॥ શ્લોક ॥ મંગલં ભગવાન્ વીરો, મંગલં ગૌ
 તમઃ પ્રભુઃ ॥ મંગલં સ્થૂલભદ્રાધા, જૈનો ધર્મોડ
 તુ મંગલં ॥ ૧ ॥ સર્વારિષ્ટપ્રણાશાય, સર્વાભિષ્ટા
 ર્થદાયિને ॥ સર્વલખ્ધિનિધાનાય, ગૌતમસ્વામિને ન
 મઃ ॥ ૨ ॥ અક્ષીણુમાનસિલખ્ધિં; કેવલ શ્રીઃ કરાંબુજે
 ॥ નામલક્ષ્મી મુખે વાણી, તંતુ શ્રીગૌતમસ્તવે ॥ ૩ ॥

॥ દોહરા ॥ એક જંબૂ જગ જાણીયે, બીજ
 નેમ કુમાર ॥ ત્રીજ વયર વખાણીયે, ચોથા ગૌત
 મ સ્વામ ॥ ૧ ॥ અંગુઠે અમૃત વસે, લખ્ધિ
 તણે ભંડાર ॥ તે ગોયમ ગુરૂ સમરિયે, વાંછિ
 ફલ દાતાર ॥ ૨ ॥ પુંડરીક ગોયમ પમુહ,

ગુણહર ગુણ સંપન્ન ॥ પ્રહ ઉઠી નિત્ય પ્રણમિયેં, ચ
 ઉદ્દહસેં બાવન ॥ ૩ ॥ બોરસ કિમરસ કિમરસ,
 ચોથા જસોભદ્રસૂરિ ॥ ત્રણે કાબેં સમરતાં, હુ
 રિય પણાસે દૂરિ ॥ ૪ ॥ જે ચારિત્રેં નિર્મલા, તે
 પંચાયણ સિંહ ॥ વિષય કષાયે ન અંજિયા, તે
 સમરો નિશ દીહ ॥ ૫ ॥ ગામ તણે પૈશારણે,
 ગાયમ ગુરુ સમરંત ॥ ઇચ્છા ભોજન ધર કુશલ,
 લચ્છિ લીલ કરંત ॥ ૬ ॥ ઇતિ મંગલાચાર સમાપ્ત ॥

॥ અથશ્રી ગૌતમાષ્ટકછંદ પ્રારંભઃ ॥

॥ ચોપાઠ ॥ વીર જિણેશ્વર કેરો શિષ્ય,
 ગૌતમ નામ જ્યો નિશદીસ ॥ જે કીજેં ગૌ
 તમનું ધ્યાન, તો ધર વિલસે નવે નિધાન
 ॥ ૧ ॥ ગૌતમ નામેં ગિરિવર ચઢે, મન વં
 છિત હેલા સંપજે ॥ ગૌતમ નામેં નાવે રોગ, ગૌ
 તમ નામેં સર્વ સંજોગ ॥ ૨ ॥ જે વૈરી વિરૂપા
 વંકડા, જસ નામેં નાવે દૂકડા ॥ ભૂત પ્રેત નવિ
 મટે પ્રાણુ, તે ગૌતમનાં કર્કે વખાણુ ॥ ૩ ॥ ગૌ
 તમ નામેં નિર્મલ કાય, ગૌતમ નામેં વાધે આય
 ॥ ગૌતમ જિણુશાસન શિણુગાર, ગૌતમ નામેં
 જય જયકાર ॥ ૪ ॥ શાલ દાલ સુરહાં ધૂત

ગોલ, મન વંછિત કાપડ તંબોલ ॥ ધરે સુધરણી
 નિર્મલ ચિત્ત, ગૌતમ નામે પુત્ર વિનીત ॥ ૫ ॥
 ગૌતમ ઉદયો અવિચલ ભાણુ, ગૌતમ નામ જ
 પો જમ જણ ॥ મોટાં મંદિર મેરૂ સમાન, ગૌત
 મ નામે સફલ વિહાણુ ॥ ૬ ॥ વર મયગત્ત ઘો
 ડાની જોડ, પહોંચે વારૂ વંછિત કોડ ॥ મહિય
 લ માને મોહોટા રાય, જે તૂટે ગૌતમના પાય
 ॥ ૭ ॥ ગૌતમ પ્રણમ્યાં પાતક ટલે, ઉત્તમ ન
 રની સંમતિ મલે ॥ ગૌતમ નામે નિર્મલ જ્ઞાન,
 ગૌતમ નામે વાધે વાન ॥ ૮ ॥ પુણ્યવંત અવધા
 રો સહુ, ગુરૂ ગૌતમના ગુણ છે બહુ ॥ કહે લાવણ્ય
 સમય કર જોડ, ગૌતમ તૂટે સંપત્ત કોડ ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥
 ॥ શાર્ફલવિક્રીડીતં વૃત્તમ્ ॥

॥ બ્રાહ્મી ચંદનબાલિકાભગવતી રાજમતી દ્રૌ
 પદી, કૌશલ્યા ચ મૃગાવતી ચ સુલસા સીતા સુભદ્રા
 શિવા ॥ કુંતી શીલવતી નલસ્ય દયિતા ચૂડા પ્રભાવ
 ત્યપિ, પદ્માવત્યપિ સુંદરી દિનમુખે કુર્વંતુ વોમંગલં
 ॥ ૧ ॥ અહિમ ગોહિમ ગોધરણી સુતો, બુધબૃહસ્પ
 તિ દાનવપૂજિતાઃ ॥ રવિજ રાહુસકેતુ નવગ્રહા,
 વિદધતાં સતતં મમ સંપદં ॥ ૧ ॥ ॥ શ્લોક ॥

સર્વમંગલમાંગલ્યં. સર્વકલ્યાણકારણં ॥ પ્રધાનં
સર્વધર્માણાં, જૈનં જયતિ શાસનં ॥ ૨ ॥

॥ અથ ગણધર સ્તવન પ્રારંભઃ ॥

॥ એકાદશ ગણધરનાં નામ, પ્રહ ઉઠીને કરૂં
પ્રણામ ॥ ઇંદ્રભૂતિ પહેલો તે જાણ, અગ્નિભૂતિ
બીજો ગુણખાણ ॥ ૧ ॥ વાયુભૂતિ ત્રીજો જગસા
ર, ગણધર ચોથો વ્યક્ત ઉદાર ॥ શાસનપતિ સુ
ધર્માસાર, મંડિતનામેં છોડા ધાર ॥ ૨ ॥ મૌર્યપુ
ત્ર તે સાતમો જેહ, અકંપિત અષ્ટમ ગુણગેહ ॥
મુનિવરમાંહે જે પરધાન, અચલ ભ્રાત્ર નવમો એ
નામ ॥ ૩ ॥ નામથકી હોય કોડી કલ્યાણ,
દશમો મેતારજ અવિરલવાણ ॥ એકાદશમો પ્ર
ભાસ કહેવાય, સુખસંપત્તિ જસ નામેં થાય
॥ ૪ ॥ ગાયા વીર તણા ગણધાર, ગુણમણિરચણ
તણા ભંડાર ॥ ઉત્તમ વિજયગુરૂનો શિષ્ય, રત્ન
વિજય વદે નિશદીસ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ ॥

॥ શ્રીવૃદ્ધચૈત્યવંદન પ્રારંભઃ ॥

॥ ઢાલ પહેલી ॥

॥ કેવલનાણી શ્રીનિરવાણી, સાગર મહાજસ

વિમલ તેજશી ॥ સર્વાનુભૂતિ શ્રીધર ગુણખા
 શી ॥ દત્ત દામોદર વદો પ્રાણી ॥ ૧ ॥ સુતેજ
 સ્વામી મુનિસુવ્રત જણી, સુમતિને શિવગતિ
 પંચમ નાણી ॥ અસ્તાંગ નેમીસર અનિલ તેજશી,
 જશેાધર સેવો મનમાંહે આણી ॥ ૨ ॥ કૃતારથ
 જપતાં નવિ હોએ હાણી, ધમીસર પાખ્યા શિવપુ
 ર રાણી ॥ શુદ્ધમતિ શિવકર સ્યંદન ઠાણી, સંપ્ર
 તિના ગુણ ગાએ ઇંદ્રાણી ॥ ૩ ॥ વાયક મૂલા ક
 હે ઉગતે ભાણી, તવન ભણેા જિમ થાએા નાણી ॥
 એ ચૌવીસી નિત્ય નિત્ય ગાણી, મુક્તિ તણાં સુખ
 જિમ હ્યો તાણી ॥ ૪ ॥

॥ હાલ ખીજ ॥

॥ આદિ અજિતજ રે, સંભવ અભિનંદન ભણું ॥
 શ્રીસુમતિજ રે, પદ્મપ્રભજના મુણ ઘુણું ॥ શ્રી
 સુપારસ રે, ચંદ્રપ્રભ જગ જણીયેં ॥ સુવિધિ શીત
 લ રે, શ્રેયાંસ હરખે વખાણીયેં ॥ ૧ ॥ ત્રુટક ॥
 વખાણીયેં શ્રીવાસુપૂજ્ય, વિમલ અનંત ધર્મ શાં
 તિ એ ॥ કુંથુ અર મહિ મુનિસુવ્રત, નમિ નેમિ
 ધ્યાઉં ચિત્ત એ ॥ સૂરધીર પાર્શ્વ વીર, વર્તમાને
 જિનવરા ॥ કર જોડી વાયક ભણે મૂઝા, સ્વામી

સેવક સુખકર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ત્રીજી ॥

॥ પદ્મનાભ સૂરદેવ, સુપાર્શ્વ સ્વયંપ્રભ હોઈ ॥
 સર્વાનુભૂતિ દેવસુત, ઉદય પેઢાલજ જોઈ ॥ ૧ ॥
 પોટિલ સતકીર્તિ, મુનિસુવ્રત અમમ નિઃકષાય ॥
 નિપુલાયક નિર્મમ, ચિત્રગુપ્તિ વંદૂં પાય ॥ ૨ ॥
 સમાધિ સુસંવર, જશોધર વિજય મટલી દેવ ॥ અ
 નંતવીરજ ભદ્રકૃત, તેહની કીર્તિ સેવ ॥ ૩ ॥ અ
 નાગત જિનવર, હોશે તેહનાં નામ ॥ ભણે વાચ
 ક મૂલા, તેહને કરૂં પ્રણામ ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ ચોથી ॥

॥ મહાવિદેહેં પંચ મઝાર, પ્રત્યેકેં જિન ચાર ॥
 સીમંધર જુગમંધર, બાહુ સુબાહુ અ સુખકર ॥ ૧ ॥
 સુખત સ્વયંપ્રભ સ્વામી, ઉસભાનન લોહું નામી ॥
 અનંતવીરિય દેવ, સૂરપ્રભુ કરૂંએ સેવ ॥ ૨ ॥ વિ
 શાલ વજ્રંધર સાહુ, ચંદ્રાનન ચંદ્રબાહુ ॥ ભુયંજ
 ધશ્વર ગાઉં, નેમી પ્રભુ ચિત્ત એ લાઉં ॥ ૩ ॥
 વીરસેન મહાભદ્ર વંદૂં, દેવ જસા દીઠે આનંદૂં
 ॥ અજિતવીરિય વંદન, શાશ્વતા ઋષભાચંદ્રાન
 ન ॥ ૪ ॥ વર્દ્ધમાન વારિષેણ ધશ, એ હુઆ

જિન ચોવીશ ॥ એવા છન્નું એ જિનવર, વાચક
મૂંઝા કહે સુખકર ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ પાંચમી ॥

॥ હવે ગાયાલેં લોક મજ્જ, તિહાં અસુર કુમા
ર ॥ લાખ ચોસક જિનસુવન અછે, તિહાં કરેં જૂ
હાર ॥ ૧ ॥ નાગકુમારમાંહે કહ્યા, તિહાં લાખ
ચોરાસી ॥ એતા જિનહર તિહાં નમું, થાઉં સમ
કિતવાસી ॥ ૨ ॥ સોવન કુમાર મજ્જ લાખ, બ
હુતેર પ્રાસાદ ॥ છન્નું લાખ વાયુ મજ્જ, સુણિયેં
સુરનાદ ॥ ૩ ॥ દીપકુમાર દિશાકુમાર, વલી ઉ
દધિકુમાર ॥ વિદ્યુત સ્તનિત કુમાર અને, વલી અ
ગ્નિકુમાર ॥ ૪ ॥ એ છયે થાનક જણિયેં, પ્રત્યેકે
જિનહર ॥ છહુતેર છહુતેર લાખ તિહાં, ભવિઅણ
જિનસુખકર ॥ ૫ ॥ એવંકારેં સવિ મલી, બહુતે
ર તિહાં લાખ ॥ સાત કોડી જિનહર નમું, શ્રી
જિનવર લાખ ॥ ૬ ॥ લાખ સાઠ નેવ્યાસી કો
ડી, અને તેરસેં કોડી ॥ જિન પડિમા શ્રીજિન ત
ણી, વંદૂં બે કર બેડી ॥ ૭ ॥ અસંખ્યા વ્યંતર
બેઘસી, અસંખ્યા જિનહર ॥ અસંખ્ય પડિમા જિન
તણી, નમિય નહિં દુર્ગતિ કર ॥ ૮ ॥ વાચકમૂંઝા

પર

કહે દેવ, દીઓ સુમતિ સદા મુઝ ॥ જિનવચને
હું લીન થઈ, ખાંડિં જિનજી તુજી ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ છઠ્ઠી ॥

॥ સોહમ ઇશાન સનતકુમાર એ, માહિંદ બં
ભરે લાંતક સાર એ ॥ ત્રુટક ॥ સાર શુક્ર અને સ
હસારહ, આનત પ્રાણુત આરણા ॥ અચ્યુત નવગ્રે
વેચક ત્રિક તિહાં, પંચ અનુત્તર તારણા ॥ અનુક્રમે
પ્રાસાદ કહીયેં, લાખ સહસ સત સંખયા ॥ બત્તીસ
અઠ્ઠાવીસ ખારહ, અઠ્ઠ ચઉ લખ અખખયા ॥ ૧ ॥
ચાલ ॥ પન્નાસ ચાલીસ છસહસ જિનહરા ॥ દોદો દોઢ
જ દોઢજ સતવરા ॥ ત્રુટક ॥ વરા સત્તવર ઇગ્યા
રોત્તર, સત્તોત્તરસો જાણીયેં ॥ એકશેા ઉપર પંચઅ
નુત્તર, અનુક્રમે વખાણીયેં ॥ સવે મલી જિ
નહર જિનહર, લાખ ચોરાસી સાખ એ ॥ સહસ
સત્તાણું આગત્તા તિહાં, વીશને ત્રણ દાખ એ ॥
॥ ૨ ॥ ચાલ ॥ એકસો કોડીરે, બાવન કોડીયેં
॥ લાખ ચોરાણું રે, સંખ્યા જોડીયેં ॥ ત્રુટક ॥
જોડીયેં ચોરાઠ સહસ એકશેા, ચાલીશે તિહાં
આગલી ॥ જિનપ્રાસાદ એકશેા અસિચ લેખે, વં
દૂં પ્રતિમા ઊજ્જલી ॥ ચૈત્યસંખ્યા ઉઠ્ઠવે લોકે,

વીર વચન વિખ્યાત એ ॥ વાચક મૂઝા કહે ભણ
જે, સ્તવન એ પરભાત એ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ સાતમી ॥

॥ વેચઢ ગિરિ સિતરિ સો જિનહર, વૃષધરના
તિહાં ત્રીશ છ ॥ કુરુદુમના દશ જિનહર બોલ્યા,
ગજદંતેં તિહાં વીશ છ ॥ ૧ ॥ અસિચ તે જિન
હર કુરુદુમ પરિધેં, અસિચ વખારેં જાણું છ ॥
મેરૂતણા પંચાસી જિનહર, ઇખ્ખુકારેં ચાર વખા
ણું છ ॥ ૨ ॥ માનુષોત્તર પર્વત તિહાં ચારજ, નંદીસર
ના વીશ છ ॥ કુંડલ રચક તિહાં ચાર ચાર જિનહર,
ઋષભાદિક તિહાં ઇશ છ ॥ ૩ ॥ પંચ સયા ઇગ્યારેં
અધિકા, જિનહર તિચ્છે લોકેં છ ॥ પડિમા એ
કશઠ સહસ ચારસેં, બોલી સઘલે થોકેં છ ॥ ૪ ॥
અધો ઊર્ધ્વને તિચ્છે લોકેં, સવે મત્રી કોડી આ
ઢે છ ॥ લાખ ઇખ્ખનને સહસ સત્તાણું, પણસય
ચોત્રીશ પાઠેં છ ॥ ૫ ॥ જિન પડિમા પત્તરસેં
કોડી, બેંતાલીશ વલી કોડી છ ॥ લાખ પંચાવ
ન સહસ પણવીસ, પણસય ચાલીસ જોડી છ
॥ ૬ ॥ એતા તવન ભણે જે ભાવેં, પ્રહ ઉગમ
તે સૂરેં છ ॥ વાચક મૂઝા કહે ગુણ ગાતાં, દુર્ગતિ

નાસે દૂરેં જી ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ આઠમી ॥

॥ અઠાવય સમેત શિખરગિરિ ॥ સાન્નિનન્નિઅ
 ॥ રેવત ગિરિ શેત્રુંજી ॥ ગજપદ ધમ્મ વ્યઙ્ગ કહું ॥
 સાં ॥ વૈભારગિરિ ઉત્તંજ ॥ ૧ ॥ રાવતે કુંજરા
 વતે ॥ સાં ॥ તિહુઅણુગિરિ ગ્વાલેર ॥ કાશી
 અવંતી જાણીયેં ॥ સાં ॥ નાગેર જેસલમેર
 ॥ ૨ ॥ સોરિપુર હથિણાઉરે ॥ સાં ॥ અવલધરા
 વણુ પાસ ॥ પીરોજ પુરેં ભુઅડ ભલો ॥ સાં ॥
 ફલવિત્રિ પૂરે આશ ॥ ૩ ॥ વિકાનેરને મેડતે ॥
 સાં ॥ સીરોહી આખૂ શૃંગ ॥ રાણગપુરને સાદડી
 ॥ સાં ॥ વરકાણે મનરંગ ॥ ૪ ॥ ભીનમાલને
 કોટડે ॥ સાં ॥ બાહડમેર મઝાર ॥ રાયધણુપુ
 ર રલિઆમણું ॥ સાં ॥ શાંતિનાથ દયોદ્ર જૂ
 હાર ॥ ૫ ॥ સાચેર જલોર રાડદ્રે ॥ સાં ॥
 ગોડીપુરવર પાસ ॥ પાટણુ અમદાવાદ વલી ॥
 સાં ॥ સંખેસર દીજે ભાસ ॥ ૬ ॥ અમીઝરે
 નવ પહો ॥ સાં ॥ નવખંડ થલાદ્રે ઠામ
 ॥ તારંગે બુરહાનપુરેં ॥ સાં ॥ વંદૂં માણુક શા
 મ ॥ ૭ ॥ ખંભાયતને તારાપુરેં ॥ સાં ॥ માતરને

મંધાર ॥ લોડણ ચિંતામણિ વરૂં ॥ સાં ॥ સૂરત
 ડભોઈ જૂઝાર ॥ ૮ ॥ દેવક પાટણ દેવગિરિ ॥ સાં
 ॥ નવેનગર વંદી જોય ॥ દીવાદિક સવિ બંદરે ॥
 સાં ॥ અંતરિક સિરિપુર હોય ॥ ૯ ॥ વડન
 ગરને ડુંગરપુરે ॥ સાં ॥ ઇડર માત્રવ દેશ ॥ ક
 દયાણક જિહાં જિન તણું ॥ સાં ॥ મન સૂધે પ્રણ
 મેશ ॥ ૧૦ ॥ ગામ નગર પુર પાટણે ॥ સાં ॥
 જિનમૂરતિ જિહાં હોય ॥ વાચક મૂલા કહે મુઝ
 ॥ સાં ॥ વંદતાં શિવસુખ હોય ॥ ૧૧ ॥

॥ અથ કલશ ॥

॥ છન્નુંએ જિનવર છન્નુંએ જિનવર, અધો
 ઊર્ધ્વને લોક તીર્થે જાણું એ ॥ સાસય અસાસય જૈન
 પડિમા, તે સવે વખાણું એ ॥ ગચ્છવિધિપક્ષ પૂજ્ય
 પરગટ, શ્રી ધર્મમૂર્તિ સૂરીંદુ એ ॥ વાચકમૂઝા કહે
 ભણતાં, ઋદ્ધિવૃદ્ધિ આણુંદુ એ ॥ ૧ ॥ ઇતિ ॥

અથ વાણારસી શ્રીવિનયસાગરજીકૃત

સ્તવનોનો સમુદાય પ્રારંભ.

॥ પ્રથમ શ્રી શિખરજીનું સ્તવન ॥

॥ આલો આલો શિખરગિરિ જયેં રે, વોશજિણું

૬ મુગતે ગયા ॥ ચા૦ ॥ એ આંકણી ॥ પાલગંજમેં
 સફલ બોલાયે, મધુબનમેં જઈ રહિયેં રે ॥ વીશજિણું ૬
 મુગતેં ગયા ॥ ચાલો ॥ ૧ ॥ આઠ મંદિરહૈ સ્થેતાં
 બરકા, તીન દિગમ્બરી લહિયેં રે ॥ વી૦ ॥ સીતા
 નાલેં નિરમલ થઈને, કેશર ખ્યાલા અહિયેં રે ॥ વી૦ ॥
 ૨ ॥ વિષમ પાહાડકી કુંજ ગલનમેં, સીતલતા બહુ
 લહિયેં રે ॥ વી૦ ॥ પચ્છિમ આઠ પૂરવદિશબારે, વી
 શદ્ધંક પદ લહિયેં રે ॥ વી૦ ॥ ૩ ॥ શામલીયા પાર
 સકો મંદરિ, બિચ શિખરપર સોહિયેં રે ॥ વી૦ ॥ વીશદ્ધં
 કે જિનપૂજન કરકે, નરભવ લાહો લહિયેં રે ॥ વી૦ ॥
 ૪ ॥ આગણીશશેં ઇગ્યારા મહાવદિ, એકાદશિ વિ
 ધૂ કહિયેં રે ॥ વી૦ ॥ સંઘ સહિત યાત્રા ભઈ સફલી,
 વિનય નમત ગુણુ ગહિયેં રે ॥ વી૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥
 ॥ અથ દ્વિતીય રાજગ્રહી સ્તવનં ॥ શિખ

૨૭કી યાત્રા કયું નકરે ॥ એદેશી ॥

॥ આજ આનંદ ઘરી, સખીભોરી આજ આનંદ
 ઘરી ॥ એ આંકણી ॥ રાજગ્રહીમેં પાંચ મંદિરકા, ૬
 રશન પૂજ કરી, ગોબર ગામમેં એક મંદિરહૈ, ગૌત
 મ જનમ પૂરો ॥ સખી૦ ॥ ૧ ॥ વિપુલાચલ રતનગિરિ
 દૂજે, ત્રીજે ઊદયગિરિ ॥ સોનગિરિ વૈભાર પંચોપરિ,

મંદિર શોભવરી ॥ સખી૦ ॥ ૨ ॥ મંદિરમુદ્રા ચરન
પુરાતન, વંદું ભાવધરી ॥ બહુ મુનિવર મુગતિ પદ
પાથે, ધન ધન એહ ગિરિ ॥ સખી૦ ॥ ૩ ॥ ઊષ્ણ
ચોની જલકા બહુ થાનક, કુંડકી રચના કરી ॥ કેવ
લી પ્રભુકા જ્ઞાન ખિના નર, તીરથ પદ પકરી ॥ સ
ખી૦ ॥ ૪ ॥ તીરથભૂમિ પદ ફરસનથે, નરભવ સફ
લ કરી ॥ ક્રોધાદિક સખ દૂર નિવારો, સમતા વિનય
ધરી ॥ સખી૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

॥ તૃતીય શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવનં ॥

॥ પારસ પ્રભુકા ચાર કલ્યાણુક, બનારસમેં લહિ
યેં રે ॥ પારસ૦ ॥ ભિલ્લુપુરેમેં દો મંદિર હૈ, સોધ
પુરાતન કહિયેં રે ॥ પાર૦ ॥ ૧ ॥ રામઘાટ પર કુશ
લાજકે, મંદિર બંદન જધયેં રે ॥ ઐર બહુ મંદિર
હૈ સુંદર, તારાંકહા મુખ કહિયેં રે ॥ પાર૦ ॥ ૨ ॥
બદની ઘાટ પર એક મંદિર હૈ, શ્રીસુપાર્શ્વગુણ ગહિ
યેં રે ॥ ચાર કલ્યાણુક હૈ પ્રભુજીકા, ગંગા લહિ
રાં લહિયેં રે ॥ પાર૦ ॥ ૩ ॥ કોશ સાત પર ચંદ્રપુ
રી હૈ, ચંદા પ્રભુ પદ પહિયેં રે ॥ કલ્યાણુક ચારૈં ઊ
નહુકા, યાત્રા કરનકું જધયેં રે ॥ પાર૦ ॥ ૪ ॥ કોશ
ત્રીન પર સિંધ પુરી હૈ, શ્રી શ્રેયાંસ પ્રભુ કહિયેં રે ॥

અવણુ જનમ દીક્ષા કેવલકી, રચના બહુવિધ લહિયે
 રે ॥ પાર૦ ॥ ૫ ॥ ચારૌં જિનકા શોભ કલ્યાણુક, દર
 સને ચિત્ત ઠરધયે રે ॥ જનમ સફલ ભયો યાત્રા કરન
 સે, વિનય નમત સુખ પધયે રે ॥ પાર૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ ॥

॥ ચતુર્થ શ્રીવીરજિન સ્તવનં. ॥

॥ પાવાપુરીમે વીરજિનેસર, મુક્તેં અયે વંદે ભ
 વિ ચરના ॥ પાવા૦ ॥ એ આંકણી ॥ જલમંદિરમેં ચ
 રન પુરાતન, સમવસરણુ રચના દિલ ઠરના ॥ પાવા૦
 ॥ ૧ ॥ જલકી લહેર કમલ સીતલતા, નાગ ફિરત ઊ
 નસેં નહી ડરના ॥ પાવા૦ ॥ ૨ ॥ મંદિર ઔર બ્રહ્મ
 આમેં હે, પ્રભુમુદ્રા દરિશન ભવ તરના ॥ જમણિ બા
 જુ સન્મુખ વેદિ પર, પ્રભુ પદકા નિત્ય પૂજન કરના
 ॥ પાવા૦ ॥ ૩ ॥ દેવર્દ્ધિગણી ક્ષમાશ્રમણકી, મૂર્તિ
 ગણધરણકા ચરના ॥ દાદાજી શૂલિભદ્ર મુનિકા, મંદિ
 ર ચિહ્નદિશિ પાતિક હરના ॥ પાવા૦ ॥ ૪ ॥ ધર્મશા
 લાકી રચના સુંદર, દેખતહી દિલ આનંદ કરના ॥
 કલ્યાણુક ભૂમિ ફરશનથેં, દરિશન પૂજન શિવસુખ
 વરના ॥ પાવા૦ ॥ ૫ ॥ ઓગણીશ એકાદશ ફાગુન
 વિદિ, પંચમીકે દિન દરિશન કરના ॥ યાત્રા સફલ
 ભઈ સબહુંકી, વિનય નમત પ્રભુકે નિત ચરના ॥ પા

વા૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ ॥

॥ પંચમ શ્રીપાર્શ્વજિનસ્ય પદં ॥ રાગ મદ્હારા ॥

॥ ગરજ ધન આયો હો, માઈ ગરજ ધન આ
યો હો ॥ કમઠ અસુર પ્રભુપર જલ ખરસાયો હો ॥
માઈ ગરજ૦ ॥ એ આંકણી ॥ ઇક ધન ગરજત પિ
જલી ચમકત દુણ, પ્રભુકું અચલ નિરખત પવન ભ
રાયો હો ॥ માઈ ગર૦ ॥ ૧ ॥ ચરણ યુગલ અહિક્
ણકો શિર છત્ર કીનો, કમલ રચત હરખત નૃત્ય રચા
યો હો ॥ માઈ ગર૦ ॥ ૨ ॥ કમઠ પ્રભુકે આગેં ન
મત શિર આન ધરે, વિનય નમત સુરપતિ ભુવન
સધાયો હો ॥ માઈ ગર૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

॥ ષષ્ઠ શ્રીવીરજિન સ્તવનં ॥ રાગ મદ્હાર ॥

॥ ત્રિશલા સુત જયો હો ॥ માઈ ત્રિશલા સુત
જયો હો ॥ મનડો હમારો આનંદ હરખેં ભજાયો હો ॥
માઈ ત્રિશલા૦ ॥ એ આંકણી ॥ મલ સ્વેદ વર્જિત
કમલ મંધસમ જકો શરીર નિરોગી, સુરપતિ પી
ચૂષ ઠહરાયો હો ॥ માઈ૦ ॥ ૧ ॥ ઊજવલ રૂધિર દે
ખી ઉરગ પ્રતિખોધ પાયો, પર ઉપગારી જિનવર
જમત ગવાયો હો ॥ માઈ૦ ॥ ૨ ॥ આહાર નિહા
ર દોનુ ચરમ નયણા ન દેખે જનમથી, ચાર અતિ

શય ત્રિભુવન ભાયો હો ॥ માઈ૦ ॥ ૩ ॥ જગતસે
 આર રીત દેખકે ગુનીજન જાન્યો, ભગતિ કરત પ્ર
 ભુમત વિનય સવાયો હો ॥ માઈ૦ ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥
 ॥ સપ્તમ શ્રીઆદિજિન સ્તવનં ॥ રાગ સોરઠ

મદહાર ॥

॥ પ્રભુ દરિશનકો બહુ પ્રેમ ધરી, મન ભાવે
 હો ॥ પ્રભુ૦ ॥ એ આંકણી ॥ તિલશિલા નયરીયે
 પ્રભુજી, સાંજ સમેં ઊઠાં આવે હો, મન ભાવે હો
 ॥ પ્રભુજી૦ ॥ ૧ ॥ બાહુબલ નિજ રૂઢિ લહોને,
 પ્રાતઃસમય બન આવે હો, મન ભાવે હો ॥ પ્ર
 ભુ૦ ॥ ૨ ॥ નીરાગી પ્રભુ વિહાર કીયો હૈ, મન
 મેં ઉદાસી આવે હો, મન ભાવે હો ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૩ ॥
 પ્રભુપદ ચરખી આનંદ પાવે, વિનય નમત ગુન ગા
 વે હો, મન ભાવે હો ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥

॥ અષ્ટમ શ્રીઆદિજિન સ્તવનં ॥ રાગ સોરઠ

મદહાર ॥

॥ પ્રભુ પદકા પૂજન કરીયે રે ॥ ભવતરીયે રે ॥
 પ્રભુ૦ ॥ એ આંકણી ॥ પ્રભુપદ થાનક પીઠ
 રતનકો, બાહુબલ અબ કરિયે રે, ભવતરીયે રે ॥
 પ્રભુ૦ ॥ ૧ ॥ તે ઉપર એક યોજન ઉંચો, દાંડ રતનમય

ધરિયેં રે, લવતરીયેં રે ॥ પ્રભુ ० ॥ ૨ ॥ ફિરતો યોજન
ચક્રનેં ઉપર, છત્ર તેણી પરેં કરિયેં રે, લવ તરીયેં રે
॥ પ્રભુ ० ॥ ૩ ॥ ધર્મચક્ર એ તીરથ મોહોટો, જોહ
થી પાતક હરિયેં રે, લવતરિયેં રે ॥ પ્રભુ ० ॥ ૪ ॥
ખંદન નમન કરત પ્રભુપદકું, વિનય વરન શિવ વરિ
યેં રે, લવતરિયેં રે ॥ પ્રભુ ० ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથશ્રી સિદ્ધપદ સ્તવનં ॥

॥ શ્રી ગૌતમ પૃચ્છા કરે, વિનય કરી શીશનમાય
પ્રભુજી ॥ અવિચત્ર થાનક મેં સુર્યો, કૃપા કરી મોય
ખતાય પ્રભુજી ॥ શિવપુર નગર સોહામણું ॥ ૧ ॥
એ આકણી ॥ આઠ કરમ અત્રગા કરી, સારચા આત
મ કામ ॥ પ્ર૦ ॥ છૂટા સંસારના દુઃખ થકી, રેવાનો
કિહાં ઠામ ॥ પ્ર૦ ॥ શિ૦ ॥ ૨ ॥ વીર કહે ઉર્ધ્વ
લોકમાં, સિદ્ધ શિલાતણે ઠામ હો ગૌતમ ॥ સ્વર્ગ
છંવીશને ઉપરેં, તેહના ખારે નામહો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦
॥ ૩ ॥ લાખ પિસ્તાલીશ જોજના, લાંબી પોહોલી
જણુ હો ॥ ગૌ૦ ॥ આઠ જોજન જડી વિચ્ચેં, છેડે
મંખપંખ જ્યું જણુહો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૪ ॥ ઉન્નવ
લહાર મોતો તણે, ગોદુગ્ધશંખ વખાણુ હો ॥ ગૌ૦

॥ તે થકી ઊજ્જલી અતિ ઘણી, ઉલટ છત્ર સંઠાણુ
 હો ॥ ગૌં ॥ શિં ॥ ૫ ॥ અર્જુનસ્વર્ણસમ દીપતી,
 મહારી મહારી જાણુ હો ॥ ગૌં ॥ સ્ફટિક રતનથકી
 નિર્મલી, મુંઆલી અત્યંત વખાણુ હો ॥ ગૌં ॥
 શિં ॥ ૬ ॥ સિદ્ધશિક્ષા ઉલંધી ગયા, અધર રહ્યા સિ
 હ્દરાજ હો ॥ ગૌં ॥ અલોકશું જઇ અડચા, સારચા
 આતમ કાજ હો ॥ ગૌં ॥ શિં ॥ ૭ ॥ જન્મ નહી
 મરણુ નહી, નહી જરા નહી રોગ હો ॥ ગૌં ॥ વૈરી
 નહી મિત્રજ નહી, નહી સંજોગ વિજોગ હો ॥ ગૌં ॥
 શિં ॥ ૮ ॥ ભૂખ નહી તરપા નહી, નહી હરપ
 નહી શોક હો ॥ ગૌં ॥ કર્મ નહી કાયા નહી, નહી
 વિષયારસ યોગ હો ॥ ગૌં ॥ શિં ॥ ૯ ॥ શબ્દરૂપ
 રસગંધ નહી, નહી ફરસ નહી વેદ હો ॥ ગૌં ॥
 બોલે નહી ચાલે નહી, મૌનપણું નહી ખેદ હો ॥
 ગૌં ॥ શિં ॥ ૧૦ ॥ ગામ નગર તિહાં કોઇ નહી, ન
 હી વસતી ન ઉઝડ હો ॥ ગૌં ॥ કાલ તિહાં વરતે ન
 હી, નહી રાત દિવસતિથિવાર હો ॥ ગૌં ॥ શિં ॥ ૧૧
 ॥ રાજ નહી પ્રજ નહી, નહી ઠાકુર નહી દાસ હો ॥
 ગૌં ॥ મુક્તિમાં ગુરૂ ચેલા નહી, નહી લધુ વડાઇ
 તાસ હો ॥ ગૌં ॥ શિં ॥ ૧૨ ॥ અનંતા મુખમાં

ઝીલી રહ્યાં, અરૂપી જ્યોત પ્રકાશ હો ॥ જૌં ॥
 સહુ કોઈને સુખ સારિખા ॥ સચલાને અવિચલ વાસ
 હો ॥ જૌં ॥ શિં ॥ ૧૩ ॥ અનંતા સિદ્ધ મુગતે
 ગયા, વલી અનંતા જય હો ॥ જૌં ॥ અવર જગ્યા
 રૂધે નહી, જ્યોતમાં જ્યોત સમાય હો ॥ જૌં ॥
 શિં ॥ ૧૪ ॥ કેવલ જ્ઞાન સહિત છે, કેવલ દર્શન
 ખાસ હો ॥ જૌં ॥ ખાયક સમકિત દીપતું, કદીય
 ન હોવે ઉદાસ હો ॥ જૌં ॥ શિં ॥ ૧૫ ॥ સિદ્ધ
 સ્વરૂપ જે ઓલખે, આણીમન વૈરાગ હો ॥ જૌં ॥
 શિવ સુંદરી વેગે વરે, નય કહું સુખ અથાગ હો ॥
 જૌં ॥ શિં ॥ ૧૬ ॥ ધતિ શ્રી સિદ્ધ સ્તવનં ॥

॥ અથશ્રી શાંતિજિન સ્તવનં ॥

॥ શાંતિ પ્રભુ વિનતિ એક મોરીરે, તારી આંખડી
 કામણુ ગારી ॥ શાંતિં ॥ વિશ્વસેન રાજ તુજ તાય
 રે, રાણી અચિરાદેવી માય રે ॥ તુતો ગજપુર નગરી
 નો રાય ॥ શાંં ॥ ૧ ॥ પ્રભુ સોવન કાંતિ ખિરાજે
 રે, મુકુટે હીરા મણી છાજે રે ॥ તારી વાણી ગંગાપૂ
 ર ગાજે ॥ શાંં ॥ ૨ ॥ પ્રભુ ચાલીશ ધનુષની કાયા
 રે, ભવિ જનના દિલમાં ભાંચા રે ॥ કાંઈ રાજ રાજે
 સર રાય ॥ શાંં ॥ ૩ ॥ પ્રભુ માહારાછો અંતર

જામી રે, કશં વીનનિ હું શિર નામી રે ॥ અઉદ ૨૪
 જનાછો તુમે સ્વામી ॥ શાં ॥ ૪ ॥ પ્રભુ પરષદા બા
 રે માંહે રે, દીએદેશના અધિક ઉચ્છાંહેં રે ॥ પ્રભુ અં
 ગીએં ભેટયા ઉમાંહેં ॥ શાં ॥ ૫ ॥ શ્રાવક શ્રાવિ
 કા બહુ પુણ્યવંતા રે, શુભ કરણી કરે મહંતા રે ॥
 શાંતિ નાથના દરિશણ કરંતા ॥ શાં ॥ ૬ ॥ સંવત
 અઢાર અઠાણુઓ સાર રે, માસ કલ્પ કર્યો તેણી વાર
 રે ॥ સૂરિ મુક્તિપદના ધાર ॥ શાં ॥ ૭ ॥ ધતિ ॥

॥ અથશ્રી શાંતિજિન સ્તવનં ॥

॥ શાંતિજનું મુખડું જોવા ભણી જી, મુજ મ
 નડુરે લોભાય ॥ ચિત્તડું જાણે ઉડી મિલું જી, પણ
 પ્રભુ કેમરે મિત્તાય ॥ શાં ॥ ૧ ॥ દૈવ ન દીધી મુ
 જને પાંખડી જી, આવું હું કેમરે હજૂર ॥ પણ પ્રભુ
 જાણજે વંદના જી, આતમરામ શનૂર ॥ શાં ॥ ૨ ॥
 મજ પુરી નમરીનું રાજીઓ જી, અયિરા દેવી નંદન
 એહ ॥ જિમરે પારેવડો રાખીઓ જી, તિમ પ્રભુ રાખ
 જે નેહ ॥ શાં ॥ ૩ ॥ મસ્તકે મુગટ સોહામણો જી,
 કાને કુંડલ શ્રીઝાર ॥ ખાડેં ખાજી મંત્ર ખડેરખા જી, કઠ
 ડે નવસરો હાર ॥ શાં ॥ ૪ ॥ આજ ભલેરે દિન ઉ
 ગીયો જી, દૂવડે વૂડડા મેહ ॥ વાચક સડેજ સુંદર તણો

અ, નિત્યલાભ પ્રભુ ગુણ ગેહ ॥ શાં ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ શ્રી શીતલજિન સ્તવનં ॥

॥ શીતલ જિનની સેવા કીજે, લીજે સંપદાસારી
રે ॥ દ્રવ્ય ભાવ જિન પૂજ કરતાં, નાસે દુર્ગતિ
ભારી રે ॥ ૧ ॥ સંસારી પ્રાણી દેવ પૂજે, દેવપૂજે
હિત આણી રે ॥ જ્ઞાન અનંતું રૂપ અનંતું, શક્તિ
અનંતી કહીયે રે ॥ લોકાલોક તાણા પ્રકાશી, તેહની
આણુજ વહાયે રે ॥ સંસાર ॥ ૨ ॥ ભકિત પ્રભુની
હધડે ધરતાં, ભવ ભવ પાતક હરીયે રે ॥ એહવો
નિશ્ચે માહારા મનમાં, પ્રભુ તારે તો તરીયે રે ॥ સં
સાર ॥ ૩ ॥ કરજોડા મદ મચ્છર મૂડો, પ્રભુજીને શિ
ર નામું રે ॥ અનુમત પદની લાલચ અમને, તે જિ
નવરથી પામું રે ॥ સંસાર ॥ ૪ ॥ સેવક ઉપર કર
ણા કરજો, વીનતડી ચિત્ત ધારી રે ॥ કહે નિત્યલાભ
પ્રભુને પ્રણામી, દેજો સેવ તમારી રે ॥ સંસાર ॥ ૫ ॥

॥ અથ શ્રીસંભવજિન સ્તવનં ॥

॥ મોહન તારા મુખડાને મટકે ॥ મોહન ॥
એ આંકણી ॥ નયણ રસાલાને વયણ સુખાલા ॥ ચિ
તડું લીધું ચટકે ॥ મોહન ॥ પ્રભુજી કેરી ભકિત ક
રતાં, કર્મની કસ કટકે ॥ મોહન ॥ ૧ ॥ મુજમન
પ

લોલી ભર તણીપરે, જિનગુણ કમલે અટકે ॥ મો
હ૦ ॥ રત્નચિંતામણિ મૂકીને રાચે, કહો કાણ કાચ
તણે કટકે ॥ મોહ૦ ॥ ૨ ॥ એજિન થુણતાં કોધાદિક
સહુ, આસ પાસથી પટકે ॥ મોહ૦ ॥ કેવલનાણી બ
હુ સુખ દાણી, કુમતિકૂં દૂર પટકે ॥ મોહ૦ ॥ ૩ ॥
એ જિનને જે દિલમાંનાણે, તેતો ભૂલ્યા ભટકે ॥ મોહ૦
॥ ભાવ ભકિતશું એલંગ કરતાં, વંછિત સુખડેં સટ
કે ॥ મોહ૦ ॥ ૪ ॥ મૂરતિ સંભવ જિનેશ્વર કેરી, જે
તાં હૈયડું હટકે ॥ મોહ૦ ॥ નિત્યલાભ કહે એ જિન
સાચો, ગુણ ગાર્કિ હું લટકે ॥ મોહ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥
॥ અથ શ્રીશીતલ નાથજીનું સ્તવન ॥

॥ માહારે શીતલ જિનશું લાગી પૂરણ પ્રીતજે,
સાહિબજીની સેવા ભવ દુખ ભાંજશે રે જે ॥ જિન
પ્રતિમા જિન સરખી દિલમાં જોય જે, ભકિત કરતાં
પ્રભુજી ખૂબ નિવાજસે રે જે ॥ ૧ ॥ જેણે જેતાં
લાધુ રત્નચિંતામણિ હાથ જે, તેહને રે મૂકીને કુણ
ગ્રહે કાચને રે જે ॥ જેણે મનશું કીધાં જૂઝાનાં ૫
અખખાણુ જે, તે નર બોલે સો વાતો પણ સાચને રે
જે ॥ ૨ ॥ જે પામ્યા પરિગલ પ્રીતે અમૃત પાનજે,
ખાઈ જલ તે પીવા કહો કુણ મન કરે રે જે ॥ જે

ઘરમાં બેઠાં પામ્યા લખમી જોર જો, ધનને કાળે દે
 શ દેશાંતર કુણુ ફરે રે જો ॥ ૩ ॥ જોણે સેવ્યા પૂર
 ણુ ચિતેં અરિહંત દેવજો, તેહના રે મનમાંહેં કિમ
 બીજા ગમે રે જો ॥ એતો દોષ રહિત નિકલંકી ગુણ
 ભંડાર જો, મનડું રે અમારું પ્રભુ સાથે રમે રે જો
 ॥ ૪ ॥ મુને મલિયા પુરણુ ભાગે શીતલ નાથજો, દે
 ખીને હું હરખ્યો તન મન રંછ્યા રે જો ॥ એતો દો
 ભત દાઢ પ્રભુજનો દેદાર જો, મેંતો જોતાં પ્રભુને ક
 ર્મદલ ગંછ્યા રે જો ॥ ૫ ॥ શ્રીવિધિપક્ષ દેહરે મુ
 દરા નગર મઝારજો, અંગીરે નવરંગી સિખર શુહા
 મણી રે જો ॥ એતો તેજે દીપે ઝગ મગ જ્યોત વિશા
 લ જો, સોહે રે મનમોહન મૂર્તિ રલીયામણી રે
 જો ॥ ૬ ॥ સયસત્તર એકાશીએ રૂડો ભાદ્રવ માસજો,
 સ્તવન રચ્યું એ પ્રેમે પરવ પન્નસણે રે જો ॥ શ્રીસહે
 જ સુંદર શિષ્ય બોલે ધણી પરેં વાણીજો, ભાવેરે નિ
 ત્યલાલ કહે હરષે ધણે રે જો ॥ ૭ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ શ્રીશીતલજિન સ્તવનં ॥

॥ શીતલ જિનવર સાંભણો રે, ગુણુનિધિ ગરિખ
 નિવાળ ॥ દેખી દરિસણુ તાહેરું રે, સક્લ થયો દિ
 ન આળ ॥ શી૦ ॥ ૧ ॥ સૂરત તાહરી સોહામણી

રે, લાલ અમૂલક નંગ ॥ જાણીયેં કલ્પદ્રુમ સારખી
 રે, કીધી પ્રીત અભંગ ॥ શીં ॥ ૨ ॥ હેઝલેં નય
 ભેં કરી રે, મલજો મુજને સ્વામ ॥ અંતર જમીછો
 માહેરા રે, ભવ દુઃખ ભંજણ કામ ॥ શીં ॥ ૩ ॥
 સાચો સાજન તું મલ્યો રે, પ્રીત કીધી પરિમાણ ॥
 હીઅડે ભીતર તું વસ્યો રે, ભાવે જાણ મજાણ ॥
 શીં ॥ ૪ ॥ ધરણી તલ માંહે જોવતાં રે, અવર મલ્યા
 મુજ લાખ ॥ પણ તે હું નહીં આદરૂં રે, શ્રીપરમેશ્વર
 સાખ ॥ શીં ॥ ૫ ॥ સીતાને મન રામજી રે, રાધા
 ને મન કાન ॥ ભમરે ॥ માલતી ફૂલડેં રે, તેમ પ્રભુશું
 મુજ તાન ॥ શીં ॥ ૬ ॥ રોહણીને મન ચંદલો રે,
 જિમ મોરા મન મેહ ॥ ઇંદ્રાણીને મન ઇંદલો રે, તે
 મ પ્રભુશું મુજ નેહ ॥ શીં ॥ ૭ ॥ અમને તમારો
 છે આશરો રે, નઈ કોઈ બીજશું વાદ ॥ સાચો સેવક
 જાણશે ॥ રે, તો સવિ પૂરશે લાડ ॥ શીં ॥ ૮ ॥
 અચલ ગચ્છને દેહરે રે, મુંદરા નગર મઝાર ॥ મહી
 માવંત મયા કરો રે, ભવ દુઃખ ભંજણ હાર ॥ શીં
 ॥ ૯ ॥ સાનિધ્ય કારોછો સાહેબા રે, પ્રણમ્યા પાત
 ક જય ॥ સોહેજ સુંદર ગુરૂ રાયનું રે, નિત્ય લાલ
 પ્રભુ ગુણ ગાય ॥ શીં ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ શ્રી પાર્શ્વજિનસ્તવનં ॥

॥ સુગુણ સોભાગી રે કે સાહેબ માહેરા, શ્રી
ચિંતામણિ પાસ ॥ પૂર્ણ પુણ્યે રે કે દરિસણ દેખીઓ,
પૂજો મારા મનડાની આશ ॥ હું બલિહારી રે કેજ
ઉં તોરા નામની ॥ ૧ ॥ કાશી દેસે રે કે નગરી વણાર
સી, અશ્વસેન સયા કુલચંદ ॥ માતા વામા રે કે પ્રભુ
જીને જનમીયા, દીડે પરમાનંદ ॥ હું ૦ ॥ ૨ ॥ મૂરત
સૂરત રે કે નિરખીને હરખિએ, સાંભલ મોરા સ્વામ
॥ વાન વધારણ રે કે જગમાં સુરતરે, તું મુઝ આતમ
રામ ॥ હું ૦ ॥ ૩ ॥ લાલ સુરંગી રે કે અંગી શોભતો,
સોહે સોહે પ્રભુજીને અંગ ॥ શિખર બનાવ્યું રે કે
સુંદર કોરણી, દીસે દીસે નવ નવા રંગ ॥ હું ૦ ॥
૪ ॥ શિરપર સોહે રે કે મુગટ જડાવનો, કાને કુંડલ
શ્રીકાર ॥ કેડે કણદોરો રે કે બાંહે બેરખા, કંઠે ન
વસરો હાર ॥ હું ૦ ॥ ૫ ॥ વિધિપક્ષ દેહરે રે કે મૂલ
નાયક પ્રભુ, ભુજ મંડળ જિનરાજ ॥ ભાવિક શ્રાવક
રે કે ભાવે ભાવના, સાહેબ ગરીબ નિવાજ ॥ હું ૦
॥ ૬ ॥ કોય કુમતિઆ રે કે પ્રભુને માને નહીં, તે રડ
વડશે સંસાર ॥ નવ દંડક માંહે રે કે ગતિએ તેહને,
નહિં લીએ ભવનો પાર ॥ હું ૦ ॥ ૭ ॥ સૂત્ર સિદ્ધાંતે

રે કે જિન પ્રતિમા કહી, જિન સરખી નિરધાર ॥ પૂજે
 પ્રભુમે રે કે ભવિયણુ ભાવશું, જિમ પામે શિવ સુ
 ખ સાર ॥ હું ૦ ॥ ૮ ॥ સંવત સત્તર રે કે વરસ ચોરા
 છુ એ, રૂડો રૂડો ભાદ્રવ માસ ॥ સ્તવના કીધી રે કે પર
 વપજૂ મણે, નિત્યસાભ પ્રભુજનો દાસ ॥ હું ૦ ॥ ૯ ॥

॥ અથ શ્રી પાર્શ્વજિનસ્તવનં ॥

॥ રાયજી અમે તો હિંદુયાણી કે, રાજ ગરાશી

યા રે લો ॥ એ દેશી છે ॥

॥ જિનજી ગોડીમંડણ પાસ કે, વિનતિ સાંભલો
 રે લો ॥ જિનજી અરજ કરું સુવિસાસ કે, મૂકી આ
 મલો રે લો ॥ જિનજી તુમ દર્શનને કાજ કે, જીવ
 ડો ટલવલે રે લો ॥ જિનજી મહેર કરો માહારાજ કે,
 આશા સવિ ફલે રે લો ॥ ૧ ॥ જિનજી મનભમરો
 લલચાય કે, પ્રભુની ઓલગેં રે લો ॥ જિનજી જેમ
 તેમ મેલો થાયકે, તે કરજે વગેં રે લો ॥ જિનજી દૂર
 થકાંપણ નેહ કે, સાચો માનજો રે લો ॥ જિનજી તુ
 મથી લહું ગુણગેહ કે, અમૃત પાનજે રે લો ॥ ૨ ॥
 જિનજી પ્રભુશું બાંધ્યો પ્રેમ કે, તે કેમ વીસરે રે લો
 ॥ જિનજી બીજે જવા નિયમ કે, પ્રભુથી દિલ ઠરે રે
 લો ॥ જિનજી જેતાં તાહાઈં રૂપ કે, અનુભવ સાંભરે રે

લો ॥ જિનજી તાહરી જ્યોતિ અનૂપ કે, ચિંતાદુઃખ
હરે રે લો ॥ ૩ ॥ જિનજી એકું ભોજન ખાય, મિ
ઠાઘની લાલચેં રે લો ॥ જિનજી આતમને હિત થાય કે,
પ્રભુના ગુણુ રૂચે રે લો ॥ જિનજી કર્મ તણાં પત્ત જોર
કે, તેહથો તારીચેં રે લો ॥ જિનજી સમકેતના જે ચો
ર કે, તેહને વારીચેં રે લો ॥ ૪ ॥ જિનજી નિજ સેવ
ક જણીને, મુકિત ખતાવીચેં રે લો ॥ જિનજી કરણા
રસ આણીને, મનમાં લાવીચેં રે લો ॥ જિનજી વાચ
ક સહેજ સુંદરનો, સેવક ઇમ કહે રે લો ॥ જિનજી
પંડિત શ્રીનિત્યલાલ કે, પ્રભુશ્રી સુખ લહે રે લો ॥ ૫ ॥

॥ અથશ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવનં ॥

॥ પાસજિણુંદ સદાશિવ ગામી, વાલોજી અંત
ર જમી રે ॥ જગજીવન જિનજી, મૂરત તાહેરી મો
હન ગારી, ભવિયણુને હિત કારી રે ॥ જ૦ ॥ ૧ ॥
વામારે નંદન સાંભલો સ્વામી, અરજ કરું શિર ના
મી રે ॥ જ૦ ॥ દેવ ઘણા મેંતો નયણેં રે દીઠા, તુમે
મણું લાગો છો મીઠા રે ॥ જ૦ ॥ ૨ ॥ મેંતો મનમાંહે
તુંહીજ ધ્યાયો, રત્નચિંતામણિ પાયો રે ॥ જ૦ ॥ ૨ ॥
ત દિવસ મુજ મનમાંહે વસિયો, હું છું તુમ ગુણુ ર
સિયો રે ॥ જ૦ ॥ ૩ ॥ મેહેર કરીને સાહેબા નજરે

નિહાલો, તમે છો પરમ કૃપાલુ રે ॥ જ૦ ॥ ગોડી રે
ગામમાં તુહીજ સોહિયે, સુર નરનાં મન મોહિયે રે ॥
જ૦ ॥ ૪ ॥ બે કરજોડીને પ્રભુ પાયે લાગું, નિત નિ
ત દરિશણુ માગું રે ॥ જ૦ ॥ દેવ નહી કોયે તાહે
રી તોલે, નિત્યલાલ ધણિપરે બોલે રે ॥ જ૦ ॥ ૫ ॥

॥ અથ શ્રીપાર્શ્વજિન સ્તવનં ॥

॥ સદગુરને ચરણે નમી, ગાયશું ગોડી રાય ॥
મારા વાલા ॥ એકલમહ થલરો ધણી, દેખંતાં સુખ
ચાય ॥ મારાં ॥ ૧ ॥ વામાજનો કુંઅર લાડલો,
જેવા મુજ મન થાય ॥ માં ॥ વાં ॥ એ આંકણી ॥ દે
વ ધણા ધરણી તલે, તે દીડા ન સુહાય ॥ માં ॥ વાં
॥ ૨ ॥ અખીયાં પ્યાસી થઈ રહી, દેખણુ પ્રભુ મુખ
લાલ ॥ માં ॥ અંતરજમી માહેરા, મહિર નજર
શું નિહાલ ॥ માં ॥ વાં ॥ ૩ ॥ યાત્રા કરણની
હોંશ છે, બહુ દિનની મનમાંહે ॥ માં ॥ હુકમ કરો
પ્રભુજી હવે, આવું ધરીય ઉચ્છાહે ॥ માં ॥ વાં ॥
૪ ॥ દૂર દેશાંતર જઈ રહ્યા, તેના દરિસણુ સરજ્યા
ચાય ॥ માં ॥ આસ વિલુક્કા માનવી, રાત દિવસ
ગુણ ગાય ॥ માં ॥ વાં ॥ ૫ ॥ સમરથ સાહિબજી
હાવે, આલંગ કીજે તાસ ॥ માં ॥ પ્રાપ્તિ હોયતો

ખામીયેં, ભાગ્ય ફલે સુવિજ્ઞાસ ॥ માં ॥ વાં ॥ ૬૫ ॥
 તુમ વિષ્ણુ કહેા કૃષ્ણ સાંભરે, સેવકની અરદાસ ॥
 માં ॥ જાણુકું સહી આપસો, મનવંછિત સુખ વા
 સ ॥ માં ॥ વાં ॥ ૭ ॥ કૂડા કલિયુગમાં પ્રભુ, પર
 તા પૂરણ હાર ॥ માં ॥ મારમમાં સાનિધ કરો, આ
 પ થઇ અસવાર ॥ માં ॥ વાં ॥ ૮ ॥ ભક્તિના
 રંગ-અનેક છે, સાહિબ સુગુણ સુખણ ॥ માં ॥ મન
 મોહન જગજીવના, પ્રભુજી મુજ મહેરાણ ॥ માં ॥
 વાં ॥ ૯ ॥ પ્રત્યક્ષ ગોડી પાસજી, અરિદલ ભં
 જણ હાર ॥ માં ॥ વાચક સહેજ સુંદર તણો, નિત્ય
 લાભ જયજયકાર ॥ માં ॥ વાં ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથશ્રી નમિજિન સ્તવનં ॥

॥ ગરબો કેણે રે કેરાંયો કે, નંદજીના લાલ
 રે ॥ એ દેશી ॥ નમિનાથ જિણેસર વદો કે ॥ દિલમાં
 આણી રે ॥ એતો વિપ્રા રાણી નદો કે ॥ ગુણ મ
 ણિખાણી રે ॥ એતો વિજય નૃપતિ કુલચંદો કે ॥
 દિં ॥ એહને દીકે પરમાનંદો કે ॥ ગું ॥ ૧ ॥
 એતો સોવન વર્ણ સોહાયા કે ॥ દિં ॥ એણે મે
 લી સંસારની માયા કે ॥ ગું ॥ એતો વીતરાગ
 નામ કહાયા કે ॥ દિં ॥ એતો મુક્તિ મંદિરમાં ગ

વાયા કે ॥ ગું ॥ ૨ ॥ હુતો ભક્તિ કરું ભલે ભાવે
 કે ॥ દિં ॥ જેમ જન્મ મરણ ભય નાવે કે ॥
 ગું ॥ ઘરે મંગલ માલા આવે કે ॥ દિં ॥ મુઝ
 મનડું આનંદ પાવે કે ॥ ગું ॥ ૩ ॥ પ્રભુ મૂર્તિ
 મુઝને પ્યારી કે ॥ દિં ॥ ભવિયણને મોહન ગા
 રી કે ॥ ગું ॥ ગુણ ગાવે સુર નર નારી કે ॥ દિં
 ॥ પ્રભુ આપે સંપત્તિ સારી કે ॥ ગું ॥ ૪ ॥ પ્ર
 ભુ તમે હું સેવક તારો કે ॥ દિં ॥ મુઝ આ
 વાગમણ નિવારો કે ॥ ગું ॥ મુઝ વીનતડી
 અવધારો કે ॥ દિં ॥ નિત્યલાભ છે દાસ
 તુમારો કે ॥ ગું ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ શ્રીવિદ્યાસાગરસૂરિસ્તવન પ્રારંભઃ ॥

॥ હાલ કડખાની ॥ વંદો વીરવર ધીરધર સૂ
 રિ વિદ્યાસુગુરૂ, સ્વચ્છ વિધિપક્ષ ગચ્છપતિ ગાળે ॥
 અમલ જલગંગ સમ ધરન છત્રીશ ગુન, વ્યક્તતા પ્ર
 કટ સુરગુરૂ દિવાળે ॥ વંદો ॥ ૧ ॥ અમરપાથોધિ
 ગુન ભૂરિ સૂરીસરૂ, પદ્મ તસ પૂર્વકૃત પુણ્ય આયો ॥
 વાણી જસ સુનત ભવભર્મ ભાગે કટક, વિકટ
 યશવાસ ભૂયલોક છાયો ॥ વંદો ॥ ૨ ॥ દ્વયશુકસ
 મવાયિ ઘટ પદ્મ ભાવાદિ બહુ, સક્ષ નય તત્ત્વ ન

વ ભેદ જાણે ॥ લક્ષ ઊપદેશ સુપરિક્ષ અનુમાન
યુત, સરસ વાખાણુ નવ રસ વખાણે ॥ વંદો ॥
૩ ॥ પ્રખત પરતાપ પ્રેલોતમહિમંડલે, સકલ સાધો
શિરે અધિક રાજે ॥ કુમતિ પાખંડ સખ દૂર નાસે નિ
પટ, દેખી માર્ત્તંડ જિમ ધૂઅડ ભાજે ॥ વંદો ॥ ૪ ॥
શા કરમશીકુલે ત્રિદશપતિ સારિખો, માત કમલા ત
ણો સુજશ દીપે ॥ વિબુધવર છત્રધર નમતિ જકે સ
દા, અનડ ભડ કઠિન કંદર્પ્ય ઝીપે ॥ વંદો ॥ ૫ ॥
ભવિક નર નારિ અતિભાવ ભાવે કરો, વાંદતાં ચિત્ત
આમોદ પાવે ॥ કહત નિત્યલાલ કર જોર ગુરૂ નામ
દે, રિદ્ધિ નવ નિદ્ધિ સખ સિદ્ધિ પાવે ॥ વંદો ॥ ૬ ॥

॥ અથ શ્રી કુંથુનાથસ્તવનં ॥

॥ કેસર વરણો હો, કાડ કસુખો મહારા લા
॥ એદેશી ॥ કુંથુ જિનની હો, સેવા માગું મહા
રા લાલ ॥ વિનય કરોને હો, પાયે લાગું મહારા
લાલ ॥ જગજીવન જિનજી હો, ઇણિ ભવ દીઠા ॥
મહારા લાલ ॥ સાકર દૂધથો હો, લાગે મીઠા મ
હારા લાલ ॥ ૧ ॥ સમોસરણ બેઠા હો, પ્રભુજી
દીપે મહારા લાલ ॥ સમતારસશું હો, જગને ઝીપે
મહારા લાલ ॥ દેવદુંદુભિ રૂડી હો, ગગને વાજે

મહારા લાલ ॥ વત્રી તિહાંકિણુ જાણું હો, ભામ
 ડલ છાજે મહારા લાલ ॥ ૨ ॥ ચારે દિશિ દેવતા હો,
 ચામર ઢાલે મહારા લાલ ॥ લવના ફેરા હો, પ્ર
 ભુજ ટાલે મહારા લાલ ॥ જિનજીનું દર્શન હો,
 મોહનગાડું મહારા લાલ ॥ પલ એક દિલથી હો,
 હું ન વીસાડું મહારા લાલ ॥ ૩ ॥ સેવક ઊપર
 હો, મહેર ધરીજે મહારા લાલ ॥ સુખડાં દીજે હો,
 તાપ હરીજે મહારા લાલ ॥ નિત્યલાલ પ્રભુમી હો,
 એમ પયંપે મહારા લાલ ॥ પ્રભુજીને સમરી હો,
 પાતક કંપે મહારા લાલ ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ સંભવજિનસ્તવન પ્રારંભઃ ॥

॥ ગોકલીઉં રસિઆમણું ॥ એ દેશી ॥

॥ સંભવ નાથ શોહામણા રે, ત્રિભુવન નાય
 ક દેવ ॥ ભવિયણુ સેવજો ॥ ઇંદ્ર સરિખા જોહની
 રે, સેવ કરે નિત્યમેવ ॥ ભવિં ॥ ૧ ॥ સૂરત સું
 હર શોભતી રે, માને મહોટા ભૂપ ॥ ભવિં ॥ નથ
 ન કમતદલ પાંખડી રે, મોહનગાડું રૂપ ॥ ભ
 વિં ॥ ૨ ॥ મીઠી વાણી જોહની રે ॥ બેડા દે ઉપદે
 શ ॥ ભવિં ॥ સાંભડતાં સુખ ઉપજે રે, ન રહે
 દુઃખ લવલેશ ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥ જિનઃસિસણુની લા

લસા રે, મુઝ મન વિશ્વાવીશ ॥ ભવિં ॥ વંધ્યા
 ચલ જેમ હાથીઓ રે ॥ સંભારે નિશ દિશ ॥ ભવિં
 ॥ ૪ ॥ મહેર નજર ધરી પ્રેમશું રે, દેજો અવિચ
 લ વાસ ॥ ભવિં ॥ નિત્યલાલ પંડિત વીનવે રે,
 સફલ કરો અરદાસ ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથશ્રી અભિનંદનજિનસ્તવન પ્રારંભઃ ॥

॥ અંબા બિગજે છે ॥ એ દેશી ॥

॥ અભિનંદન જિનરાજ્યા ॥ ગુણ રાજે છે ॥
 મહારા પ્રભુની ત્રિજગમાંહે ॥ ઠકુરાઈ છાજે છે ॥ દે
 વ ઘણા મલિ એકઠા ॥ ગુણ ॥ જિનને સેવે અધિ
 ક ઉચ્છાહે ॥ ઠકું ॥ ૧ ॥ સમવસરણુ દેવેં રચ્યું
 ॥ ગુણ ॥ તિહાં બેઠા શ્રીભગવાન ॥ ઠકું ॥ બેઠી
 બારહ પરષદા ॥ ગુણ ॥ દીએ દેશના યોજન
 માન ॥ ઠકું ॥ ૨ ॥ ક્રોધ માન માયા તજે ॥
 ગુણ ॥ તમે વરજે વિકથા ચાર ॥ ઠકું ॥ નિંદા
 મ કરજો પારકી ॥ ગુણ ॥ વસો પરિહરજે પર
 નાર ॥ ઠકું ॥ ૩ ॥ શીલ ભલી પરેં પાલજો ॥ ગુ
 ણ ॥ વલી દેજે અઢલક દાન ॥ ઠકું ॥ મુક્તિ
 તણાં સુખ પામશે ॥ ગુણ ॥ તમે દેશે દેવ વિમા
 ન ॥ ઠકું ॥ ૪ ॥ જીવદયા દિલમાં ધરો ॥ ગુણ ॥

॥ જોથી લહિયેં સુંદર રૂપ ॥ ઠકું ॥ ભક્તિ કરો
ભગવંતની ॥ ગુણ ॥ જેમ તરિયેં ભવજલકૂપ
॥ ઠકું ॥ ૫ ॥ માનવભવ સફલો થયો ॥ ગુણ ॥
મેં કીધો પ્રભુશું પ્રેમ ॥ ઠકું ॥ નિત્યલાલ પંડિત વી
નવે ॥ ગુણ ॥ હું તો પામ્યો શિવ સુખ એમ ॥ ઠ
કું ॥ ૬ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથશ્રી શ્રેયાંસજિનસ્તવનં ॥

॥ તું કયાં ગઈતિ આજ, રમવા રજની છ

રે ॥ એ દેશી ॥

॥ શ્રેયાંસજિનેસર દેવા ॥ નયણે નિરખ્યા રે ॥ મુ
ઝ પાતક નાઠાં હેવ ॥ મનમાં હર્ષ્યા રે ॥ મેં કીધો
પ્રભુનો સંગ ॥ રૂપ નિહાલી રે ॥ હું તો રાખું જિ
નશું રંગ ॥ સમકેત અજૂઆલી રે ॥ ૧ ॥ પ્રભુજી
છે આતમરામ ॥ ભવદુઃખ ટાલી રે ॥ મુઝ પૂરે વંછિ
ત કામ ॥ શિવસુખ આલી રે ॥ જેહને સેવે
ચોસકૂંઈ ॥ બે કર જોડી રે ॥ મન પામે પરમાનંદ
॥ કર્મને ત્રોડી રે ॥ ૨ ॥ મને મહેર કરી મહારાજ ॥
ભય સહુ નાઠાં રે ॥ મુઝ દૂર ગયાં દુઃખ આજ ॥
કર્મજ નાઠાં રે ॥ નહીં કોઈ દુનિયાંમાંહે ॥ દેવજ
એવો રે ॥ નિત્યલાલ કહે ઉચ્છાહે ॥ ભવિયથ

સેવા રે ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથશ્રી વાસુપૂજ્યજ્ઞિનસ્તવનં ॥

॥ નહીં જડ રે યમુનાનીર, ઇણિ ઇણિ વાટડોરે ॥

॥ એ દશી છે ॥

॥ શ્રીવાસુપૂજ્યજ્ઞિનરાજ, મનના મેહનીયા

॥ પ્રભુ અમને ખૂબ નિવાજ, જગતા જીવનીયા ॥ પ્ર

ભુ ચંપાનધરીના રાય, મુઝ મનમાં વસીયા ॥

તોરા સેવે સુરનર પાય, મુખ જોઈ હસીયા ॥ ૧ ॥

મીઠી ભૂત્તિ અતિસુખકાર, નામે રંગરલિયા ॥

પ્રભુ જીવન પ્રાણ આધાર, મનોરથ સવિ ફલિયા ॥

પ્રભુ જ્યા દેવીના નંદ, પૂરણ ગુણભરિયા ॥ જે સેવે

પદઅરવિંદ, તે ભવજલ તરિયા ॥ ૨ ॥ તમે

કુંવરપણે મહારાજ, સંયમ શ્રીવરિયા ॥ તમે તા

રણ તરણ જિહાજ, અવિચલ પદ ધરિયા ॥ તુમ

રૂપ દેખી શિરતાજ, પાતક સહુ ખરિયાં ॥ તમે

પાવન કીધાં આજ, મહારા સવિ પરિયા ॥ ૩ ॥

તમે ભક્ત વત્સલ ભગવાન, કૃણા રસ ભરિયા

॥ મુઝ દેજો અવિચલ થાન, સેવક સુખ કરિયાં ॥

મુઝ આજ ભલેં સુવિહાણ, નયણાં મુઝ ઠરિયાં ॥

નિત્યલાલ કહે પરિણામ, પ્રભુથી જયવરિયા ॥ ૪ ॥

અથ

॥ શ્રી સ્વરૂપ ચંદ્રજી કૃત ચોવીશીમાંથી ॥

તત્ર પ્રથમ

॥ શ્રી ઋષભજિનસ્તવનં ॥

॥ બેડલે ભાર ધણેછે રાજ, વાતાં કેમ કરો છો ॥

॥ એ દેશી ॥

॥ ઋષભ જિનેસર દરિશણદીજે, મુજ પર કરે
 જા દીજે ॥ સેવકનેં મન વંછિત હેજે, અજર અમ
 ર પદ દીજે ॥ વંછિત પૂરો રે સાહેબજી સેવકનો ॥
 ૧ ॥ એ આંકણી ॥ તુજ મુખ દરિસણ મુજ મન ક
 રખ્યો, મુજનેં પ્રભુજી મલિયો ॥ શિવસુખ વંછા પૂરણ
 માનું, અંગણ સુરતર ફલિયો ॥ વંછિં ॥ ૨ ॥ આ
 દિ પુરૂષ શ્રીઆદિજિનેસર, યુગલા ધર્મનિવારી ॥
 ત્રિભુવન માંહે જિનજી સરિખો, નહીકોઈ ઊપમારી
 ॥ વંછિં ॥ ૩ ॥ વિનિતા નગરી શાભે રૂડી, કુત્ર
 મર નાસિ ખિરાજે ॥ રાણી મરદેવી કૂખેંથી, જનમ
 પ્રભુજીનો છાજે ॥ વંછિં ॥ ૪ ॥ યૌવનવય સમરથ
 ગુણ સંપદ, પ્રથમ રાય કહાયા ॥ દાન સંવત્સરી દેધ
 જનને, સંયમ લીએ સુખ દાયા ॥ વંછિં ॥ ૫ ॥
 લાખ ચોરાસી પૂરવ આયુ, પાત્રી સધાળ્યા મુગતે,

કેવલકમલા લીલવિલાસી, સ્વરૂપચંદ્ર સુખ યુગતે ॥
વંછિ ॥ ૬ ॥ ઇતિ ॥ ૧ ॥

॥ અથશ્રી અજિતજિન સ્તવનં ॥

॥ શ્રીપંચાસરે પાસજી રે લાલ ॥ એ દેશી ॥

॥ શુભભાવેં કરી સેવીયેં રે લાલ, ખીજ અ
જિત જિણુંદ ॥ ભવિપૂજે રે ॥ મંગલમાલા જેહથી રે
લાલ, હોવે અતિહિ આણુંદ ॥ ભવિ પૂજે રે ॥ વંદ
ના માહરી જણુજે રે લાલ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
અયોધ્યા નયરી ભલી રે લાલ, જિતશત્રુ નૃપ તાત
॥ ભ૦ ॥ અજિતજિનેસર જનમીયા રે લાલ, વિ
જયા રાણી માત ॥ ભ૦ ॥ વંદના ॥ ૨ ॥ ઇક્વા
ગ વંશે ઓપતા રે લાલ, દેવ સકલ શિરદાર ॥ ભ૦
॥ પૂરવદિશિ જેમ ઊગીયો રે લાલ, દિનકર તેજ અ
પાર ॥ ભ૦ ॥ વંદ ॥ ૩ ॥ દેવ દૂજે નહી એહવો
રે લાલ, સમોવડ ઇણે સંસાર ॥ ભ૦ ॥ તત્તપદ ભ
કિત ભલીપરેં રે લાલ, ભાવ સહિત ચિત્ત ધાર ॥
ભ૦ ॥ વંદ ॥ ૪ ॥ લટભવથી ભમરી હુવે રે લા
લ, ભમરી ભય સંભાર ॥ ભ૦ ॥ મનસમરણ મહા
રાજનું રે લાલ, કરતાં લહે ભવપાર ॥ ભ૦ ॥ વંદ ॥
૫ ॥ જિનજીયેં જેમ જીંતીયા રે લાલ, રાગ રોષ
૬

રિપુ સેન ॥ ભ૦ ॥ જીંતીયેં તાસ સહાયથી રે લાલ,
 લહીયેં શિવસુખ ચેન ॥ ભ૦ ॥ વંદ૦ ॥ ૬ ॥ એમ
 જાણી જિનરાજની રે લાલ, દ્રવ્ય ભાવ ભરપૂર ॥
 ભ૦ ॥ પૂજ પરમાતમ તણી રે લાલ, આપે સુખ સ
 સ નૂર ॥ ભ૦ ॥ વંદ૦ ॥ ૭ ॥ નિજપદ દાયક જિન
 તણી રે લાલ, ધારો અખંડિત આણ ॥ ભ૦ ॥ સ્વ
 રૂપચંદ્ર ભાવેં કરી રે લાલ, એમ પયંપે વાણ ॥
 ભ૦ ॥ વંદ૦ ॥ ૮ ॥ ઇતિ ॥ ૨ ॥

॥ અથશ્રી સંભવજિન સ્તવનં ॥

॥ રાજાજે મલે ॥ એ દેશી ॥

॥ સંભવ સુખકર ત્રીજ દેવ, જેહની સુરનર
 સારે સેવ ॥ જિનવંદીયેં ॥ અંતરગત દર્શી જિન
 રાય જાણે જીવતણા, અભિપ્રાય ॥ જિ૦ ॥ ૧
 ॥ શિવગતિ સમરણ કીજેં નિત્ય, સેના સુત
 ધ્યાવો નિજચિત્ત ॥ જિ૦ ॥ અતિશય અર્જિત વ
 નિર્જિત પાપ, સમતા ગુણ ટાલે ભવ તાપ ॥ જિ૦
 ॥ ૨ ॥ ભવજલ તારણ લુવન પ્રદીપ, નેહશું રહી
 ચેં નિત્ય સમીપ ॥ જિ૦ ॥ ક્ષમા વિનય ઋણુતા સં
 તોષ, ધારીને કીજેં ગુણ પોષ ॥ જિ૦ ॥ ૩ ॥ ત
 પ સંયમ સત્ય શૌચ વિશેષ, અકિંચન બ્રહ્મચર્ય અશે

૫ ॥ જિં ॥ પાલી દશવિધ ધર્મનો સાથ, ટાલી કર્મ
તરચો ભવપાથ ॥ જિં ॥ ૪ ॥ પુત્રજિતારી પુત્ર
ભવાંત, પામ્યા શિવરમણી સુખ કાંત ॥ જિં ॥ પુ
ણ્યપુરાકૃત નરભવ લદ્દ, સ્વામી ભજન કરી કરો
શુદ્ધ ॥ જિં ॥ ૫ ॥ ધર્મ અર્થ કામ એ ત્રણ વર્ગ,
સાધનથી લહીયેં અપવર્ગ ॥ જિં ॥ સૌભાગ્ય
અંદ્ર મુર્નીદ્રસુ સીશ, સ્વરૂપઅંદ્ર નમે જગદીશ ॥
જિં ॥ ૬ ॥ ઇતિ ॥ ૩ ॥

॥ અથશ્રી અભિનંદનજિન સ્તવનં ॥

॥ સિદ્ધચક્રપદ વંદો ॥ એ દેશી ॥

॥ હિમવંત ગિરિ શિર પદ્મ દ્રહથી, સુરતટિ
ની પ્રગટી છે ॥ પૂરવ દિશિ એક પાવન કરતી, પૂર
ણ જલ ઊમટીછે રે ॥ ભવિકા જિનમુખ વાણી સુ
ણજે, તમે ત્રિપદીનો વિસ્તર ગણજે રે ॥ લં ॥
જિં ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સુરનદીયેં દિશિ ત્રણ
ઉવેખી, અભિનંદનજિન દેખી ॥ ત્રિગટે મધ્ય સિંહા
સન પેખી, ચિહ્ન દિશિ સરખી લેખી રે ॥ લં ॥
જિં ॥ ૨ ॥ કંચન તનુ હિમગિરિ મન આણો, મુખ
પદ્મદ્રહ જણો ॥ ચિહ્ન મુખેં તેહ દ્રહ તટથી વાણી, મં
ગા પ્રવાહ વખાણો રે ॥ લં ॥ જિં ॥ ૩ ॥ પૂર્વાદિં

દિશિ કીધ પવિત્રા, કરવા વચન વિલાસ ॥ નય મં
 મ ભંગ પ્રમાણ સંકારણ, હેતુ આહરણ ઊદ્ધાસ રે ॥
 ભ૦ ॥ જિ૦ ॥ ૪ ॥ ચઊગતિ વારણ શિવસુખ કાર
 ણ, જણી સુર નર તિરિયા ॥ ભાવ કલ્લોલમાં સ્ના
 ન રમણતા, કરતા ભવજલ તરિયા રે ॥ ભ૦ ॥
 જિ૦ ॥ ૫ ॥ તે જિનવાણી અમીય સમાણી, પરમા
 નંદ નીસાણી ॥ સોભાગ્યચંદ્ર વચનથી જણી, સ્વરૂપ
 ચંદ્રે મન આણી રે ॥ ભ૦ ॥ જિ૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ ॥ ૪ ॥

॥ અથશ્રી સુમતિજિન સ્તવનં ॥

॥ મોહના મોતીઘો હમારો ॥ એ દેશી ॥

॥ અતુલી બલ અરિહંત નમીજે, મનતનુ વચ
 ન વિકાર વમીજે ॥ શ્રીજિનકેરી આણ વહીજે, તો
 મનવંછિત સહેજે લીજે ॥ સેવીયે ભવિ સુમતિ જિ
 ણુંદા, ટાલીયે ભવફંદા ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ અશુભા
 શ્રવનો સંગ ન કીજે, સમકિત શુદ્ધ સુધારસ પીજે
 ॥ અભય સુપાત્ર દાન દોય દીજે, નિજગુરૂની ભલી
 ભકિત વહીજે ॥ સે૦ ॥ ટા૦ ॥ ૨ ॥ સુમતિજિનેસ
 ર સુમતિ જો આપે, જિન દરિશનથી દુર્ગતી કાપે ॥
 નામ જપો અઢોત્તર શત જપે, મોહ તિમિર હરો તપ
 રવિ તાપે ॥ સે૦ ॥ ટા૦ ॥ ૩ ॥ ત્રિકરણ શુદ્ધ નવવિધ

નિર્દૂષણ, પહેરો શીલ સલીલવિભૂષણ ॥ સંશયથી
 નિત્ય રહીયેં લૂખા, જખ લગેં નલ અવગાહે પૂખા ॥
 સે૦ ॥ ૮૦ ॥ ૪ ॥ ધર્મનો કામ તે ભાવશું કીજેં, ગુ
 ૩ મુખ વચન વિનય કરી લીજેં ॥ ભવ સમુદ્ર તર
 વેા વાંછીજેં, જડ ચેતન બેહુ ભિન્ન લખીજેં ॥ સે૦
 ॥ ૮૦ ॥ ૫ ॥ પંચમગતિ ગામી પ્રભુ ગાયા, સવિ
 કારજ સોધાં દિલ ભાયા ॥ સોભાગ્યચંદ્ર ગુરૂ સુપસા
 યા, સ્વરૂપચંદ્રેં જિનના ગુણુ ગાયા ॥ સે૦ ॥ ૮૦ ॥ ૬ ॥

॥ અથશ્રી પદ્મ પ્રભજિન સ્તવનં ॥

॥ શ્રીશીતલજિન ભેટીયેં ॥ એ દેશી ॥

॥ શ્રી પદ્મપ્રભજિન રાજજી, તનુ રકત કમલ
 સમવાનહો ॥ જ્ઞાન અનંત સુખણુતા, દૃગ કરૂણા ગેહ
 સમાન હો ॥ શ્રી પદ્મ૦ ॥ ૧ ॥ કેવલ દર્શન દેખીને.
 કહે લોક અલોકની વાત હો ॥ સમયાંતર ઊપયોગથી,
 સાકાર અનાકાર જત હો ॥ શ્રી પદ્મ૦ ॥ ૨ ॥ ભાવિ
 ભૂત ભવિષ્યની, ભવિ આગલ કહે જગનાથ હો ॥ અ
 ઊમુખેં વાણી મરૂપતા, તારણ કારણ ભવ પા
 થ હો ॥ શ્રી પદ્મ૦ ॥ ૩ ॥ પુષ્કર મેઘ થકી ભલી, બોધિ
 અંકૂરોપણ હાર હો ॥ શ્રદ્ધા ભાષણ રમણુતા, મૂલકં
 દ ખંદ નિરધાર હો ॥ શ્રી પદ્મ૦ ॥ ૪ ॥ સમ સર્વેંગ

નિરવેદતા, અનુકંપા અને આસ્તિક્ય હો ॥ શાખા આ
 ર અને ભલો, ઉર્ધ્વ શાખા તે બિહિમ આધિક્ય હો ॥
 શ્રી પદ્મ ૦ ॥ ૫ ॥ પત્ર સંપત્તિ સુખ રૂપીયા, સુર સુ
 ખછે તેહમાં ફૂલહો ॥ ફલ શિવસુખ પામે ભવિ, જિ
 હાં અક્ષય સ્થિતિ અનુકૂલ હો ॥ શ્રી પદ્મ ૦ ॥ ૬ ॥ ભાવ
 મેઘ બહુ ગુણ જાણીયે, જિનવાણી સકલ મલ શોધ
 હો ॥ વાણી ભવનિસ્તારિણી, તે સુણી પામ્યો પ્રતિ
 બોધ હો ॥ શ્રી પદ્મ ૦ ॥ ૭ ॥ તે ઉપકારી ત્રિલોકને,
 આપે અવિચલ સુખવાસ હો ॥ સૌભાગ્યચંદ્ર પસાય
 થી, કહે સ્વરૂપચંદ્ર ગુણ ભાસ હો ॥ શ્રી પદ્મ ૦ ॥ ૮ ॥
 ॥ અથ શ્રી સુપાર્શ્વજિનસ્તવનં ॥

॥ દક્ષિણ દોહિલો હો રાજ ॥ એ દેશી ॥

॥ શ્રીજિનસાતમો રાજ, સ્વામી સુપાસજી રાજ,
 તેહનું દરિસણહો લહીયે પૂરણ પુણ્યથી ॥ પ્રભુ શુભ
 ધ્યાની હો રાજ, સમકિત દાની હો રાજ, શોભા અ
 ધિકી હો કહીયે સુરનર અન્યથી ॥ ૧ ॥ જગતશિરોમ
 ણી રાજ, વાસ જિણંદનો રાજ, નમીયે તેહને રે શુદ્ધ
 ભાવિત ભકિતથી ॥ જિન પ્રતિમાને હો રાજ, રૂપવિ
 ધાને હો, રાજ પૂજે પ્રણમો હો ધ્યાવો શુભખખર યુકિત
 થી ॥ ૨ ॥ વંછિતકાળે હો રાજ, સ્વામી નિવાળે હો રા

જ, તેજિન આપેહો રૂડી શિવપુર સંપદા ॥ જસ મુખ
 દીઠેહો રાજ, પાતક નીઠે હો રાજ, નામેં નાવે હો દા
 રિદ્ર દોહગતા કદા ॥ ૩ ॥ બાહ્ય અભ્યંતર હો રાજ,
 શુભ ગુણ શોભતા હો રાજ, સહસ્ત અઢોત્તર
 હો આપે અનંત ગુણાકરા ॥ દોષ ન દીસે
 હો રાજ, અદાર અનેરા હો રાજ, નિજગુણ નિર્મલ
 હો ભાસે જેમ નિશાકરા ॥ ૪ ॥ નયરી વણારસી હો
 રાજ, રચણે ઉલ્લસી હો રાજ, તિહાં પ્રભુ જન્મ્યા હો
 સ્વામી નર સુર ધંદના ॥ સૌભાગ્યચંદ્રનો રાજ, સે
 વક બોલે હો રાજ, સ્વામી સાચી હો માનો સ્વ
 રૂપની વંદના ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥ ॥ ૭ ॥

॥ અથ શ્રી સુવિધિજિન સ્તવનં ॥

॥ હવે ન જાગેં મહી વેચવા રેલો ॥ એદેશી ॥
 સાહેબ સુવિધિ જિણુંદનેં રેલો, પૂજે ધરી મન ખ
 ત ॥ શુભભાવથી રે, ચાલો જઈયેં જિનવંદવા રે
 લો ॥ ઉજમ આણી અંગમાં રેલો, આલસ મૂકો દિ
 ગંત ॥ સુ૦ ॥ ૧ ॥ ચા૦ ॥ ચરણ પાવન થાયે ચા
 લતાં રેલો, દરિસણે નયન પવિત્ર ॥ સુ૦ ॥ પંચા
 ભિગમન સંભારીનેં રેલો, નિસહિ ત્રિકરણ વિચિત્ર
 ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ ચા૦ ॥ શિર નામી કરઝોડીને રેલો.

વંદન કરો એકચિત્ત ॥ સુ૦ ॥ દ્રવ્ય ભાવ તવ સાચ
 વી રે લો, શુદ્ધ કરો સમકિત ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ આ ૦ ॥
 જિનપ્રતિમા જિન સારખી રે લો, એહમાં નહી સદે
 હ ॥ સુ૦ ॥ તેહની ભક્તિ કરયા થકી રે લો, લહિ
 ચેં સુખ અછેહ ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥ આ૦ ॥ શોભનવિધિ
 સુવિધિ પ્રભુ રે લો, મકર લંછન મહારાય ॥ સુ૦ ॥
 દીજેં સૌભાગ્ય પદ સેવતાં રે લો, આત્મ સ્વરૂપ
 પસાય ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥ આ૦ ॥ ઇતિ ॥ ૮ ॥

॥ અથ શ્રી શ્રેયાંસ જિન સ્તવનં ॥

હો હલધરજી હવે કેમ કરવું નેમપરાક્રમ મહોદ્ધં ॥

॥ એ દેશી ॥

॥ હો જિનવરજી નિજદરિસણુ દેખાડી પ્રીત
 સુધારીયેં, તુમ દરિશણુછે ભવભય હરણો, આઠ
 કર્મજલધી તારણુ તરણો, સંસારીને શિવસુખ
 કરણો ॥ હો જિન૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
 મુનિઆવક ધર્મ દુવિધ ભાખ્યો, તે ભવજનને આગ
 લ દાખ્યો, તેણે તુજ વચનેં અમૃત આખ્યો ॥ હો જિ
 નવરજી નિજવાણી સંભજાવી સમકિત આપીયેં ॥
 ૨ ॥ જે હુંતા પાપ તણા કારી, તે તેં તારયા બહુ નર
 નારી ॥ તુજસમ નહી કોઈ ઊપગારી, હો જિનવર

છ, નિજ કર અવલંબાવી તારક તારીયેં ॥ ૩ ॥ તું
 અધ્યાતમ સૂરજ ઉદયો, તવ મોહાદિક તમ દૂર ગયો,
 ભવિ મનમાં જ્ઞાન પ્રકાશ થયો, હો જિનવરજી, મન
 ઉદયાચલ ખેસી મિથ્યાત નિવારીયેં ॥ ૪ ॥ તુજ વદ
 ન કમલ દરિસન પ્યારો, તિહાં મન મધુકર મોહયો
 માહરો, ક્ષણ એક તિહાંથી ન રહે ન્યારો, હો જિન
 વરજી, અવલોકન નિત્ય તેહનો મુજનેં દીજીયેં ॥ ૫
 ॥ ધરણેંદ્ર સહસ્ત્ર મુખશું ભાખે, તાહારા ગુણ નિત્ય
 નવલા દાખે, તોહે પાર ન લહે ગુણનો લાખે ॥ ૬ ॥
 જિનવરજી, અનંત ગુણાત્મેક તું શોહે ગુણ તાહરા
 ॥ ૬ ॥ સૌભાગ્યચંદ્ર ગુરૂનો શિષ્ય, કહે સ્વરૂપચંદ્ર
 અહો જગદીશ, શ્રેયાંસપણુદીઓ મુજગીશ ॥ હો જિ
 નવરજી નામ શ્રેયાંસ તુમારું સમરૂં ધ્યાનમાં ॥ ૭ ॥
 ॥ અથ શ્રીવિમલજિન સ્તવનં ॥

॥ ઝુંબખડાની દેશી ॥

॥ વિમલ વિમલગુણે રાજતા, બાહ્ય અભ્યંતર ભે
 દ ॥ જિણુંદ બુહારીયેં ॥ સૂચી પુણા દૃષ્ટાંતથી, મનવ
 ચ કાય નિવેદ ॥ જિં ॥ ૧ ॥ સ્પષ્ટ બદ્ધ નિધત્તે,
 નિકાચિત અવિશેષ ॥ જિં ॥ આત્મપ્રદેશ માંહે મ
 દયા, મલ તે કર્મ પ્રદેશ ॥ જિં ॥ ૨ ॥ અસંખ્ય પ્રદેશ

ચિન્મયી, ચેતન ગુણસંભાર ॥ જિંઠા પ્રદેશેં પ્ર
દેશેં રમી રહી, વર્જણા કર્મ અપાર ॥ જિં ॥ ૩ ॥
પંચ રસાયન ભાવના, ભાવિત આતમ તત્ત્વ ॥ જિંઠા
ઉપલતા છાંડી કનકતા, પામે ઊત્તમ સત્ત્વ ॥ જિં ॥
૪ ॥ પ્રથમ ભાવના શ્રુત તણી, બીજી તપ તીય સત્ત્વ
॥ જિં ॥ તુરીય એકત્વ ભાવના, પંચમ ભાવ સુત
ત્વ ॥ જિં ॥ ૫ ॥ એમ કરી સર્વ પ્રદેશને, વિમલ ક
રચા જિનરાય ॥ નામ યથાર્થ વિચારીને, નમે સ્વરૂ
પ નિત્ય પાય ॥ જિં ॥ ૬ ॥ ઇતિ ॥ ૧૦ ॥

॥ અથશ્રી પ્રભાતીયાં પ્રારંભઃ ॥

॥ રે જીવ જિન ધર્મ કીજીયેં, ધર્મના ચાર પ્રકાર ॥
દાન શીયલ તપ ભાવના, જગમાં એટલું સાર ॥ રે
જી ॥ ૧ ॥ વરસ દિવસને પારણે, આદીશ્વર સુખ
કાર ॥ શેલડીરસ વોલાવેયો, શ્રીત્રેયાંસ કુમાર ॥
રે જી ॥ ૨ ॥ ચંપાપોલ ઉઘાડવા, ચારણીયેં
કાઢ્યાં નીર ॥ સતીય સુભદ્રા જશથયો, શીયલે સુ
ર નર ધીર ॥ રે જી ॥ ૩ ॥ તપ કરી કાયા શોષ
વી, સરસ નીરસ આહાર ॥ વીરજિણુંદ વખાણિયો,
ધન ધન્નો અણુગાર ॥ રે જી ॥ ૪ ॥ અનિત્ય ભાવ
ના ભાવતા, ધરતાં નિર્મલ ધ્યાન ॥ ભરત આરીસા

ભુવનમાં, પામ્યા કેવલ જ્ઞાન ॥ રે ૭૦ ॥ ૫ ॥ જૈન
ધર્મ સુરતરૂ સમો, જેહની શીતલ છાયા ॥ સમય સું
દર કહે સેવતાં, વંછિત ફલ પાયા ॥ રે ૭૦ ॥ ૬ ॥

॥ અથશ્રી પ્રભાતિ સ્તવનં ॥

॥ રાગ વેલાવલ ॥ જખ તુમ નાથ નિરંજના, તખ
મે ભક્ત તુમારો ॥ કલ્પ વૃક્ષ જખ તુમ ભયે, યુગલા
ધર્મ હમારો ॥ જખતુ ॥ ૧ ॥ જખ તુમ સાયર સાહિબા,
તખ હું સરિતા સમાના ॥ તું દાતા હું ચાચકા, બો
લે બિરદી વાના ॥ જખતુ ॥ ૨ ॥ તું તીરથ મહિમા
વડો, તખ હું યાત્રે હો આયો ॥ તું હીરો મેરે કરચ
ડ્યો, તો હું ઝવેરો કહાયો ॥ જખતુ ॥ ૩ ॥ જખ
તું તખત ત્રિભુવન તણો, હું ટંકશાલી રૂપેયા ॥ દીયા
છાપ રૂપચંદશિરે, ગયા શિક્ષા લહિયા ॥ જખ ॥ ૪ ॥

॥ અથશ્રી-પ્રભાતિ સ્તવન ॥

॥ રાગ વેલાવલ ॥ હમલોક નિરંજન લાલકે, ઓ
રનકે નાંહી ॥ દેશ વસું મેરે નાથકે, ભક્તિ નગરી
માંહી ॥ હમ ॥ ૧ ॥ બનજ કરૂં પ્રભુ નામકો, જિ
તનો મુખ આવે ॥ સખહી નામ શોદા કરૂં, પાછો
ફેર ન આવે ॥ હમ ॥ ૨ ॥ નિશિદિન નામ સોદા
કરે, સાચો સો વ્યાપારી ॥ દદય કમલ મંજૂસમે,

રાખે ગુણુ ધારી ॥ હમં ॥ ૩ ॥ રૂપચંદ કહે રામ
કૂં, બનજ દુજે ન ભાવે ॥ નાથ નિરંજન નામકે, હ
રખે ગુણુ ગાવે ॥ હમં ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥ ૩ ॥

॥ અથશ્રી સ્તવન રાગપ્રભાતી ॥

॥ આજકો લાહો લીજ્યે, કાલ કેણેરે દીડી ॥
'રેહેણુ ન પાવે પાવડી, જખ આવે ચીડી ॥ આં ॥
૧ ॥ મનસા વાચા કાયનાં, આલસ સખ છંડી ॥ ધ્યાન
ધરૂં અરિહંતનું, થાનક શિર મંડી ॥ આં ॥ ૨ ॥
વિનય મૂઝ જે પાલીયે, શ્રીજિનવર ધર્મ ॥ ભાવે શુદ્ધ
આરાધતાં, છોટે નિજ કૃત કર્મ ॥ આં ॥ ૩ ॥ દાન
શીયલ તપ ભાવના, એ ચાર પ્રકાર ॥ દયા શુદ્ધ આરા
ધીયે, પામીયે ભવ પાર ॥ આં ॥ ૪ ॥ ધર્મનો મ
ર્મ એ જાણજો, રાગ દ્વેષને વારો ॥ કેવલ જ્ઞાન નીચા
છને, દેવચંદ્ર પદ સારો ॥ આં ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥ ૪ ॥

॥ અથશ્રી પ્રભાતિ રાગમાં સ્તવન ॥

॥ મેં પરદેસી દૂરકા, પ્રભુ દરિસણુ કૂં આયા ॥
લાખ ચોરાશી દેશ ફરયા, તેરા દરિસન પાયા ॥ મેં ॥
૧ ॥ સૂક્ષ્મ બાદર નિગોદમાં, વનસપતિ બસાયા ॥
અપ તેઉ વાઉ કાયમાં, કાલ અનંત ગમાયા ॥
મેં ॥ ૨ ॥ સ્વર્ગ નરક તિર્યચમેં, કેતા જન્મ ગમા

યા ॥ મનુષ્ય અનાર્યમેં ભમ્યા, તિ હાં નહી દરિસન
પાયા ॥ મેં ૦ ॥ ૩ ॥ તેરો દરિસણુ મેરે અખભયો, પૂ
ર્ણ પુણ્ય પસાયા ॥ રૂપચંદ કહે ॥ ગ્યખુલે, નિરંજ
ન ગુણ ગાયા ॥ મેં ૦ ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥ ૫ ॥

॥ અથ શ્રી સ્તવન રાગ પ્રભાતીમાં ॥

॥ જગેસો જિન ભક્ત કહાવે, સોવે સો સંસારી
હે ॥ ત્રસ જીવકી હત્યા નકરે, થાવર કંઈણા કારી
હે ॥ જા ૦ ॥ ૧ ॥ થાપણુ મોસો અદત્ત ન લેવે, ચો
રી મારી વારીહે ॥ પંચની સાખે પાણી ગ્રહણ કર
તા, અવર સ્ત્રીયા બ્રહ્મ ચારીહે ॥ જા ૦ ॥ ૨ ॥ સ્નાનપ્ર
મિત જલ જિનકી સેવા, પરિગ્રહ સંખ્યા ધા
રી હે ॥ રૂપચંદ સમકિતકે લક્ષ્મી, તારૂંવંદના હ
મારી હે ॥ જા ૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥ ૬ ॥

॥ અથ શ્રીરાત્રુજય સ્તવનં ॥

॥ શ્રીરે સિદ્ધાયત્ત ભેટવા, મુઝમન અધિક ઉમા
હો ॥ ઋષભજિણુંદ જીહારીનેં, લોજે ભવતણો લાહો
॥ શ્રી ૦ ॥ ૧ ॥ મણિમય મૂરતિ ઋષભનો, નીપાઈ
અભિરામ ॥ સુનન કનકોયો કનકમય, રાખ્યો ભરતે
નામ ॥ શ્રી ૦ ॥ ૨ ॥ ઇણેંગિરિ ઋષભ સમોસર્યાં પૂ
રવ નવાણું વાર ॥ રામ પાંડવ મુક્તે ગયા, પાખ્યા

ભવનો પાર ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ નેમવિના ત્રેવીશ જિના,
 આઠ્યા સિદ્ધ ક્ષેત્ર જાણી ॥ શત્રુજ સમો તીરથ
 નહી, બોલ્યા સીમંધરવાણી ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥ પૂરવ
 પુણ્ય પસાયથી, વિમલાચલ પાથો ॥ કાંતિ વિજય
 હશે કરી, વિમલાચલ ગાયો ॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥
 ॥ શ્રી સિદ્ધાચલ સ્તવનં ॥ રાગ વેલાવલ ॥

॥ તે દિન ક્યારે આવશે, શ્રીસિદ્ધાચલ જશું;
 ઋષભ જિણુંદ જુહારીને, સૂરજ કુંડમાં નાશું. ॥ તે૦
 ॥ ૧ ॥ સમવસરણમાં બેસીને, જિનવરની વાણી ॥
 સાંભળશું સાચે મને, પરમારથ જાણી ॥ તે૦ ॥ ૨ ॥
 સમકિત વ્રત સૂઝાં ધરી, સદ્ ગુરુને વંદી ॥ પાપ સય
 લ આલોછને, નિજ આતમ નિંદી ॥ તે૦ ॥ ૩ ॥ ૫
 ડિક્કમણાં દોથે ટંકના, કરશું મન કોડે ॥ વિષય કષા
 ય વીસારીને, તપ કરશું હોડે ॥ તે૦ ॥ ૪ ॥ વાલાને
 વૈરી ત્રિયે, નવિ કરવો વેહેરો ॥ પરના અવગુણ દેખી
 ને, નવિ કરવો ચેહેરો ॥ તે૦ ॥ ૫ ॥ ધર્મ થા
 નક ધન વાવરી, છકાયને હેતે ॥ પંચ મહાવ્રત લેછ
 ને, પાલશું મન પ્રીતે ॥ તે૦ ॥ ૬ ॥ કાયાની માયા
 મેલીને, પરિસહને સહેશું ॥ સુખ દુઃખ સઘણ વીસા
 રીને, સમ ભાવે રહેશું ॥ તે૦ ॥ ૭ ॥ અરિહંત દેવને

ઓલખી, ગુણ તેહના ગાથું ॥ ઉદય રતન એ મ વીન
વે, ક્યારે નિરમલ થાથું ॥ તે ॥ ૮ ॥ ઇતિ ॥ ૮ ॥

॥ અથ શ્રી સિદ્ધાયત્ત સ્તવનં ॥

॥ મારું મન મોહું રે શ્રીસિદ્ધાયત્તે રે, દેખીને
હરણિત થાય ॥ વિધિશું કીજે રે યાત્રા એહની રે, ભવ
ભવનાં દુઃખ જાય ॥ મા ॥ ૧ ॥ પાંચમે આરે રે ૫ ॥
વન કારણે રે, એ સમું તીરથ ન કોય ॥ મોહોટો મ
હિમા રે મહિયલ એહનો રે, આ ભરતે ઇહાં જોય ॥
॥ મા ॥ ૨ ॥ એણે ગિરિ આબ્યારે જિનવર ગણુધ
રા રે, સિદ્ધા સાધુ અનંત ॥ કઠિણ કર્મ પણ એણે
ગિરિ ફરસતાં રે, હોએ કર્મની શાંત ॥ મા ॥ ૩ ॥
જૈન ધર્મનો જયો જણીયે રે, માનવ તીર્થ એ થંભ ॥
સુર નર કિન્નર નૃપ વિદ્યાધરા રે, કરતા નાટારંભ
॥ મા ॥ ૪ ॥ ધન્ય ધન્ય દાહાડો રે ધન્ય ધન્ય એવડી
રે, ધરીયે દૃઢ્ય મઝાર ॥ જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ એહના ગુ
ણ ધણારે, કહેતાં નાવેરે પાર ॥ મા ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥ ૫ ॥

॥ અથ શત્રુજય સ્તવના રાગ પ્રભાતી ॥

॥ ચાલોને પ્રીતમજી પ્યારા, શેત્રુંજે જગ્યે ॥ શેત્રુંજે
જગ્યે રે સ્વામી, શેત્રુંજે જગ્યે ॥ ચાલો ॥ એ આં
કણી ॥ શું સંસારે રહ્યાછો મુંઝી, દિન દિન તન છી

જે ॥ આથ આલની છાયા સરખી, પોતાની કીજે ॥
 ચાં ॥ ૧ ॥ જે કરવું તે પેહેત્રાં કોજે, કાલે શીવાતું ॥
 અણુચિંતવી આવી પડશે, સખત્રાની લાતું ॥ ચાં ॥
 ૨ ॥ ચતુરાઈશું ચિતમાં ચેની, હાથેં તે સાથે ॥ મરણ
 તણું નીશાણા મોટાં, માજે છે માથે ॥ ચાં ॥ ૩ ॥
 માતા મરદેવાનંદન નિરખી, ભવસફલો કીજે ॥ દાન
 વિજય સાહેબની સેવા, એ સંખત્રાલીજે ॥ ચાં ॥ ૪ ॥

॥ અથશ્રી ચોવીસજિન સ્તવનં ॥

॥ પ્રહસમે ભાવ ધરી ઘણો, પ્રણમું મન રે આણું
 દા ॥ ધન્ય વેદા ધન્ય તે ઘડી, નિરખું પ્રભુ મુખ ચંદા
 ॥ પ્રં ॥ ૧ ॥ ઋષભ અજિત સંભવ ભક્ષા, અભિનંદ
 ન વંદું ॥ સુમતિ પદ્મપ્રભ જિનવરા, શ્રીસુપાર્શ્વજિ
 નંદા ॥ પ્રં ॥ ૨ ॥ ચંદ્રપ્રભ સુવિધિ નમું, શીતલ
 શ્રેયાંસ ॥ વાસુપૂજ્ય વિમલ પ્રભુ, અનંત ધર્મ જિણું
 દા ॥ પ્રં ॥ ૩ ॥ શાંતિ કુંથુ અર જિનવરા, એ
 ત્રણ ચક્રો કહોજે ॥ મહી મુનિપુત્ર પ્રભુ, નમિ
 નેમ જિણુંદા ॥ પ્રં ॥ ૪ ॥ પાર્શ્વ વીર નિત્ય વંદિએ,
 એહવા જિન ચોવીશ ॥ જ્ઞાનવિમલ સૂરિ પ્રણમતાં,
 નિન હોયે જગીશ ॥ પ્રં ॥ ૫ ॥ ધૃતિ ॥ ૧૧ ॥

॥ અથ શ્રી સુવિધિજિન સ્તવનં, રાગ પ્રભાતી ॥

॥ મુજરા સાહેબ મુજરા સાહેબ, સાહેબ મુજરામેરા
રે ॥ સાહેબ સુવિધિ જિનેસર ખ્યારા, ચરણ પખાલું
પ્રભુ તેરા રે ॥ મુ० ॥ ૧ ॥ કેશર ચંદન ચરચું અં
મે, ફૂલ ચણાવું શેરા રે ॥ ઘંટ બજાવું અગર ઉખેલું,
કરું પ્રદક્ષિણ ફેરા રે ॥ મુ० ॥ ૨ ॥ પંચશબ્દ વાજ વ
જડાવું, નૃત્ય કરું અધિકેરા રે ॥ રૂપચંદ ગુન ગાવત હ
રખિત, દાસ નિરંજન તેરા રે. ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥ ૧૨ ॥

॥ રાગ કલ્યાણ ॥

॥ મોહકૈસે તારોગે દીનદયાલ ॥ મોહે ॥ તા
રે તો પિયા નિત તુમ તારો, બિન તરવેકુંલીયો સંભા
લ ॥ મોહે ॥ ૧ ॥ કંચનકો કહા કંચન કરવો, મ
લિન કંચન પરજાલ ॥ મોહે ॥ કામક્રોધ મદ લ
પટ રહ્યો નિત, મહા મોહજંજાલ ॥ મોહે ॥ ૨ ॥
મોય પાપીકું પાવન કરવો, બહોત કઠીન કૃપાલ ॥
મોહે ॥ મહિતનાથ પ્રભુ મોહની મૂરત, રૂપચંદ ગુ
ન માલ ॥ કરત નિહાલ ॥ મોહે ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥ ૧૩ ॥

॥ અથશ્રી પ્રભાતિસ્તવનં ॥

॥ તુંહિ નાથ હમારો રે ॥ જિનપતિ, તુંહિ નાથ
હમારો ॥ યોગ ખેમંકર ભવિક સકલકે, સેવક હૈયામાં

હેધારોરે ॥ જિં ॥ તૂં ॥ ૧ ॥ એ ટેક ॥ જો ગુન પા
એ નહી સો મિલાવત, પાએ ગુન કું સુધારો ॥ અન
ભિરામ કલિ મલ કરો દૂરે, અખ મોહે પાર ઉતારો
રે ॥ જિં ॥ તૂં ॥ ૨ ॥ ત્રિભુવન નાથ સાર કરો
મોરી, કરૂણા નજર નિકાલો ॥ પાસ ચિંતા મણુ ભાનુ ચંદ
કી, એહી વિનતી અવધારોરે ॥ જિં ॥ તૂં હિં ॥ ૩ ॥

॥ અથ શ્રી પાર્શ્વજિન પ્રભાતિ સ્તવનં ॥

॥ મેરે એ પ્રભુ ચાહિયે, નિત ઊઠી દરિસણુ પા
જિં ॥ ચરણુ કમલ સેવા કરું, ચરણે ચિત્ત લાઉં ॥
મેરેએ પ્રં ॥ ૧ ॥ મન પંકજકે મેહેલમે, પ્રભુ પાસ
બેઠાઉં ॥ નિપટ નજિક મેં હુધરહું, મેરો જીવ રમા
ઉં ॥ મેં ॥ ૨ ॥ અંતર જમી એકતું, અંતરીક ગુ
ન ગાઉં ॥ આનંદ કહે પ્રભુ પાસજી, કછુ ઓર નચા
હું ॥ મેતો અવર નધ્યાઉં ॥ મેં ॥ ૩ ॥ ધૃતિ ॥ ૧૫ ॥

॥ અથ શ્રી પાર્શ્વજિન પ્રભાતી સ્તવનં ॥

॥ ઉઠો ઉઠોરે મોરા આતમરામ, જિન મુખ
જેવા જધયે રે ॥ ઉથલો ॥ પ્રભુજીનો દરિસણુછે અતિ
દોહલો, તે કિમ સોહલો જાણો રે ॥ વારવાર માનવ
લવ જેહવો, મલવો મુસકીલ ટાણો રે ॥ ઉઠો ॥ ૧ ॥
ચાર દિવસનો ચટકો મટકો, દેખીને મત રાચો રે

વિણસી જતાં વાર ન લાગે, કાયા ઘઢછે કાચો રે
 ॥ ઉઠો ॥ ૨ ॥ હીરો હાથ અમૂલક પાચો, મૂઠ
 પણે મત ઝમજે રે ॥ સહેજ સલૂણા પાસ જિણુંદ
 શું, રાજી થઈ ચિત્ત રમજે રે ॥ ઉઠો ॥ ૩ ॥ અ
 નંતગુણે કરી ભરિઆ જિનવર, પૂરવ પુણ્યે પાચોરો ॥
 તે દેખીને મહારા મનમાં, આનંદ અધિક સોહાચો રે
 ॥ ઉઠો ॥ ૪ ॥ મન ગત મોરા આતમ રામ, કરજો
 સુકૃત કમાઈ રે ॥ લાભ ઉદય જિણુચંદ લઈને, વર્તે
 સિદ્ધસવાઈ રે ॥ વર્તે આનંદ વધાઈ રે ॥ ઉઠો ॥ ૫ ॥

॥ અથશ્રી વીરજિન સ્તવનં ॥

॥ મેં નહી જોણ્યો નાથજી, મોસું દૂર પડાયા ॥ પી
 છું સેં વર્જમાનજી, શિવમેહેલ સધાયા ॥ મેં ॥ ૧
 ॥ વચન તુમારો માનકે, મેં દીક્ષા લીની ॥ લોક લા
 જ સખ ત્યાગકે, ઘર ઘર ભીક્ષા કીની ॥ મેં ॥ ૨
 ॥ દરસ તુમારો દેખતો, રહેતો રંગ રાતો ॥ વચન તુ
 મારો શિર ધરી, ગુણ તોરા ગાતો ॥ મેં ॥ ૩ ॥
 જિહાં જિહાં સંશય ઉપજે, તોશું પૂછી લીજે ॥ જ્ઞા
 ન સુધારસકી કથા, કહો કોણુશું કીજે ॥ મેં ॥ ૪
 ॥ સહી સહી તું વીતરાગહે, નહી રાગકી રેખા ॥ શ
 ત્રું મિત્ર તેરે સમ ભયે, સો મેં નજરે દેખા ॥ મેં ॥ ૫ ॥

૫ ॥ શુકલધ્યાન શ્રેણે ચઢ્યા, ગુરૂ જૌતમ ગાયા ॥
 અનિત્ય ભાવના ભાવતાં, કેવલ પદં પાયા ॥ મેં ॥
 ૬ ॥ પૂરન બ્રહ્મ પ્રગટ ભયા, નવિ જયે છિપાયા ॥
 રૂપચંદ ભકતેં કરી, ચરને શિર લાયા ॥ મેં ॥ ૭ ॥
 ॥ અથશ્રી વર્દ્ધમાનજિનસ્તવનં ॥ રાગ વેલાઉલ ॥

॥ રે મન કયું જિન નામ વીસારયો ॥ રેમનં
 ॥ વિષય વિકાર મહામદ્ધારયો, જનમ જુઆ જ્યું
 હારયો ॥ રેમનં ॥ ૧ ॥ જિને તોકું નરદેહી દીની, ગ
 ભંકી આંચ ઉધારયો ॥ તા પ્રભુજીકું તેં શઠ મૂરખ,
 એક ઘડી ન સંભારયો ॥ રેમનં ॥ ૨ ॥ નહીં કછુ
 દાન શીયલ તપપૂજ, નહી જિન નામ ઉચારયો ॥
 જૈનધર્મ ચિંતામણિ સરિખો, કાચ જણુ કર ડારયો
 ॥ રેમનં ॥ ૩ ॥ કરલે સુકૃત દયા ઉદ્ધરલે, જો
 ભવ ચાહત મુધારયો ॥ હરખચંદ વર્દ્ધમાન જિનેસર,
 અવસર માંહેં ન સંભારયો ॥ રેમનં ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ શ્રી શૌલ સતીનો છંદ ॥

॥ આદિ નાથ આદેં જિનવર વંદી, સફલ મનો
 રથ કીજયેં એ ॥ પ્રભાતે ઉઠી માંગલિક કામેં, શૌલ
 સતીનાં નામ લીજિયેં એ ॥ ૧ ॥ ખાલકુમારી જગહિ
 તકારી, બ્રાહ્મી ભરતની બેહેનડા એ ॥ ઘટ ઘટ વ્યાપ

ક અક્ષર રૂપે, શોલ સતીમાંહિ જે વડી એ ॥ ૨ ॥ ખા
હુખત્ત ભગિની સતીય શિરોમણિ, સુંદરી નામેં રિષ
ભ સુતા એ ॥ અંક સ્વરૂપી ત્રિભુવન માંહે, જેહ અનુ
પમ ગુણ જુતાએ ॥ ૩ ॥ ચંદનખાલા ખાલપણથી,
શીયલ વતા શુદ્ધ શ્રાવિકા એ ॥ અડદના ખાકુલા
વીર પ્રતિજ્ઞાભ્યા, કેવલ લહી પ્રત ભાવિકા એ ॥ ૪ ॥
ઉગ્રસેન ધૂઆ ધારિણી નંદન, રાજિમતી નેમ વલ્લભા
એ ॥ જોવન વેશે કામનેં જાણ્યો, સંજમ લેઈ
દેવ દુલ્લભા એ ॥ ૫ ॥ પંચભરતારી પાંડવ નારો,
દ્રુપદતનયા વખાણીએ એ ॥ એકશો આઠે ચીર પૂ
રાણાં, શીયલ મહિમા તસ જાણીએ એ ॥ ૬ ॥ દશ
રથ નૃપની નારી નિરૂપમ, કૌશલ્યા કુલચંદ્રિકા એ ॥
શીયલ સલુણી રામ જનેતા, પુણ્ય તણી પ્રનાલિકા
એ ॥ ૭ ॥ કૌશાંબિક ઠામેં સંતાનિક નામેં, રાજ્ય કરે
રંગ રાજ્યો એ ॥ તસ ધરધરણી મૃગાવતી સતી, સુ
રભુવનેં જશ ગાજ્યો એ ॥ ૮ ॥ સુલસા સાયો શી
યલેં ન કાચી, રાચી નહી વિષયારસેં એ ॥ મુખડું જે
તાં પાપ પડાએ, નામ લેતાં મન ઉલ્લસે એ ॥ ૯ ॥
રામ રઘુવંશી તેહની કામિનો, જનકસુતા સીતા સ
તી એ ॥ જગ સહુ જણે ધીજ કરંતાં, અનલ શીતલ

થયો શીયલથી એ ॥ ૧૦ ॥ કાએ તાંતણે ચાલણી બાં
 ધી, કૂવા થકી જલકાઢીયું એ ॥ કલક ઉતારી સતીય
 સુભદ્રા, ચંપા બાર. ઉઘાડીયું એ ॥ ૧૧ ॥ સુરનર વં
 દિત શીયલ અખંડિત, શિવા શિવપદગામિની એ ॥
 જેહને નામેં નિર્મલ થઇયેં, બલિહારી તસ નામની એ
 ॥ ૧૨ ॥ હસ્તીનાગપુરેં પાંડુરાયની, કુંતાનામે કામિ
 ની એ ॥ પાંડવ માતા દસે દસારની, બેહેન પતિવ્રતા
 પદ્મની એ ॥ ૧૩ ॥ શીલવતી નામેં શીલવ્રત ધારિ
 ણી, ત્રિવિધેં તેહને વંદીયેં એ ॥ નામ જપતાં પાતક
 જાએ, દરિસણુ દુરિત નિકંદીયેં એ ॥ ૧૪ ॥ નિષિ
 ધા નગરી નલહ નરિંદની, દમયંતી તસ ગેહિની
 એ ॥ સંકટ પડતાં શીયલજ.રાખ્યું, ત્રિભુવન કીર્તિ જે
 હની એ ॥ ૧૫ ॥ અનંગ અજીતા જગજન પૂજિતા,
 પુષ્પ ચુલાને પ્રભાવતી એ ॥ ત્રિશ્વ વિખ્યાતા કામિત
 દાતા, શોલમી સતી પદમાવતી એ ॥ ૧૬ ॥ વીરે
 ભાંખી શાસ્ત્રેં શાખી, ઉદયરતન ભાંખે મુદા એ ॥
 વાહાણું વાતાં જે નર ભણશે, તે લેશે સુખ સંપદા
 એ ॥ ૧૭ ॥ ઇતિ શોલ સતીનો છંદ ॥

॥ અથ ભગવંતની પૂજા કરવા સમયે નવે અં ॥

॥ ગે તિલક કરતાં પાઠ ડિચારવો તે કહેછે ॥

॥ દોહા ॥ જલ ભરિ સંપુટ પત્રમાં, યુગલિક નર
પૂજંત ॥ ઋષભ ચરણ અંગુઠો, દાયક ભવજલ અંત
॥ ૧ ॥ જનુ ખલેં કાઉસ્સગ્ગ રહ્યા, વિચરયાદેશ વિ
દેશ ॥ ખડાં ખડાં કેવલ લહ્યું, પૂજે જનુ નરેશ ॥ ૨
॥ લોકાંતિક વચનેં કરી, વરસ્યા વરસી દાન ॥ કર
ક'ડેં પ્રભુ પૂજના, પૂજે ભવિ ખડુ માન ॥ ૩ ॥ મા
ન ગયું દોય અંશથી, દેખી વીર્ય અનંત ॥ ભુજ ખ
લેં ભવજલ તરયા, પૂજે ખંધ મહંત ॥ ૪ ॥ રતન
ત્રયિ ગુણ ઉજલી, સકલ સુગુણ વિશરામ ॥ નાભિ
કમલની પૂજનાં, કરતાં અવિચલ ધામ ॥ ૫ ॥ દ
દ્ય કમલ ઉપશમ ખલેં, ખાલ્યા રાગને રોષ ॥ હેમ
દહે વન ખંડનેં, દદ્ય તિલક સંતોષ ॥ ૬ ॥ શોભ
પોહોર દેધદેશના, કંઠ વિવર વર્તુલ્ય ॥ મધુર ક્વનિ
સુર નર સુણે, તેણે ગલે તિલક અમુલ્ય ॥ ૭ ॥ તીર્થ
કર પદ પુણ્યથી, ત્રિભુવન જન સેવંત ॥ ત્રિભુવન
તિલક સમા પ્રભુ, ભાલતિલક જયવંત ॥ ૮ ॥ સિ
દ્ધશિલા ગુણ ઉજલી, લોકાંતે ભગવંત ॥ વસિયા
તિણે કારણ ભવિ, શિર શિખા પૂજંત ॥ ૯ ॥ ઉપદે

શક નવતત્ત્વના, તેણે નવ અંગ જિણુંદ ॥ પૂજે બહુ
વિધ ભાવથી, કહે શુભ વીર મુણિંદ ॥૧૦॥ ઇતિ ॥

॥ અથ દોહા ॥

॥ જીવડા જિનવર પૂજ્યે, પૂજનાં ફલ જોય ॥
રાજ નમે પ્રજનમે, આણ ન લોપે કોય ॥ ૧ ॥ કુંભે
બાંધ્યો જલ રહે, જલવિના કુંભ ન હોય ॥ જ્ઞાને બાં
ધ્યો મન રહે, ગુરવિના જ્ઞાન ન હોય ॥ ૨ ॥ ગુરદી
વો ગુરદેવતા, ગુર વિના ઘોર અંધાર ॥ જેગુર વાણી
વેગલા, તે રડવડીયા સંસાર ॥ ૩ ॥ ભાવે ભાવના
ભાવિયે, ભાવે દીજે દાન ॥ ભાવે જિનવર પૂજ્યે,
ભાવે કેવલ જ્ઞાન ॥ ૪ ॥ પ્રભુ નામકી ઓપધી, ખરે
મનશું ખાય ॥ રોગ પીડા વ્યાપે નહીં, મહા દોષ મિ
ટ જાય ॥ ૫ ॥ પ્રભુ પુજનકું હું ચલ્યો, કેશર ચંદન
ચનસાર ॥ નવે અંગે પૂજુ કરી, ભવ સાયર પાર ઉ
તાર ॥ ૬ ॥ પાંચ કોડીને ફૂલડે, પામ્યા દેશ અઢાર
॥ કુમારપાલ રાજ થયો, વર્ચ્યો જય જય કાર ॥
॥ ૬ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ આરતી લિખ્યતે ॥

॥ પેહેલી આરતી પ્રથમ જિણુંદા ॥ શત્રુજય મં
ગુ નકપલ જિણુંદા ॥ શ્રીસિદ્ધાચલ તીર્થે આજ્યા,

પૂરવ નવાણું ભવિક મન ભાવ્યા ॥ આરતી કીજે શ્રી
 જિનવરકી ॥ ૧ ॥ દૂસરી આરતી શાંતિ જિણુંદકી ॥
 શાંતિ કરે પ્રભુ શિવ મારગકી ॥ પારેવો જોણે શર
 જે રાખ્યો ॥ કેવલ પામીને ધર્મ પ્રકાસ્યો ॥ આં
 ॥ ૨ ॥ ત્રીસરી આરતી શ્રીનેમનાથ ॥ રાજુલ નારી
 તારી નિજ હાથ ॥ સહસ પુરૂષશું સંયમલીધો ॥
 કરી નિજ આતમ કારજ સીધો ॥ આં ॥ ૩ ॥
 ચોથી આરતી ચિહુંગતિ વારી ॥ પારસનાથ ભવિક
 હિતકારી ॥ ગોડીપાસ સંખેસરો પાસ ॥ ભવિજન
 ની પૂરે મન આસ ॥ આં ॥ ૪ ॥ પાંચમી આરતી
 શ્રીમહાવીર ॥ મેરૂ પરેજિમ રહ્યાં ધીર ॥ સાઠા બાર
 વરસ તપ તપીયા ॥ કર્મ અપાવીને શિવપુર વસિ
 યા ॥ આં ॥ ૫ ॥ ઇણિપરે પ્રભુજીની આરતી કર
 શે ॥ શુભ પરિણામે શિવપુર વરસે ॥ ઇણિપરે જિન
 જીની આરતી ગાવે ॥ શુભ પરિણામે શિવપુર જાવે
 ॥ કરજોડી સેવક એમ બોલે ॥ નહી કોઇ મારા
 જિનજીને તોલે ॥ આં ॥ ૬ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ આર મંગલિક ॥

॥ આજઘરે નાથ પધારયા ॥ કીજે મંગલ આર
 ॥ આં ॥ પહેલે મંગલ પ્રભુજીને પૂજું ॥ ઘસી કેસ

૨ ધનસાર ॥ આં ॥ ૧ ॥ બીજે મંગલ અગર ઉખેલું
 ॥ કંઠે ઠલું ફૂલ હાર ॥ આં ॥ ત્રીજે મંગલ આર
 તી, ઉતાર ॥ ઘંટબજલું રણકાર ॥ આં ॥ ૨ ॥
 ચોથે મંગલ પ્રભુગુણ ગાઉં ॥ નાટિક થઇથઇ કાર
 ॥ આં ॥ રૂપચંદ કહે નાથ નિરંજન ॥ ચરણ ક
 મલ જઈ વાર ॥ આં ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ મંગલિક દીપક ॥

॥ દીવોરે દીવો મંગલિકદીવો ॥ આરતી ઉતા
 રીને બહુ ચિરંજીવો ॥ દીં ॥ સોહામણું ઘર પર્વદીવા
 લી ॥ અંબર ખેલે અબલાબાલી ॥ દીં ॥ દેપાલ ભ
 ણે ઇણે દેવ અનુઆલી ॥ ભાવે ભગતે વિદ્ય નિવા
 રી ॥ દીં ॥ દેપાલ ભણે ઇણે કલી કાલે ॥ આરતી
 ઊતારી રાજ કુંઆર પાલે ॥ દીં ॥ તે ઘર મંગલિક
 જે ઘર મંગલિક ॥ ચતુર્વિધ સંઘ ઘર મંગલિક દીવો
 ॥ દીં ॥ ઇતિ મંગલિક દીપક સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ શ્રી જિનસ્તુતિઃ ॥

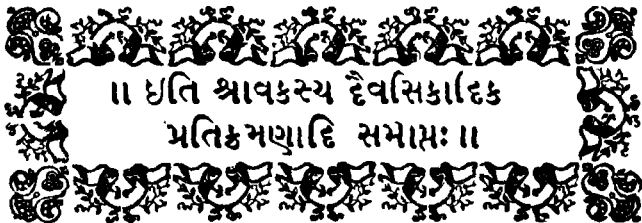
॥ ભવ ભવ તુંમહિંજ દેવ, ચરણ તોરાંધર ॥ ભ
 વસાયરથી તાર, અરજ આવી કર ॥ ૧ ॥ પ્રભુદ
 રિશન સુખસંપદા, પ્રભુદરિશન નવનિદ્ધિ ॥ પ્રભુદરિ
 શનથી પામીયે, સકલ પદારથ સિદ્ધિ ॥ ૨ ॥

જગતસ્વામી મોક્ષગામી, મોક્ષગામી સુખ કરે ॥
 પ્રભુ અજર અમર અખંડ નિર્મલ, મોહમિથ્યા ત
 મહરો ॥ ૩ ॥ દેવાધિદેવા ચરણસેવા, નિત્ય
 મેવા આપીયે ॥ નિજદાસ જાણી દયા આણી,
 આપ સમોવડ થાપીયે ॥ ૪ ॥ અનુભવરત્ન ચિંતા
 મણિ, અનુભવસિદ્ધ સ્વરૂપ ॥ અનુભવ મારગ મો
 ક્ષનો, અનુભવ કેવલરૂપ ॥ ૫ ॥ શ્રી અનંત ના
 થ પ્રગટ પરમેસર, અલિય વિદ્યત સવિ દૂર કરે ॥
 વાટ ધાટ સમરે જે સાહેબ, ભય ભંજન ચક્રચૂર ક
 રે ॥ ૬ ॥ લીલાલગ્ધી દાસ તુમારો, કોઈ ખૂંજે કો
 ઇ અરજ કરે ॥ પ્રભુ નજર કરીને નિરખો સાહે
 બ, તુમ સેવક અરદાસ કરે ॥ ૭ ॥ આબુ અષ્ટાપદ
 ગિરનાર, સમેત શિખર સેત્રુંજે સાર ॥ પયે તીર્થ
 ઉત્તમ ઠામ, સિદ્ધિગયા તેને કરૂં પ્રણામ ॥ ૮ ॥

॥ અથ શ્રીચક્રેસરીમાતાની આરતી ॥

॥ જય જય આરતી દેવી તુમારી ॥ નિત પ્રણમું
 હું તુમ ચરણારી ॥ જ૦ ॥ ૧ ॥ શ્રીસિદ્ધાયલ ગિ
 રિ રખવાલી ॥ નામ ચક્રેસરી જગ સૌખ્યાલી ॥ જ૦
 ॥ ૨ ॥ વિધિ પક્ષગચ્છની શાસન દેવી ॥ સકલ શ્રી
 સંધને સુખ કરેવો ॥ જ૦ ॥ ૩ ॥ નીલવટ ટીલડી ર

તન બિરાજે ॥ કાને કુંડલ દોય રવિ શશિ છાજે ॥
 જ૦ ॥ ૪ ॥ બાંહે બાલુબંધ બેરખા સોહે ॥ નીલ
 વરણ સૂચકે મનમોહે ॥ જ૦ ॥ ૫ ॥ સોવન મય નિ
 ત ચૂનડી ખસકે ॥ પાયેં ધુવરડા ધમ ધમ ધમકે ॥
 જ૦ ॥ ૬ ॥ વાહન ગરૂડ ચઢ્યાં બહુ પ્રેમે ॥ તુજ ગુ
 ણ પાર ન પાઉં કેમે ॥ જ૦ ॥ ૭ ॥ ચૂનડી જડામાં
 દેહ અતિ દીપે ॥ નવસરા હારેં જગ સહુ ભપે ॥ જ૦
 ॥ ૮ ॥ નિત નિત માની આરતી ઊતારે ॥ રોગ સો
 ગ ભય દૂર નિવારે ॥ જ૦ ॥ ૯ ॥ તસ ધર પુત્ર પૌત્રા
 દિક છાજે ॥ મનવંછિત સુખ સંપદ રાજે ॥ જ૦ ॥
 ॥ ૧૦ ॥ દેવચંદ્રા મુનિ આરતી ગાવે, જ્યો જ્યો
 મંગલ નિત્ય વધાવે ॥ જ૦ ॥ ૧૧ ॥ ઇતિ સંપુર્ણ ॥

॥ અથ રાત્રિભોજનની સજ્જાય પ્રારંભઃ ॥

॥ પુણ્ય સંજોગેં નરભવ લાઘો, સાધો આતમ કાજ
 ॥ વિષયા રસ જણો વિષ સરિષો, એમ ભાંખે જિનરા
 જ રે પ્રાણી ॥ રાત્રિભોજન વારો ॥ આગમ વાણી સા
 ચી જણી, સમકિત ગુણ સહીનાણી રે પ્રાણી ॥ રા
 ત્રિં ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ અલક્ષ્ય બાવીશમાં રચણી
 ભોજન, દોષ કહ્યા પરધાન ॥ તેણેં કારણ રાતેં મતજ
 મજે, જો હુવે હઠડે શાનરે ॥ પ્રાં ॥ ૨ ॥ દાન સ્નાન આ
 યુધને ભોજન, એટલાં રાતેં ન કીજે ॥ એ કરવાં સુર
 જની સાખેં, નીતિવચન સમજજે રે ॥ પ્રાં ॥ ૩ ॥ ઉત્ત
 મ પશુ પંખી પણ રાતેં, ટાલે ભોજન ટાણો ॥ તુમેં તો
 માનવી નામ ધરાવો, કેમ સંતોષ ન આણો રે ॥ પ્રાં ॥
 ૪ ॥ માખી જૂ કીડી કોત્રી આવડો, ભોજનમાં જો આવે
 ॥ કોઠ જલોદર વમન વિકલતા, એવા રોગ ઉપાવે રે
 ॥ પ્રાં ॥ ૫ ॥ છતું ભવ જીવહત્યા કરતાં, પાતક જેહ ઉપા
 યું ॥ એક તલાવ ફેડતાં તેટલું, દૂષણ સુગુર બતાયું રે
 ॥ પ્રાં ॥ ૬ ॥ એકલોત્તર ભવ સર ફેડયા-સમ, એક દ
 વ દેતાં પાપ ॥ અઠલોત્તર ભવ દવ દીધા જિમ, એક
 કુવણિજ સંતાપ રે ॥ પ્રાં ॥ ૭ ॥ એકશી ચુમ્મા
 લીશ ભવ લગેં કીધાં, કુવણિજના જે દોષ ॥ કૂડું એક

કલંક દિયંતાં, તેહવો પાપનો પોષ રે ॥ પ્રાં ॥ ૮૮ ॥ એ
 કશે ॥ એકાવન લવ લગેં દીધાં, કૂડાં કલંક અપાર ॥
 તેવું રે એક શીયલ ખંડ્યામાં, દોષ કહો નિરધાર રે ॥
 પ્રાં ॥ ૮૯ ॥ એકશે ॥ નવાણું લવ લગેં ખંડ્યાં, શીય
 લ વિષય સંબંધ ॥ તેહવો એક રાત્રિજિમવામાં, કર્મ નિ
 કાચિત ખંધ રે ॥ પ્રાં ॥ ૧૦ ॥ રાત્રિભોજનમાં દોષ
 ઘણા છે, કહેતાં નાવે પાર ॥ કેવલી કહેતાં પાર ન
 પાવે, પૂરવ કોડી મઝાર રે ॥ પ્રાં ॥ ૧૧ ॥ એવું
 જાણીને ઉત્તમ પ્રાણી, નિત્ય ચોવિહાર કરીજે ॥ મા
 સેં માસેં પાસખમણનો, લાભ એણેં વિધેં લીજેં રે ॥
 પ્રાં ॥ ૧૨ ॥ મુનિ વસતાની એહ શિખામણ, જે પાલે
 નર નારી ॥ સુર નર સુખ વિલસીનેં હોવે, મોક્ષ ત
 ણા અધિકારી રે ॥ પ્રાં ॥ ૧૩ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ શીયલવિષે પુરૂષને શિખામણની સજ્જાય ॥

॥ ચાલ ॥ સુણ સુણ કંતા રે, શીખ સોહામ
 ણી ॥ પ્રીત ન કીજેં રે, પરનારી તણી ॥ ઉથલો ॥
 પરનારી સાથેં પ્રીત પિઉડા, કહો કિણ પરેં કીજીયે
 ॥ ઉંધ વેચી આપણી, ઊઝગરો કેમ લીજીયે ॥ કા
 છડી છૂટો કહે લંપટ, લોકમાંહેં લાજીયે ॥ કુલ વિષ
 ય ખંપણ રખે લાગે, સગામાં કેમ માજીયે ॥ ૧ ॥

॥ ચાલ ॥ પ્રીતિ કરતાં રે, પેહેલાં બીહીજીયે ॥ રખે
 કાઠ જાણે રે, મનશું ધૂજીયે ॥ ઉયલો ॥ ધૂજીયે મન
 શું જૂરીયે પણ, જોગ મનવો છે નહીં ॥ રાત દિન
 વિજપંતાં જાયે, અવટાઈ મરણું સહો ॥ નિજ નારી
 થો સંતોષ ન વડ્યો, પરનારિથી કહો શું હશે ॥
 જો ભરે ભાણું તૃપ્તિ ન વણી, તો એક ચાટે શું થશે
 ॥ ૨ ॥ ચાલ ॥ મૃગ તૃષ્ણાથી રે, તૃષ્ણા નવિ ટલે ॥
 વેણુ પીડ્યાં રે, તેજ ન નોસરે ॥ ઉયલો ॥ ન નોસરે
 પાણી વલોવતાં, લવ લેશ માંખણનો વણી ॥ ખૂડતાં
 બાચક ભરીઆં કેણું, તે તરયા વાત ન સાંમણો ॥ તે
 મ નાર રમતાં પર તણી, સંતોષ ન વડ્યો એક વડો
 ॥ ચિત્ત ચટપટી ઉચ્ચાટ થાયે, નયણું નાવે નિદ્રડી
 ॥ ૩ ॥ ચાલ ॥ જોવો ખોટો રે, રંગ પતંગનો ॥ તે
 વો ચટકો રે, પરસ્ત્રી સંગનો ॥ ઉયલો ॥ પરનારી સા
 થે પ્રેમ પિડિડા, રખે તું જાણે ખરો ॥ દિન ચાર રંગ
 સુરંગ રૂડો, પછી નહીં રહે નિર્વરો ॥ જોવાણા સાથે નેક
 માંડે, છાંડ તેહશું વાતડી ॥ એમ જાણી મમ કરના
 હલા, પરનારિ સાથે પ્રીતડી ॥ ૪ ॥ ચાલ ॥ જો પ
 તિ વાહાલો રે, વંચે પાપણી ॥ પરશું પ્રેમે રે, રાચે
 સાપિણી ॥ ઉયલો ॥ સાપિણી સરખી વેણિ નિરખી,

રખે શીયલથકી ચલે ॥ આંખને મટકે અંગ લટકે, દે
 વ દાનવને છલે ॥ મન માંહેં કાલી અતિ રસાલી, વાણી
 મીઠી શેલડી ॥ સાંભલી ભોલા રખે ભૂલો જાણુને
 વિષ વેલડી ॥ ૫ ॥ ચાલ ॥ સંગ નિવારો રે, પરરા
 મા તણો ॥ શોક ન કીજે રે, મન મિલવા તણો ॥ ઉ
 થલો ॥ શોક શાને કરો ફાગટ, દેખવું પણ દોહિલું ॥
 ક્ષિણ મેડિયે ક્ષિણ સેરીયે, ભમતાં ન લાગે સોહિલું ॥
 ઉન્મદીસને નિઃશ્વાસ આવે, અંગ ભાંજે મન ભમે ॥ વ
 લી કમિની દેખી દેહ દાજે, અન્ન દીઠું નવિ ગમે ॥
 ૬ ॥ ચાલ ॥ જયે કલામી રે, મનશું કલ મલે ॥ ઉન્મ
 ત થઈને રે, અલલ પલલ લવે ॥ ઉથલો ॥ લવે
 અલલ પલલ જણો, મોહધેલો મન રડે ॥ મહામદન
 વેદન કઠિન જણી, મરણ વારૂ ત્રેવડો ॥ એ દશ અવસ્થા
 કામ કેરી, કંત કાયાને દહે ॥ એમ ચિત્ત જણી તજે રા
 જી, પારકી તે સુખ લહે ॥ ૭ ॥ ચાલ ॥ પરનારીના
 રે, પરાભવ સાંભલો ॥ કંતા કીજે રે, ભાવ તે નિર્મલો
 ॥ ઉથલો ॥ નિર્મલો ભાવે નાહ સંમજે, પરવધૂ રસ
 પરિહરો ॥ ચાંપીઓ કીચક ભીમસેને, શિલા હેઠલ સાં
 ભલો ॥ રણ પડ્યાં રાવણ દસે મસ્તક, રડ્ડાડ્યાં ગ્રથે
 કહ્યાં ॥ તેમ મુંજ પતિ દુઃખ પુંજ પામ્યો, અપજશ જ

ગમાંહે લલ્યાં ॥ ૮ ॥ ચાલ ॥ શીયલ સલુણા રે, મા
 ભુસ સોહીયે ॥ વિણુ આભરણે રે, જમ મન મોહીયે
 ॥ ઉથલો ॥ મોહીયે સુર નર કરે સેવા, વિષ અમીય
 થઈ સંચરે ॥ કેસરી સિંહ શીયાલ થાએ, અનલ અ
 તિ શીતલ કરે ॥ સાપ થાએ ફૂલમાલા, લચ્છી ઘર પા
 થી ભરે ॥ પરનારિ પરિહરિ શીયલ મન ધરી, મુકિત
 વધૂ હેલા વરે ॥ ૯ ॥ ચાલ ॥ તે માટે હું રે, વાલમ
 વીનવું ॥ પાએ લાગીને રે, મધુર વયણે સ્તવું ॥ ઉ
 થલો ॥ વયણુ માહાઈ માનીયે, પરનારીથી રહો વે
 ગલા ॥ અપવાદ માથે ચઢે મોટા, નરકે થઈયે દોહિલા
 ॥ ધન્ય ધન્ય તે નર નારિ જે જમ, શીયલ પાલે કુલ
 તિલો ॥ તે પામશે યશ જમત માંહી, કુમુદ ચંદ સમ
 ઉજ્જલો ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ શિયલવિષેનારીને શીખામણુની સજ્જય ॥

॥ ચાલ ॥ એક અનોપમ, શિખામણુ ખરી ॥
 સમજ લેજો રે, સઘલ્લી સુંદરી ॥ ઉથલો ॥ સુંદરીસે
 હેજે દૃઢ્ય હેજે, પર સેજે નવિ પેસીયે ॥ ચિત્તથકી
 ચૂકી લાજ મૂકી, પરમંદિર નવિ પેસીયે ॥ ખડુ ઘેર હીં
 ડી નાર નિર્લજ, શાસ્ત્રે પણ તજવી કહી ॥ જેમ પ્રેત
 દુષ્ટે પડયું ભોજન, જમવું તે જુગતું નહીં ॥ ૧ ॥ ચા

લા ॥ પરશુ' પ્રેમે' રે, હસીય ન બોલીયે' ॥ દાંત દેખાડી
 રે, ગુહ્ય ન બોલીયે' ॥ ઉથલો ॥ ગુહ્ય ધરતું' પરની
 આગે', કહોને' કેમ પ્રકાશીયે' ॥ વલી વાત જે વિપરીત
 ભાસે, તેહથી દૂરે' નાશીયે' ॥ અમુર સવારા અને અગો
 ચર, એકલાં નવિ જાઇયે' ॥ સહસાતકારે' કામ કરતાં,
 સહેજે' શીલે ગમાવીયે' ॥ ૨ ॥ ચાલ ॥ નટ વિ,
 ટ નરશુ' રે, નયણુ ન જોડીયે' ॥ મારગ જતાં રે, આધુ
 ઓઢીયે' ॥ ઉથલો ॥ આધુ' તે ઓઢી વાત કરત
 ધણુજ રૂડા શોભીયે' ॥ સામ્ર અને માના જણ્યા વિ
 ણુ, પલક પાસ ન થોભીયે' ॥ સુખ દુઃખ સરજ્યું' પા
 મીયે', પણ કુલાચાર ન મૂકીયે' ॥ પરવસ્ય વસતાં
 પ્રાણુ તજતાં, શીયલથી નવિ ચૂકીયે' ॥ ૩ ॥ ચાલ ॥
 બ્યસની સાથે' રે, વાત ન કીજ્યે' ॥ હાથો હાથે' રે,
 તાલી ન લીજ્યે' ॥ ઉથલો ॥ તાલી ન લીજે' નજર
 ન દીજે', ચંચલ ચાલ ન ચાલીયે' ॥ એક વિષય બુદ્ધે
 વસ્તુ કેહની, હાથે પણ નવિ જાલીયે' ॥ કોટિ કંદ
 ર્પ રૂપ સુંદર, પુરૂષ પેખી ન મોહિયે' ॥ તૃણખલાં તે
 લે ગણી તેહને, ફરિય સામું ન જોઇયે' ॥ ૪ ॥ ચાલ ॥
 પુરૂષ પીયારો રે, વલિ ન વખાણીયે' ॥ વૃદ્ધ તે પિતા
 રે, સરખો જાણીયે' ॥ ઉથલો ॥ જાણીયે' પીયુ વિણ

પુરુષ સઘલા, સહોદર સમ વડે ॥ પતિવ્રતાનો ધર્મ
 જોતાં, નાવે કોઈ તડો વડે ॥ કુરુષ કુષ્ટી કૂબડો ને,
 દુષ્ટ દુર્બલ નિર્ગુણો ॥ ભરતાર પામી ભામિની તે, ધં
 દ્રથી અધિકો ગુણો ॥ ૫ ॥ ચાલ ॥ અમર કુમારે
 રે, તજી સુર સુંદરી ॥ પવનજયે રે, અંજના પરિહ
 રી ॥ ઉયલો ॥ પરિહરિ સીતા રામે વનમાં, ન
 લે દમયંતી વલો ॥ મહા સતી માથે કષ્ટ પડ્યાં
 પણ, શીયલથી તે નવિ ચત્રી ॥ કસોટીની પરે ક
 સીઅ જોતાં, કંતશું વિહડે નહીં ॥ તન મન વચને
 શીયલરાખે, સતાં તે જાણો સહી ॥ ૬ ॥ ચાલ ॥
 રૂપ દેખાડી રે, પુરુષ ન પાડીયે ॥ વ્યાકુલ થઈને
 રે, મન ન બગાડીયે ॥ ઉયલો ॥ મન ન બગાડીયે
 પર પુરુષનું, જોગ જોતાં નવિ મત્રે ॥ કલંક માથે ચઢે
 ફૂડાં, સગાં સહુ દૂરે ટલે ॥ અણુસરજ્યો ઉચ્ચાટ થા
 થે, પ્રાણુ તિહાં લાગી રહે ॥ ઇહ લોક પામે આપ
 દા, પરલોક પીડા બહુ સહે ॥ ૭ ॥ ચાલ ॥ રામને
 રૂપે રે, શૂર્યનખા મોહી ॥ કાજ ન સીધું રે, અને ઇજ
 ત ખોઈ ॥ ઉયલો ॥ ઇજત ખોઈ દેખ અમયા, શેઠ
 મુદર્શન નવિ ચડ્યો ॥ ભરતાર આગલ પડી ભોંડી, અ
 પવાદ સવલે ઉચ્છડ્યો ॥ કામની બુદ્ધે કામિની એ,

વંકચૂત્ર વાહો ધણું ॥ પણ શીયત્રથી ચુકી નહીં,
 દૃષ્ટાંત એમ કેતાં લણું ॥ ૮ ॥ ચાલ્યા શીયલ પ્રભાવે
 રે, જીવો શોલે સતી ॥ ત્રિભુવનમાંહે રે, જે થત છતી
 ॥ ઉથલો ॥ છતી થઇને શીયત્ર રાખ્યું, કદપના કી
 ધી નહી ॥ નામ તેકનાં જગત જણે, વિશ્વમાં ઉમી
 રહી ॥ વિવિધ રત્નને જડિત ભૂપણ, રૂપસુંદરિ કિન્નરી
 ॥ એક શીયત્ર વિણ શોભે નહી, તે સત્ય જણ્યો સું
 દરી ॥ ૯ ॥ ચાલ્યા શીયત્ર પ્રભાવે રે, સહુ સેવા ક
 રે ॥ નવે વાડે રે, જેહ નિર્મલ ધરે ॥ ઉથલો ॥ ધરે નિ
 ર્મલ શીયલ ઉજ્જલ, તાસ કીર્તિ ઝલહલે ॥ મનકામના
 સર્વિ સિદ્ધિ પામે, અષ્ટ ભય દુરે ટલે ॥ ધન્યધન્ય તે જ
 ણો ધરા, જે શીયત્ર ચોખું આદરે ॥ આનંદવા તે એ
 વ પામે, ઉદય મહા જસ વિસ્તરે ॥ ૧૦ ॥ ધતિ ॥

॥ અથ ક્રોધની સજ્જાય, ॥

॥ કડુવાં ફલ છે ક્રોધનાં, જ્ઞાની એમ બોલો ॥ રી
 શ તણો ॥ રસ જણીયે, હલાહલ તોલે ॥ ૧ ॥ ૧ ॥
 ક્રોધે ક્રોડ પૂરવ તણું, સંજમ ફલ જય ॥ ક્રોધ સહિત
 તપ જે કરે, તે તો લેખે ન થાય ॥ ૧૦ ॥ ૨ ॥ સાધુ ધણો
 તપિયો હુતો, ધરતો મન વૈરાગ ॥ શિષ્યને ક્રોધ થકી
 થયો, ચંડકોશીઓ નાગ ॥ ૧૦ ॥ ૩ ॥ આમ ઉઠે જે

ધર થકી, પહેલું તે ધર ખાલે ॥ જલનો જોગ જો નવિ
મલે, તો પાસેનું પરજલે ॥ કં ॥ ૪ ॥ ક્રોધ તણી
મતિ એહવી, કહે કેવલનાણી ॥ હાણુ કરે જે હેતની
જલવળે એમ જાણી ॥ કં ॥ ૫ ॥ ઉદયરતન કહે
ક્રોધને, કાઢજે મલે સાહી ॥ કાયા કરજે નિરમલી,
ઉપસમ રસ નાહી ॥ કં ॥ ૬ ॥

॥ અથ માનની સજ્જાય ॥

॥ રે જીવ માન ન કીજીયે, માનેં વિનય ન આ
વેરે ॥ વિનય વિન ॥ વિદ્યા નહીં, તો કિમ સમકિત પાવે
રે ॥ રે ॥ ૧ ॥ સમકિત વિષુ ચારિત્ર નહીં, ચારિ
ત્ર વિષુ નહીં મુકિત રે ॥ મુકિતનાં સુખ છે શાશ્વતાં,
તે કેમ લહિયેં જીકિત રે ॥ રે ॥ ૨ ॥ વિનય વડો
સંસારમાં, ગુણમાં અધિકારી રે ॥ માનેં ગુણ જાયે
મલી, પ્રાણી જો જો વિચારી રે ॥ રે ॥ ૩ ॥ માન ક,
રથું જો રાવણું, તે તો રામેં માર્યો રે ॥ દુર્યોધન મર
વેં કરી, અતે સર્વ હાર્યો રે ॥ રે ॥ ૪ ॥ શૂંકાં લા
કડાં સારિખો, દુઃખદાયી એ ખોટો રે ॥ ઉદય રતન કહે
માનને, દેખે દેશવટો રે ॥ રે ॥ ૫ ॥

॥ અથ માયાની સજ્જાય ॥

॥ સમકિતનું મૂલ જાણીયેં જી, સત્ય વચનસા

ક્ષાત ॥ સાચામાં સમકિત વસે ॥ જી, કૂડામાં મિથ્યાત્વ
 રે પ્રાણી ॥ મ કરીશ માયા લગાર ॥ ૧ ॥ એ
 આંકણી ॥ મુખ મીઠો જુઠો મને ॥ જી, કૂડ કપટનોરે
 કોટા ॥ જામે તો જી જી કરે જી, ચિત્તમાં તાકે ચોટ
 રે ॥ પ્રાં ॥ ૨ ॥ આપગરજે આધો પડે જી, પણ
 ન ધરે વિશ્વાસ ॥ મનશું રાખે આંતરો જી, એ
 માયાનો પાસ રે ॥ પ્રાં ॥ ૩ ॥ જોડશું બાંધે પ્રીત
 હી જી, તેડશું રહે પ્રતિકૂલ ॥ મેલ ન છડે મન ત
 જો જી, એ માયાનું મૂલ રે ॥ પ્રાં ॥ ૪ ॥ તપ કી
 ધું માયા કરી જી, મિત્રશું રાખ્યો રે ભેદ ॥ મક્ષિ જિને
 શ્વર જાણ્યો જી, તો પામ્યા સ્ત્રી વેદ રે ॥ પ્રાં ॥ ૫ ॥ ઉ
 દયરત્ન કહે સાંભલો જી, મેલો માયાનો પુદ્ગ ॥ મુક્તિ
 પુરી જવા તણો જી, એ મારગ છે શુદ્ધ રે ॥ પ્રાં ॥ ૬ ॥

॥ અથ લોભની સજ્જાય ॥

॥ તુમે લક્ષણ જે જે લોભનાં રે, લોભે જન પામે
 ક્ષોભના રે ॥ લોભે ડાહ્યા મન ડાહ્યાં કરે રે, લોભે
 દુર્વૃત્ત પંથે સંચરે રે ॥ તું ॥ ૧ ॥ તજે લોભ તેહનાં
 લેઉં ભામણાં રે, વસી પાયેં નમી ને કરું ખામ
 ણાં રે ॥ લોભે મરજદા ન રહે કેહની રે, તુમે સંગ
 ત મેલો તેહની રે ॥ તું ॥ ૨ ॥ લોભે ઘર મેહલી

રણમાં મરે રે, લોભે ઉંચ તે નીચું આચરે રે ॥ લોભે
 પાપ લણી પગલાં ભરે રે, લોભે અકારજ કરતાં ન
 ઓસરે રે ॥ તુ ॥ ૩ ॥ લોભે મનકું ન રહે નિર્મલું
 રે, લોભે સગપણ નાસે વેગલું રે ॥ લોભે ન રહે પ્રો
 તિને પાવકું રે, લોભે ધન મેલે બહુ એકકું રે ॥ તુ ॥
 ॥ ૪ ॥ લોભે પુત્ર પ્રત્યે પિના હણે રે, લોભે હત્યાપાત
 ક નાવે ગણે રે ॥ તે તો દામ તણે લોભે કરીરે, ઉપર
 મણિધર થાયે તે મરીરે ॥ તુ ॥ ૫ ॥ જોતાં લોભને થો
 ભ દિસે નહો રે. ॥ શું સૂત્ર સિદ્ધાંતે કહ્યું સહો રે ॥ લો
 ભે ચક્રો સંલુપ નામે જુઓ રે, તે તો સમુદ્ર માંહે ફૂ
 પ્રી મુવે રે ॥ તુ ॥ ૬ ॥ એમ જણીને લોભને છંડજે
 રે, એક ધર્મશું મમતા મંડજે રે ॥ કવિ ઉદયરત્ન ભાં
 ખે મુદા રે, ૧૬ લોભ તજે નેકને સદા રે ॥ તુ ॥ ૭ ॥

॥ અથ શ્રી શ્રાવક કરણીની સજ્જાય ॥

॥ ચોપાછ ॥ શ્રાવક તું ઝોડે પરભાત, ચાર ઘડી
 લે પાછતા રાત ॥ મનમાં સમરે શ્રી નવકાર, જેમ
 પામે ભવ ॥ ચર પાર ॥ ૧ ॥ કવણ દેવ કવણ ગુરૂ
 ધર્મ, કવણ અમારું છે કુલકર્મ ॥ કવણ અમારો
 છે વ્યવસાય, એવું ચિંતવજે મન માંચ ॥ ૨ ॥ સામા
 યિક લેજે મન શુદ્ધ, ધર્મની હૈડે ધરજે બુદ્ધ ॥ પડિક

મણુ કરે રચણી તણું, પાતક આલોઈ આપણું ॥૩૥
 કાયાશક્તે કરે પચ્ચખખાણુ, સૂધિ પાલે જિનની આ
 ણુ ॥ ભણુજે મણુજે સ્તવન સજ્જાય, જિણુ હુંતિ નિ
 સ્તારો થાય ॥ ૪ ॥ ચિતારે નિત્ય ચઉદે નીમ, પાલે
 દયા જીવંતાં સીમ ॥ દેહરે જઈ જીહારે દેવ, દ્રવ્ય ભા
 વથી કરજે સેવ ॥૫॥ પૂજ કરતાં લાભ અપાર, પ્રભુ
 જી મહોટા મુક્તિ દાતાર ॥ જેડે થાપે જિનવર દેવ,
 તેહને નવ ડંડકનીટેવ ॥ ૬ ॥ પોશાલેં ગુરૂ વંદજે જા
 ય, મુણુજે વખાણુ સદા ચિત્ત લાય ॥ નિર્દૂષણુ સુ
 જંતો આહાર, સાધુને દેજે સુચિચાર ॥ ૭ ॥ સામિવ
 અછલ કરજે ધણું, સમપણુ મોહોટું સામિતણું ॥ દુઃખી
 યા હીણા દીનને દેખ, કરજે તાસ દયા સુવિશેષ ॥ ૮
 ॥ ધર અનુસારેં દેજે દાન, મોહોટાશું મ કરે અભિમા
 ન ॥ ગુરૂને મુખ લેજે આખડી, ધર્મ ન મૂકીશ એકે
 ધડી ॥ ૯ ॥ વાર શુદ્ધ કરે ંયાપાર, ઓછા અધિના
 નો પરિહાર ॥ મ ભરજે કેની કૂડી સાખ, કૂડા જ
 નશું કથન મ ભાંખ ॥ ૧૦ ॥ અનંતકાય કહી ખત્રિ
 શ, અલક્ષ્ય ખાવીશે વિરવાવીશ ॥ તે ભક્ષણુ કીવ
 કીજે કિમે, કાયાં કૂણાં ફલ મત જિમે ॥ ૧૧ ॥ રા
 ત્રિભોજનના બહુ દોષ, જણીને કરજે સંતોષ ॥ સા

જ સાખૂ લોહને મલી, મધુ ધાવડી મત વેચો વલી
 ॥ ૧૨ ॥ વલી મ કરાવે રંમણુ પાસ, દૂધણુ ઘણું
 કહ્યાં છે તાસ ॥ પાણી મલજે બે બે વાર, અણુમલ
 પીતાં દોષ અપાર ॥ ૧૩ ॥ જીવાણીનાં કરજેં યત્ન,
 પાતક છંડી કરજે પુણ્ય ॥ છાંણું છંધણુ ચૂલો જોય,
 વાવરજે જેમ પાપ ન હોય ॥ ૧૪ ॥ ધૃતની પરેં વા
 વરજે નીર, અણુમલ નીર મ ધોઈશ ચીર ॥ ખારેવત
 સૂઘાં પાલજે, અતિચાર સઘલાં ટાલજે ॥ ૧૫ ॥ ક
 હ્યાં પત્તરે કર્માદાન, પાપતણી પરહરજે ખાણુ ॥ મા
 થે મલેજે અનરથ દંડ, મિથ્યા મેલ મ ભરજે પિંડ
 ॥ ૧૬ ॥ સમકિત શુદ્ધ હૈડે રાખજે, બોલ વિચારી
 ને ભાંખજે ॥ પાંચ તિથિ મ કરો આરંભ, પાલો
 શીયલ તજે મન દંભ ॥ ૧૭ ॥ તેલ તક ધૃત દૂધ
 ને દહિં, ઉઘાડાં મત મેલો સહી ॥ ઉત્તમ ઠામેં ખર
 ચો વિત્ત, પર ઉપગાર કરો શુભચિત્ત ॥ ૧૮ ॥ દિવ
 સ ચરિમ કરજે ચોવિહાર, ચારે આહાર તણો પરિ
 હાર ॥ દિવસ તણાં આલોચે પાપ, જિમ ભાંજે સઘ
 લા સંતાપ ॥ ૧૯ ॥ સંઘ્યાયેં આવશ્યક સાચવે, જિ
 નવર ચરણુ શરણુ ભવભવે ॥ ચારે શરણુ કરી દૃઢ
 હોય, સાગારી અણુસણુ લે સોય ॥ ૨૦ ॥ કરે મ

નોરથ મન એહવા, તીરથ શત્રુજે જયવા ॥ સમેત
શિખર આપુ ગિરનાર, ભેટીશ હું ધન્ય ધન્ય અવતાર
॥ ૨૧ ॥ શ્રાવકની કરણી છે એહ, એહથી થાયે ભ
વનો છેહ ॥ આઠે કર્મ પડે પાતલાં, પાપ તણા છૂટે
આમલા ॥ ૨૨ ॥ વારૂ લહિયેં અમર વિમાન ॥ અનુ
ક્રમેં પામે શિવપુરકામ ॥ કહે જિનકર્ષ ઘણે સસને
હ, કરણી દુખહરણી છે એહ ॥ ૨૩ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ શ્રી શાંતિજિન વિનંતિ ॥

॥ શારદ માય નમું શિરનામિ, હું ગાઉં ત્રિભુવ
નકો સ્વામી ॥ શાંતિ શાંતિ જપે સખ કોઈ, તા ઘર
શાંતિસદા સુખ હોઈ ॥ ૧ ॥ શાંતિ જપિ જે કીજે
કામ, સોઈ કામ હોવે અભિલાષ ॥ શાંતિ જપી પરદેં
શ સધાવે, તે કુશલેં કમલા લેઈ આવે ॥ ૨ ॥ ગર્ભ
થકી પ્રભુ મારિ નિવારી, શાંતિજી નામ દિયો હિતકા
રી ॥ જે નર શાંતિ તણા ગુણ ગાવે, ઋદ્ધિ અચિંતિ
તે નર પાવે ॥ ૩ ॥ જ નરકું પ્રભુ શાંતિ સહાઈ, તા
નરકું ક્યા આરતિ ભાઈ ॥ જે કછુ વંછે સોઈ પૂરે
દાસિદ્ર દુઃખ મિથ્યા મતિ ચૂરે ॥ ૪ ॥ અલખ નિર
જન જ્યોત પ્રકાશી, ઘટ ઘટ અંતરકે પ્રભુ વાસી ॥
સ્વામિ સ્વરૂપ કહ્યો નવિ જય, કહેતાં મો મનઝચિ

રજ થાય ॥ ૫ ॥ ડાર દીએ સમઢી હવિયારા, જ
 ત્યાં મોહતણાં દલ સારાં ॥ નારિતજ શિવશુ' રંગ
 રાયે, રજ તજ્યે ॥ પણ સાહેબ સાચે ॥ ૬ ॥ મહા
 બલવંત કહીજે દેવા, કાયર કુંથુ ન એક હણેવા ॥
 રિદ્ધિ સયલ પ્રભુ પાસ લહીજે, ભિક્ષા આહારી નામ
 કહીજે ॥ ૭ ॥ નિંદક પૂજકકું સમ ભાયક, પણ
 સેવકહીકું સુખ દાયક ॥ તજ પરિગ્રહ ભયે જગના
 ચક્ર, નામ અતિથિ સખે સિદ્ધિ લાયક ॥ ૮ ॥ શત્રુ
 મિત્ર સમચિત્ત ગણીજે, નામદેવ અરિહંત ભણીજે ॥
 સયલ જીવ હિતવંત કહીજે, શેવક જણી મહાપદ
 દીજે ॥ ૯ ॥ સાયર જૈસાહોત ગંભીરા, દુષણ એક
 ન માહે શરીરા ॥ મેરૂ અચલજિમ અંતરજમી, પણ
 ન રહે પ્રભુ એકણ ઠામી ॥ ૧૦ ॥ લોક કહે જિન
 જ સખ દેખે, પણ સુપનાંતર કબ હું ન પેખે ॥ રીસ
 વિના બાવીશ પરીસા, સેન્યા જતી તે જગદીશ ॥ ૧૧
 ॥ માન વિના જગ આણુ મનાઈ, માયા વિના શિવશુ'
 લય લાઈ ॥ લોભ વિના ગુણ રાશિ ગ્રહીજે, ભિખુ
 ભયે ત્રિગડો સેવોજે ॥ ૧૨ ॥ નિગ્રંથ પાણે શિર છત્ર
 ધરાવે, નામ યતિ પણ ચમર ઢાંચે ॥ અમયદાન
 દાતા સુખ કારણ, આગલ ચક્ર ચલે અરિદારણ

॥ ૧૩ ॥ શ્રીજિનરાજ દયાલ લણીજે, કરમ સધે
 કે મૂલખણીજે ॥ ચઉવિહ સંવહ તીર્થજ થાપે,
 લચ્છી ધણી દેખેનવી આપે ॥૧૪॥ વિનયવંતભમવ
 ત કહાવે, ન કાહુકું શિરાનમાવે ॥ અકિંચનકો ખિર
 દ ધરાવે, પણ સોવનપદ પંકજ ઠાવે ॥ ૧૫ ॥ રાગ
 નહીં પણ સેવક તારે, દ્વેષ નહીં નિગુણા સંજ વારે ॥
 તજ આરંભ નિજ આતમ ધ્યાવે, શિવ રમણીકો
 સાથ ચલાવે ॥ ૧૬ ॥ તેરો મહિમા અદ્ભુત કહિ
 ચે, તોરા ગુનકો પાર ન લહિયે ॥ તું પ્રભુ સમરથ
 સાહેબ મેરા, હું મન મોહન સેવક તેરા ॥ ૧૭ ॥
 તૂરે ત્રિલોક તણા પ્રતિપાલ, હૂરે અનાથી છુરે દ
 યાલ ॥ તું શરણાગત રાખણધીરા, તું પ્રભુ તારક છો
 વડ વીરા ॥ ૧૮ ॥ તુંહિં સમોવડ ભામજપાયો, તો
 મેરો કાજ ચડ્યો રે સવાયો ॥ કરજેડી પ્રભુ વીનવું
 તોસું, કરો કૃપા જિનવરજ મોસું ॥ ૧૯ ॥ જનમ
 મરણના દોષ નિવારો, ભવ સાગરથી પાર ઉતારો ॥
 શ્રી હથીણાઉર મંડણ સોહે, તિહાંશ્રી શાંતિ સદા
 મનમોહે ॥ ૨૦ ॥ પદ્મસાગરગુરુરાજપસાયા, શ્રીગુણ
 સાગરકે મન ભાયા ॥ જે નરનારી એક ચિત્તે ગાવે,
 તે મન વંછિત નિશ્ચયે પાવે ॥ ૨૧ ॥ ઇતિ ॥

